

یاسن حاجم ماهمودی

وْهْ تَهْ نَگَه مُوهْهَ بِبَهْت

ياسن ھاجىم ماھەممۇدى

مەزكۇر كىتاب قىرغىزستان ئۇيغۇرلىرى «ئىتتىپاق»
جەمیيەتنىڭ تەركۈنىدىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتچىلىرى
ئۇيۇشمىسى تەرىپىدىن تەييارلاندى

كتاب ياسن هاجىمنىڭ ئۆز خراجىتى
بىلەن نەشر قىلىنىدۇ، ئاۋۇرۇنىڭ 80 يىللېق تەۋەللۇدى
مۇناسىبىتى بىلەن بېكارغا تارقىتلىدۇ.

ياسن ھاجىم ماھمۇدى

ۋەتەنگە

مۇھەببەت

بىشکەك - 2011

مۇندىر بىجە

3.....	كىرىش سۆز.....
	شېئىرلار
7.....	ياشلىغىم
8.....	دostۇم حاجى ئەسلىھيمەن سېنى.....
9.....	مەشرىپىم.....
11.....	كۈرەش ئۆلەيدۇ.....
12.....	ئىرادىخىز ئەلگە بىر كۈن ئەسقاتىدۇ
15.....	ئەسلىھيمەن سېنى.....
17.....	بولۇرم.....
18.....	ئەۋلادىڭ مەڭگۈگە ئۇنتۇماس سېنى.....
19.....	دostalarغا.....
20.....	ئائىلەمگە.....

ھېكايانلار

27.....	قەپەزدىكى توتى قوش.....
32.....	خائىننىڭ كاللىسى.....
37.....	ئايلىخاننىڭ كۈلكىسى.....

ماقالالار

49.....	«مىللەتلىك» دېگەن نېمە؟.....
55.....	بىز نەگە كېتىپ بارىمىز؟.....
60.....	ئۇنىڭ يىلتىزى نەدە؟.....
66.....	ۋەتەن داۋاسىنى كىم قىلىش كېرەك؟.....

74.....	شۇنداق قىلىساق بولامدۇ؟.....
77.....	ۋەتەن داۋاسى مۇستەقىلىق تۈچۈندۈر!.....
89.....	بىزىگە پەقەت ئەركىنىلىك كېرەك.....
94.....	ئىدەپ - ئەخلاق توغرىسىدا بەزى پىكىرلەر.....
108.....	مەدەننېتلىك بولۇشنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟.....
111.....	ۋەتەن ساۋىدىسىغا ئايلانغان ئاشق!.....
116.....	تالاچنى تالىشىپ قالدى.....
120	ئۇنىتۇلماس كۈنلەر.....

УДК 82/821
ББК 84 Уйг. 7-4
М 36

Ясын-хаджи Махмуди
М 36 Любовь к родине: стихи и рассказы. - Б.: 2011. - 128с.

ISBN 9967-423-79-X

مەزكۇر كىتاب ياسن حاجىم ماخمودىنىڭ 2004 - يىلى يورۇق كۆرگەن «هایات يولى» ناملىق كىتاۋىنىڭ ئىككىنچى قىسىمى. مۇئەللىپ بۇ كىتاۋىدا ھەم ۋەتەن، مىللەت بېشىغا چۈشكەن ۋە چۈشۈۋاتقان كۈلپەتلەر ئۈستىدە تەپەككۈر ژۇرگۈزۈپ، ۋەتەننىڭ چوقۇم ئازات بولدىغانلىغىغا ئۆمۈت بىلەن قارايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھادىسىلىرىگە بېغىشلانغان ئەسەرلىرى ئارقىلىق ئوقۇرمەنلەرنىڭ ھېسسىياتىنى قوزغاب ئۇسسىۇلىغىنى قاندۇرىدۇ.

М 4702300600-11

УДК 82/821
ББК 84 Уйг. 7-4

ISBN 9967-423-79-X

يَا، مَا هِمْوَدِي ، 2011

كىوش سۆز

ياسىن حاجىم ماخمۇدى قىرغىزستاندا ياشاپ، ئۆزىنىڭ يازغان شېئىر، ھېكايدە ۋە سىياسىي پۇبلىستىك ماقالىلىرى بىلەن قىرغىزستان ئۇيغۇر جامائىتى ئىچىدە كەڭ تونۇلغان ئەدىپلىرىمىزنىڭ بىرى.

ئۇنىڭ «هایات يولى» ناملىق شېئىر، ھېكايدە ۋە ئۇچبرىك - ماقالىلاردىن تەركىپ تاپقان توپلىمى 2004 - يىلى نەشرىدىن چىققان. بۇ نۆۋەتتىكى «ۋەتهنگە مۇھەببەت» كىتاۋى ئەدىپىنىڭ 6 - 7 يىل ئىچىدە يازغان شېئىر ھېكايدە ۋە پۇبلىستىك ماقالىلىرىنىڭ نەتىجىسىدۇر.

ياسىن حاجىمنىڭ شېئىرلىرىنىڭ مەزمۇنى ئاساسەن ۋەتهنگە مۇھەببەت، دوستلۇق تېمىلىرىغا بېغىشلانغان. ئۇ ئۆزىنىڭ ۋەتتىكى بولغان چەكسىز مۇھەببىتىنى «بولدۇم» شېئىرىدا مۇنداق يازىدۇ:

ۋەتن ئىشقىدا كۆپ - كۈل بولۇپ،
قوشاقلار قېتىپ سەۋادئى بولدۇم.
قەلەمنى ئېلىپ قوشۇلۇپ سەپكە،
ئەلنىڭ يولدا پىدائىي بولدۇم.

قاراڭخۇ تۇندە ئىخراپ سەبىدەك،
ئانا ۋەتەن دەپ بېگانە بولدۇم.
زۇلمەت زەنجىرىن ئۆزۈپ ئۆتەلمەي،
بىر ئۆمۈر دوستلار ئاۋارە بولدۇم.

شاىئر بۇ شېئىرىدا ئازاتلىق، ئەركىنلىك ئارزۇسى بىلەن بىر ئۆمۈر ھاياتنىڭ ئۆتكەنلىگىنى ئىزھار قىلىدۇ. ئۇنىڭ «ئەسلىيەن سېنى»، «ئەۋلادىڭ مەڭگۈگە ئۇنتۇماس سېنى» قاتارلىق شېئىرلىرى ئەنە شۇنداق ۋەتەن تېمىسىغا يېزىلغان.

ياسن هاجم مامخۇدىنىڭ شېئىرلىرى تىلىنىڭ راۋانلىغى، تېماتىكا مەزمۇنىنىڭ كەڭلىگى، ئىدىپە ئىمى مەزمۇنىنىڭ چوڭقۇرلىغى ئوخشاش خۇسۇسىيەتلەرگە ئېگە.

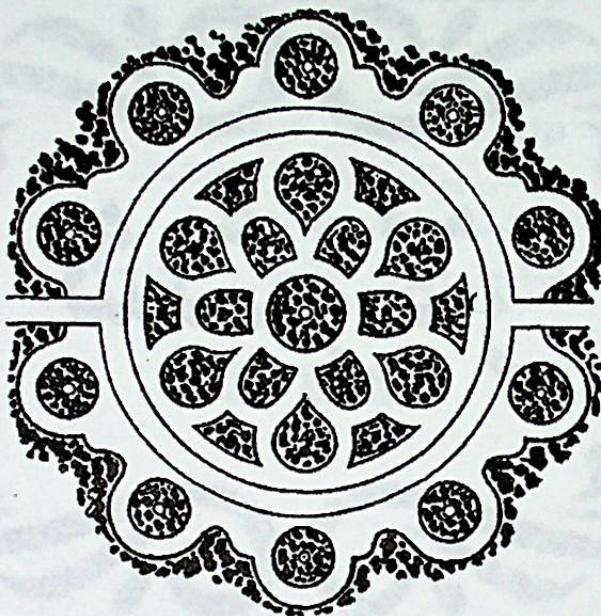
ئەدىپىنىڭ «ئايلىخانىڭ كۈلكىسى» ھېكايسى ئۇيغۇر خەلقنىڭ تۇرمۇش، ئۇرۇپ-ئادەتلىرى تېمىسىغا يېزىلغان بولسا، ئاۋاتور «خائىننىڭ كاللىسى» ھېكايسىدە خەلقىمىزنىڭ 200 يىلدىن ئوشوق ۋاقت ئىچىدە مؤستەقلەق، ئازاتلىق كۈرەشلىرىنىڭ مەغلوبىيەتكە ئۇچرۇشىشنىڭ ئاساسىي سەۋەبى بولغان ئۆز ئىچىمىزدىن چىققان مىللەي خائىنلارنىڭ ساتقۇنلىغى ئېكەنلىگىنى كۆرسەتكەن. ھېكايدا ساتقۇن توختىنىڭ ئوبرازى ئارقىلىق بۇ پىكىرلەر ناھايىتى ئوچۇق تەسۋىرلەنگەن.

ياسن هاجم مامخۇدى «بىز نەگە كېتىپ بارىمىز؟»، «ئۇنىڭ يىلتىزى نەدە؟»، «ۋەتەن داۋاسىنى كم قىلىش كېرەك؟» «ۋەتەن داۋاسى مؤستەقلەق ئۇچۇندۇر» قاتارلىق سىياسىي پۇبلىستىك ماقالىلارنى يېزىپ مؤستەقلەغىمىز، وەتەن داۋاسى ھەققىدىكى ئۆزىنىڭ پىكىر - مۇلاھىزلىرىنى ئىزھار قىلىش ئارقىلىق خەلقىمىزنىڭ مىللەي غۇرورىنى ئۇيغۇتىشتا زور تىرىشچانلىق كۆرسەتتى.

ئەدىپىنىڭ «ۋەتەنگە مۇھەببەت» ناملىق بۇ كىتاۋىغا كىرگۈزۈلگەن شېئىرلار، ھېكايلار ۋە پۇبلىستىك ماقالىلىرى كىتابخانلارنىڭ قىرغۇن قوللىشىغا ئېرىشىدۇ دەپ ئويلايمىز.

بۇ تۈپلام ئەدىپىنىڭ 80 ياشلىق باهارى ھارپىسىدا چىقۇاتىدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ياسن هاجم مامخۇدىغا سالامەتلىك، ئىجادىيەتىگە يەنمۇ چوڭ مۇۋاپىھ قىيەتلەرنى تىلەيمىز.

ئەكبهرجان بائۇدون،
پەلسەپە پەنلىرىنىڭ كاندىداتى.

شیخ لار

ياشلىغىم

ئۆتۈپ كېتىپتو گۈلدەك ياشلىغىم،
ئاياق - قولۇمدا قالىمىدى دەرمان.
قۇلۇغۇم ئېغىر، كۆرىمەن خىرە،
قدىلبىمە، بىراق نى بؤيۈك ئارمان.

ئۆتۈپ كېتىپتو گۈلدەك ياشلىغىم،
ۋاپاسى يوقكەن بۇ كەڭ جاھاننىڭ.
ۋەتەنسىز ياشاپ ياقا يۈرۈلەردا،
ئېگىسى بولدۇم دەرتىنىڭ - پۇغاننىڭ.

دوستوم حاجى ئەسلىھيمەن سېنى

مەن كەلدىم سېخىنىپ دوستوم تۈداچى،
قەبرىڭنىڭ ئالدىدا تىزلانىدىم مانا.
سەن ئىدىك بىر قىران - يىگىت گۈلتاجى،
قېرىنداش، دوست ئىدىك مېھربان ماشا.

سەن ئىدىك دوستلارنىڭ قەدرىنى بىلگەن،
سەن بىلەن شاتلىنىپ دوستلارمۇ كۈلگەن.
ئاۋازىڭ مەڭگۈگە كەتمەس قۇلاقتنى،
دۇتارىم پۇغانى ئاشقان پەلەكتىن.
شۇم ئىجهل ئىپ كەتتى هاياتتنى سېنى،
ئىنسان بىز گوياكى - تۆكىلەر يايپراق.
باغ ياساپ، گۈل تېرىپ ئالەمدىن ئۆتۈڭ،
مەڭگۈگە ئۈچمەيدۇ سەن ياققان چراق.

ۋاپادار سۆيىگىنىڭ، جۇپىتىڭ رۇقىيەم،
سەن كەبى خوش چراي چىقىتى ئالدىمغا.
كۆز يۈممىاي مۇڭدۇشۇپ ئۆتكەن كېچىلەر،
شاتلىnar ھەر ۋاقت مېنىڭ يادىمدا.

ھە، جىسمىڭ كۆمۈلدى، روھىك هاياتتۇر،
ماھمۇدى زارىنى تىخلا، قولاق سال.
بىزەمۇ ھەم دۇنيادىن كېتىمىز بىر كۈن،
مەھشىرده كۆرگىچە، دوستوم ئارام ئال.

مەشرىپىم

سالام بېرىي دەپ كەلدىم نامىڭ ئېسىل
مەشرىپىم،
سالىمىنى قوبۇل قىل، دەيسەن: «قېتىل!...»
مەشرىپىم.
ئەجداتلاردىن ئەۋلاتقا مىراس بولۇپ - ئۆلىشىپ،
ئۇيغۇر نامى بېرىلگەن ئىناق - ئىجل
مەشرىپىم.

ھەممىزىگە ئەدەپنى ئۇگىتسەن ئەبەتكە،
پىتنە - پاسات، ھەسەتنى تۇگىتسەن ئەبەتكە.
ساقىنلىقنى پاش ئېتىپ، دەستۇر ئېتىپ
دېيانەت،
يەرگە قاراپ تۇرغۇسى قىلسا كىملەر خىيانەت.

كۈلكلىرى جاراڭلىق، كۆڭۈلسىزلىك ئۇندا يوق،
چاقچاقلىرى شىپالق دەرتلىرىڭە نۇر -
ئۇزۇق.
تەمبۇر بىلەن دۇتارنى تەڭىكەش قىلىپ چالغاندا،
بۇل - بۇل سايرار بەسمۇ - بەس كۆڭۈللەرگە
بېرىپ زوق.

يار - يۈلەكتۈر ھەر زامان ئوتتۇز ئوغۇل
دۇستلۇرۇڭ،
سادىر بوۋام ناخىسى ياخراپ كېلەر قېدىمىدىن.

يورىندۇ قەلبىئىنى، كۆرىندۇ كېلەچەك،
مىڭ ئورگىلەي مەشرىپىم، سېنىڭ ئۈشۈو
ئېتىخىدىن.

كۈرهش ئۆلەمەيدۇ

(ۋە تىدىپىرۇھ ئىئىم كۈرهش كۆسەنگە بېغشلايمەن)

چاقماقلار چىقىپ، گۈلدۈرلەپ ھاۋا،
پۇتۇن ئالەمنى قاپىلىدى تۈمان.
«كۈرهش ئۆلدى!...» دەپ كەلدى شۇم خەۋەر،
يۈرەكلىر يارا بولدى شۇ زامان.
ياق ئىشەنەيمەن، ئۇ ھاييات، ئەنە،
مەشكۇ بىز بىلەن ياشايىدۇ ھامان.

ۋە تىنى ئۈچۈن يارالغان جان ئۇ،
شۇڭلاشقا نامى «كۈرهش» قويۇلغان.
ھۆرلۈك مارشىنى تىزىپ رەتمۇ - رەت،
ئەلنىڭ قەلبىگە نەقىشتەك ئويغان.

پۇتكۈل تېنىمدا قالىمىدى مادار،
كۆزدىن بۈلۈقلاب ئاقماقتا يېشىم.
جەسۈر جەڭچىگە ھۆرمەت بىلدۈرۈپ،
قايغۇغا چۆمۈم، ئېگىلىدى بىشىم.

ھاييات سەن كۈرهش، ھاييات ھەر زامان،
ياشايىسەن مەشكۇ دىللاردا ھامان.

ئىرادىڭىز ئەلگە بىر كۈن ئەسقاتىدۇ

بىرلىرى ئۆزلىرىنىڭ ھوزورىن دەپ،
 ئاياللارنىڭ پۈتنى بوغۇپ سالدى.
 بىرلىرى سېتىپ ئالغان قولۇم سەن دەپ،
 ھايۋان كەبى دۇمبالاپ قامچە سالدى.
 بىرلىرى ئوتقىن چىقسا سۇغا سېلىپ،
 قېنىنى ئاياللارنىڭ شوراپ ئالدى.
 بىرلىرى جان راھىتى موشۇ كەن دەپ،
 زورۇقۇپ مىڭ بىر تۈرلۈك كويغا سالدى.
 ئىشتا تەڭ، مەھەنتتە تەڭ شۇ ئايالنىڭ،
 ئەمگىكنى ئەرلەر كەبى تەن ئالىمىدى.
 قولى كۆسىي سۈپىرىگە چېچى ئۇنىڭ،
 ئازاپتىن قۇتۇلارغا جان قالىمىدى^١
 بالىنىڭ دەردى ئۇنىڭ ئانا كەبى،
 ئېرىنىڭ دەردى ئۇنىڭ جاندىن ئۆتتى.
 ئۇلارغا ئاللاھ ئىنساپ بېرەرمۇ دەپ،
 ئەسەرلەر سەبرى قىلىپ ئۆمۈت كۆتتى.
 بولىمىدى ھېچ بولىمىدى دەرمان كەتتى،
 تاققت قىلىپ ئازاپتىن قانلار ژۇتتى.
 ئاخىرى مەزلۇم ئەللەر جەم بولىشىپ،
 ئەركىنلىك - ئازاتلىق دەپ جەڭىگە ئۆتتى.
 تۇغ كۆتۈرۈپ ئالدىدا ماڭدى ئانا،
 بىر ئاللاھتىن خەلقىگە تىلەپ پانا.
 قىزلىرى، كېلىپلىرى قاتار تۈرۈپ،
 سەپ تۈزۈپ نەرە تارتىپ ماڭدى يەنە.
 ئازاتلىق ئەركىنلىك دەپ ھەممە جانغا،

ئاۋازىنى ئاشلاتتى ئۇلار پۇتۇن جاھانغا.
 ئەشۇ كۈن قانچە ئايال بولدى قۇربان،
 يەر زىمن تىتىرەپ كەتتى ئاققان قانغا.
 ئاياللار ئۆز دەردىنى بايان قىلدى،
 قۇدرىتىن ئاياللارنىڭ ھەممە كۆردى.
 ئەشۇ كۈن تەڭلىك كۈنى دەپ ئاتالدى،
 زۆلمەتنىڭ زەنجىرلىرى تاق ئۈزۈلدى.
 شاتلىقتىن كۆزلىرىدىن تۆكۈلدى ياش،
 مەزلۇملەرگە باغرىنى ئاچتى قۇياش.
 شاھ تۈققان، باتۇر تۈققان ئەشۇ ئانا،
 ئاياللار قوشۇنغا بولغاندى ياش.
 تەشىھەلمىگەن بېۋاپا دۇنيا كەن بۇ،
 ئۇيغۇرنىڭ كۆز يېشىنى قورتمىدى.
 بىر ئۇرۇپ، بىر تۈرگۈزۈپ ئالدىسىمۇ،
 زالىمنىڭ زۆلۈمىنى ئەل ئۇننمىدى.
 بىرىنى سېنىڭ بالاڭ «تېررورچى» دەپ،
 سوت سوراقسىز ئانىنى ئېتىۋەتتى.
 بىرىگە سېنىڭ بالاڭ «پلانسىز» دەپ،
 تىك تۈرگۈزۈپ قارنىنى يېرىۋەتتى.
 بىرىنى بېلغا زورلاپ ئالداب بېرىپ،
 «ما به ئىزىگە» قول قىلىپ سېتىۋەتتى.
 بىرىنى بىزىگە قارشى سۆز قىلدى دەپ،
 ئاشكارىلا تىلىنى كېسىۋەتتى.
 بۇ بايرامادا ئازات ئەللەر ياييرايىدىكەن،
 ئۆز ئېلىدە شادى خۇرام ئۇينايىدىكەن.
 بىچارە ئۇيغۇرلارنىڭ ئاياللىرى،
 ئازاپتىن قۇتلۇلاماي يىغلايدىكەن.

يیغىلماڭ جىنم ئانام، قېرىندىشىم،
بىزىگىمۇ ئاخىرى بىر كۈنى تاڭ ئاتىدۇ.
ئەل بىلەن ناخشا ئۇسسىزلىق ئوينىا ئېرىماڭ،
كۈرەشچان ئىرادىتىخىز ئەسقاتىدۇ.

ئەسلىھەن سېنى

(29) مای قانلیق ۋاقىتەسىنىڭ 43 يىللەنغا بىغشلاپىمن

تارسیلداپ مولدوردهک ئېتىلاتى ئوق،
تۆرت ياققا قويۇلغان «ماكىسىم» پۈلمىوت.
بېگۈنادە خەلقنىڭ تۆكۈلگەن قېنى،
جاھانى قايلىغان قاپي - قارا بىلۇت.

شو ئىدى يىگىرمە توقۇزۇنچى ماي،
دەريا بوب قان ئاققان غۈلجا شەھرىدە.
شېھتىلار جەسىدى قالغان ئىشۇ جاي،
يۇزلىب جان يوقالدى موشۇ تەرزىدە.

نه ئۈچۈن نېمە دەپ تۆكۈلدى بۇ قان،
قولىدا كۆسەيمۇ بولىغان ھەر جان.
هایۋاندەك بې سوراق قىرىلىدى ئىنسان،
قانىچە يىل بۇ سىرلار بولغانلىقىنى يىنھان.

که یندين ئۇلۇشۇپ كۆپەيدى «ھەرىكەت»
ھەممىنى ژۇتتى ئۇ قالىمىدى بەرىكەت.
سېلىقلار ئۇلغايىدى قەۋەتمۇ - قەۋەت،
«مىللەتچى» قالىسغى ئۇستىگە ھەم دەرت

خائینلار قۇتىرىدى غالىجر ئىشتىلاردىك،
خىتايىنىڭ سازىغا ئوينىدى ئۆسسىل.
كەلگىندى قاپلىسى ئانا زىمىننى،
دېمچانىڭ قولىدا قالىمىدى هوسىل.

ئۇيغۇرنى جاللاتلار ئىشتن بوشاتتى،
 «ئەمگەكتە ئۆزگەرقىش» سېپىغا قوشۇپ.
 سەبىلەر ئاج قالدى، بايلق يوقالدى،
 ھارمىدى ئېلىكە، تويمىدى توشۇپ.

خەلقىمنى تۈتقۈن قىپ يۇقاتماق ئۈچۈن،
 جاللاتلار خەلقنىڭ يولىن تورىدى.
 ئادەملەر جىنىنى قۇتقوزۇش ئۈچۈن،
 ۋەتەندىن كېتىشكە بىلەت سورىدى.

ئۇتتى بۇ دەرت ئەلنىڭ جىندىن ئۇتتى،
 ماڭ دېگەن «ئادالەت» نەلەرگە كەتتى؟
 خەلقنىڭ ئاھۇ - زارى ۋايىغا يەتتى،
 ھەقىقت تېپىلماي بەل سۈنۈپ كەتتى.
 ئۇئايىمۇ ئىنسانغا ئۆز يۈرۈتىدىن كېچش،
 زالىمنىڭ زورلىغى جاندىن ئۇتمىسى.
 مىراسىمۇ ئۇيغۇرغا سەرگاندا بولۇش،
 جاھاندا دەرىگە ھېچكىم يەتمىسى.

مارجاندەك يالتراق تۈرار كۆزىمە،
 بېكۈناھ خەلقىمنىڭ تۆكۈلگەن قىنى.
 شېھىتلەر روھلىرى بولمىسۇن غەمكىن،
 خەلقىمىز مەڭگۈگە ئەسلىيدۇ ئۇنى.

بۇلدۇم

ۋەتەن ئىشىدا كۆيۈپ - كۈل بولۇپ،
قوشاقلار قېتىپ سەۋادىي بولدۇم.
قەلەمنى ئېلىپ قوشۇلۇپ سەپكە،
ئەلننىڭ يولىدا پىدائىي بولدۇم.

ئۆتۈپتو سەكسەن يېشىم - باھارىم،
غەپلەتتە قالسام ھەيرانە بولدۇم.
ئانا يورتۇمدا بولۇپ مۇسایپە،
ئۆزگە ئەللەردە سەرسانە بولدۇم.

قاراڭغۇ تۇندە ئىخراپ سەبىدەك،
ئانا ۋەتەن دەپ بېگانە بولدۇم.
زۆلمەت زەنجىرىن ئۆزۈپ ئۆتەلمەي،
بىر ئۆمۈر، دوستلار، ئاۋارە بولدۇم.
ئەي، تەڭرىم. بىزگە ئەيلىكىن رەھىم،
ھۆرىيەت ئىزدەپ، پەرۋانە بولدۇم.
قەلبىمەدە هىجران، يۈرەكتە پۇغان،
مەشرەپكە ئوخشاش دىۋانە بولدۇم.

ئەۋلادىڭ مەڭگۈگە ئۇنۇماس سېنى

(شارقىي تۈركىستان مىللەتلىك ئارمىيەسىنىڭ سابق جەڭچىسىگە بېغشالايمەن)

رەسمىخنى كۆرگەندە ئەي، باتۇر ئاكا،
بۇ مىسکىن كۆئىلىمگە تولىدى دەرت - پراق.
ھورمىتىڭ دۇنياغا قىلىنىدى جاكا،
خىيالىم كەپتىرى ئۇچماقتا يىراق.
ئۇغۇزنىڭ ئەۋلادى ئۇيغۇر سەن ئەسىلى،
جان تىكىپ قان كېچىپ چىققان مەيدانغا.
ئەي سادىر پالوانىنىڭ نەۋىسى نەسىلى،
جەڭ قىلىڭ بويۇلۇپ قېپقىزىل قانغا.
سەن ئېدىڭ غېنىنىڭ جانىجان دوستى،
دۇشىمەننى بىت - چىت قىپ چەيلىگەن، چاپقان.
ۋەتسىم، مىللەتلىك ئەركى ئۇچۇن دەپ،
رەزىل ئۇ دۇشىمەننىڭ كۆكىسىگە ئاتقان.
قانچىلار جەڭلەرde بولۇپ كەتتى شېھت،
سەن باتۇر قالغانلىك نەمۇنە - غازى.
سەن ھايات ئەۋلادىڭ ئۇزمەيدۇ ئۇمىد،
تائابەت ئۇيغۇرۇم سېنىخىدىن رازى.
دۇشىمەندىن تازىلاپ ئۆلۈق ۋەتهنى،
بىر مەزگىل ئازاتلىق مەشىئلىن ياققان.
ئەركىنلىك يۈلىدا ئايىمای جانى،
ئىستىقلال مېدىالىن مىدیدەڭە تاققان.
سوْزلىسىم سۆز يەتمەس، تەرىپىڭ پۇتەس،
شېھتىلار ئاققۇزغان ئىسىق قىنىنى.
ساتقىنلار ئالجىسا - لەنەتتە قالار،
ئەۋلادىڭ ئۇنۇماس مەڭگۈگە سېنى.

دۇستلارغا

هایاتلىق ئىنسانغا باهاسىز نېمەت،
شۇڭا بۇ ئۆرمۈز ھەممىدىن قىممەت.
خۇرسەن بىز مۇڭدىشۇپ سورۇندى يۈرسەك،
بۇ پۈرسەت - غېنىمەت، دىدار غېنىمەت.

كېلىڭلار، دۇستلىرىم، كۆكسىمەدە قولۇم،
ھەممىمىز جەم بولۇپ كۈلەيلى بۈگۈن.
بۇ پانى جاھاندا يۈرمەي رەنجىشىپ،
كۆتۈرۈپ ئۆتەيلى ۋەتەننىڭ يۈكىن.

ئائىلەمگە

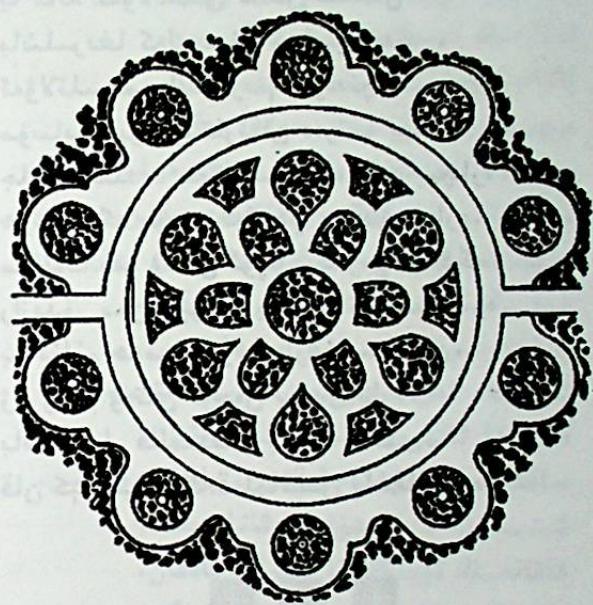
هایاتنى ئوچاي ئىش دەپ ئويلاپتىمن،
دۇنياغا جان تالىشىپ تويمىپتىمن.
ئاخرى بىر كۈن كەلسە باشلىرىمغا،
قاچقىدەك يوچقىنمۇ قويماپتىمن.
ئەندى، ئېھ، هەق ئىللىكىدە مەن بېچارە،
ئاللاغا تۆۋا قىلدىم يوقىدۇر چارە.
تايانچىم، مەھربانىم ئايالىمنىڭ،
مىڭ رازى ماڭا قىلغان خىزمىتىدىن.
قادىر ئاللاھ، رەھمان ئاللاھ، ئادىل ئاللاھ،
ئارىما، ئۇ ئاجىزنى ئىززىتىدىن.
سەن ئاتا قىلغان رسقىم تمام بولسا،
ئۇنىڭغا تېپىلمايدۇ باشقا ئامال.
يا ئاللاھ، مەن بىر نادان بەندەڭ ئېدىم،
كەچۈرگىن گۇناھىمنى، قىلماي هايال.
مېنىڭدىن ئالتە بالام كېيىن قالسا،
ئېھ، خۇدا، ھىممىتىڭنى ئۇنىدىن ئالما.
ئوغلۇم بار - توختاخۇن دەپ بەك كۆيۈمچان،
قىلماقچى ئىشلىرىمنى قولغا ئالغان.
ئۇمرىنى ئۈلۈق ئاللاھ ئۈزۈن قىلسۇن،
ئورنۇمدا ئاتا بولۇپ ئويىدە قالغان.
ئوغلۇم بار ئابابەكرى باتۇر، جەسۇر،
ھېچ ئادەم ئەخلاقىدىن تاپماس خۇسۇر،
كۆڭلى ئاق، دىلى يۇمشاق، غەيرىتى چوڭ.
بەرداشلىق ھەممە ئىشقا بولمايدۇ خور.
ئىتىنى ئۆزەم قويغان، دەپ ئارسلان،

بىرداشلىق ھەممە ئىشقا بولمايدۇ خور.
 ئىتىنى ئۆزەم قويغان، دەپ ئارسلان،
 نامىنى كەلگۈسىدە ئاشلار جاھان.
 مېھرىنى دەرياغىمۇ تەڭ قىلمايمەن،
 يا ئاللا ئالتۇن بېشى بولسۇن ئامان.
 نۇرىيە قىزىم ئوخشار ئۆز ئانامغا،
 يۈمىشاقتۇر كۆڭلى ئۇنىڭ ھەممە جانغا.
 بەختىنى بەرگىن ئاللاھ شۇ قىزىمنىڭ،
 ئالله مەدە خار قىلمىغىن ھېچ تامانغا.
 ماھىرە قىزىم گويا مېنىڭ ئانام،
 چىقدۇ حاجىتمىدىن دەل شۇ زامان.
 تېڭى يوق مېھرباندۇر جىنم بالام،
 ئېي، تەڭرىم، ئائىلىسىن قىلغىن ئامان.
 زۇلەفييە قىزىم ماڭا بەك كۆيىدۇ،
 دادام دەپ باش پۇتۇمنى تەڭ سۆيىدۇ.
 ئەقلى بار ھەممە ئىشنى قىلايىدۇ،
 كىشىلەر كۆڭلىنىمۇ ئاللايىدۇ.
 يا ئاللا شۇ قىزىمنى خار قىلمىغىن،
 ھېچقاچان كۆز ياشلىتىپ، زار قىلمىغىن.
 پەرزەنتىم بىر - بىرىنىڭ مەدەتكارى،
 مېھرىنى ھەر بىرىگە تار قىلمىغىن.
 زۇھەر دەپ، مەرييەم دەپ قىزلىرىم بار،
 تەرىپىن بالىلىرىمنىڭ قىلاي ئىزھار.
 ھەممىدىن ماڭا چارە كۆيىندۇ،
 يا ئاللا بۇ ئالله مەدە بولمىسۇن خار.
 يا خۇدا ساڭا يۈز مىڭ شۈكۈرى دەيمەن،
 مېھربان جانغا كۆيەر دوستلىرىم بار.

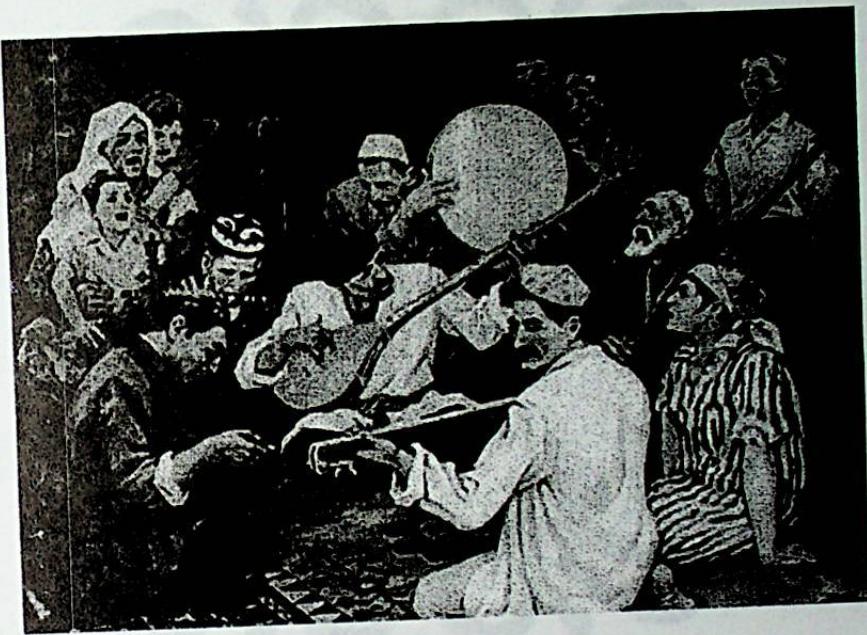
خۇداىىم ئەزىز قىلغان بەندىسىنى،
 ئالىمدە ھېچقەيدىرە قىلمىغاي خار.
 سىخلىم بار ئامىنەم دەپ ئاغرىغى بىر،
 كۆشلىدە ئۇنىڭ يوقدىر زەرىچە كىر.
 كۆيۈمچان، مېھرى دەريا ئاجىزە دۇر،
 مېنىخىدىن يوشۇرمایدۇ قىلچىلىق سىر.
 يانا بىر جۇپ سىخلىم بار قول قانىتىم،
 ئۇلارنىڭ نىيەتلەرى، يۈرىگى بىر.
 ئاكام دەيدۇ، جىنىنەم ئايىمايدۇ.
 مېھرىدۇر گويا دەريا، دىلدە يوق كىر.
 سىخلىم بار ئانام باققان بىزگە كېلىن،
 قېرىنداش تېپىلمايدۇ، ئۇنىدىن يېقىن.
 مېھماندوس، زىزەكلىكتە تەۋدىشى يوق
 مېھرىگە تەڭ كەلمەيدۇ دەريا ئېقىن.
 يا تەڭرىم ئايىمىغىن جامائەتتىن،
 ئايىرىما، ئەل مېھرىدىن، شىپائەتتىن.
 قاچاندا ئالغىن ئالساك ئامانەتنى،
 ساقلىغىن، مۇختاجلىقتىن، يامان دەرتتىن.
 ئىنم بار - ئابدۇۋەلى ئاتام باققان،
 ئاتامنىڭ ئويىگە ئۇ چىراق ياققان.
 يولدىشى ئۇنىڭ مېنىڭ جان جىڭرىم،
 دىلدۇر يۈمىشاق، ئىشقا، پىشىق - چاققان.
 يا خۇدا بەندەڭ قىلىپ ياراتىشىغۇ،
 تەغدىرىم ئۆز قولۇڭدا، يوققو چارە!
 ئامانەت بەرگىنىخنى ئېلىۋەرگىن.
 ھۆكمىخىگە باش ئېكىمىز قىلماي نالە...
 ئۇبۇلقااسم دەپ ئىنم بار مېھنەت سۆيەر,

ئاغزىدا دېمىسىمۇ ئىچى كۆيەر.
 سۈفىلىق ئەۋلادىمدىن مىراس قالغان،
 ئاتامىمۇ بىر - ئانامىمۇ بىر جانۇجىگەر.
 ھەممىمىز بۇ دونياىدەن كېتىمىزغۇ،
 ئاللاغا ئىبادەت قىل شامۇ - سەھەر.
 ئاتام بىلەن ئانامنى راىز قىلغان،
 شۇڭلاشقا مەن كۆيىمەن ئۇندىن بەتەر.
 يَا ئاللا ئەۋلادىمىنى ئامان قىلغان،
 باشلىرىغا كەلمىسۇن خەۋىپ خەتەر.
 ئەۋلادلىرىم بالىلىرىم، يۈلەنچىگىم،
 مۇساپىر بولۇپ تارتقان دەرتىمۇ يېتەر.
 جان ھەلقىدە، ھەق ئىلىكىدە مەن بېچارە،
 ھۆكمىڭىگە بويۇن ئەگەمەي يوقۇدۇر چارە.
 مەۋلۇت بدر ۋەتن ئۈچۈن كىرەي چەڭىگە،
 راىزىدۇر مەن شېھىت بولسام تارتىپ نارە.
 بۇ ئۆلۈم ھەممىمىزگە بارغۇ بىر كۇن،
 ژۈرۈگۈم ۋەتن ئۈچۈن بولدى پارە.
 باشقىا يول قالىدىغۇ بىزگە ئەندى،
 قان كېچىپ جەڭ قىلماقتىن باشقىا چارە.

ەپكايىلار

قەپەزدىكى توچى قۇش

(هُوَ جِدٌ تُلِكَ هُبْكَايْه)

موسکوا - بېيچىڭ پوپىزىدا زابايىكالى، خاربىنلار ئارقىلىق بېيچىڭغا ئاندىن ئېلىكترو-پوپىزىدا شاڭىدى، گۇئاڭجۇلارغا بېرىپ، تىجارت قىلىۋاتقان چاغلىرىم ئىدى. 1989-يىلى بېيچىخدا جاڭجاڭۇ ناملىق كوچا بار ئىدى. ئۇنىڭدا ئۇيغۇرستاندىن بارغان ئۇيغۇرلار ئاشپەزلىك، ناۋايىلىق قىلىشاتى. ئۇلارنىڭ ئارسىدا ھەممىنى جەلىپ قىلىدىغان سىدىق ئاخون قدىقەرلىق دېگەن كىشىنىڭ ئاشخانىسى بار ئىدى. ئۇ بو تۈرقى كېلىشكەن چىۋەر سۆزلىك ، مۇئامىلىرى سىلىق، خۇشخۇي ۋە چاققان ئادم ئىدى. ئۇنىڭ ئاشخانىسىدا تاماق ناھايىتى تەملىك ۋە تېز تەييارلىناتى. لېكىن بۇ خۇسۇسىيەتلەر بۇ ئاشخانىنىڭ داك چىقىرىشغا سەۋەپ بولغان مۇھىم ئامىل ئەمەس، ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ ئالاھىدىلىكى بىرىنچىدىن، ئاشخانا ئالدىدا تۆمۈر قەپەزدە ئېسغىلىق تۈرغان چىرايلىق توتى قوش بىلەن ئاشخانىنىڭ ئۆچ تېمىغا «بۇ مېنىڭ جانىجان ئانا ۋەتىننىم» دېگەن يېزىق ئاستىغا چوڭ قىلىپ ئىشلەنگەن، ھەر قانداق كىشىنى ئختىيارىسىز مەپتۇن قىلىدىغان چىرايلىق ئۆچ رەسمى - كۆرۈنۈش بار ئىدى. ئەندە ئىككى قاپتىلى ئارچا، قارىغايىلار بىلەن قاپلانغان تەلكە تاغلىرى. تاغ باغرىدا ئوتلاۋاتقان كالا، قوي - ئۆچكە، يىقلىلار، تاشتنى تاشقا ئۇرۇلۇپ شاۋقۇن سورەن بىلەن كۆۋۆكلىشىپ غەزەپ بىلەن ئېقتوۋاتقان تەلكە كەش ارىدە... كەڭ حىمەنلىكتە ئۇلۇرۇپ:

سوپی کەشسایدیکى چىرايلىق كۆك چىمەنلىكتە ئۇلتۇرۇپ :
 سادىر بۇۋامدىن قالغان بۇ ناخشا بىزگە مىراس شۇ ناخشىنى
 ياشىرتىار مەرت ئېلىنىڭ باللرى «ئەجەپ گۈزەل خۇشپۇرماق
 ئىلىخونىڭ باغلرى، گۈل چىچەككە پۇركەنگەن زەپ ھاۋالىق
 تاغلىرى» - دېگەن ناخشىنى دۇتار، تەمبىر راۋاپقا جور قىلىپ

ئېيتىۋاتقان ئۇيغۇر يىگىتلەرنىڭ رەسمى. ئۇنىڭ يېنىدا مەن
 ئۇيغۇرنىڭ مەشىلى دەپ قەددىنى تىك كۆتۈرۈپ تۈرغان قەشقەر
 ھېيتگاھنىڭ مۇنارىلىرى ئالدىدا بېشىدا تەۋەڭ كۆتۈرۈپ، پەشتاختا
 چېلىنۋاتقان ناغرا، سۇنەي، سەنەمگە كەلتۈرۈپ ئۇسسىزلىك
 ئويناؤاتقان ناؤايلار، بېشىدىكى پەرەنجىسىنى ئالماي تۈرۈپ،
 پەرەنجىنىڭ يوچۇغىدىن تارتىنچاقلقىق بىلەن تاماشىغا كۆز سېلىپ
 تۈرغان ھايالق چوكانلار، ئىككى قولىدا ساپايدە تۈتۈپ ئۇسسىزلىغا
 چۈشكەن خۇشخۇي يىگىتلەر، ئۇلارغا جور بولۇپ ئويناؤاتقان
 چىرايلىق قىز - جۇگانلار، ئەنە سامسىپەز، مانتىپەز، پەرمۇدىچىلار
 ، ئۆز تاماقلىرىنى ماقتاپ كۈچىنىڭ بارىچە تولىماقتا. ئەنە مېلىنى
 بازارغا ئەكىلگەن ئاق ساقاللىق بوزاي ئىشىكىنىڭ چۈلۈزۈرىنى بىر
 قولىدا تۈتۈپ تۈرۈپ بىر قولى بىلەن ئۇسسىزلىغا چۈشىمەكتە. توب -
 توب بولۇپ ھېيت نامىزىنى ئۆتەپ مەسچىتتن چىقىۋاتقان كىشىلەر،
 ئالا يېشىل كۆينەكلەر كىيىپ ھېيت تاماشىسىنى قىزدۇرۇپ
 ئويناؤاتقان باللار، ئېھ ئۇيغۇر ئېلىنىڭ قىدىمىي جانجان دىيارى
 زۇلۇم - زۇلمەتكە بىرداشلىق، قەددىي پۇكۇلمەس ئىرادىلىق ئەزىزاند
 قەشقەر بۇ مېنىڭ ئانا - ماكانىم، غەيرىتىم، شۆھرىتىم،
 شجايىتىم، دەرمانىم سەن بار ئۈچۈن مەن ئۆزەمنى ھايات
 ھېسپاپلايمەن. ئۇنىڭ نېرىسىدا مەن ئۇيغۇر دۆلىتتىنىڭ شاهىدى بىر
 زامانلاردا بۇ يۈرت مېنىڭ خەلقىمنىڭ ئۆز قولىدا ئېدى. مەن ئۇنىڭ
 پادشاھى ئىدىم، دەپ قەددىنى رؤسلاپ تىك تۈرغان ياركەنت ئۇيغۇر
 دۆلىتتىنىڭ خانى ئابدۇرپىشىت خانىنىڭ ئوردىسى. شۇنداقلا گۈزەل
 خوتەن ۋادىسى بىلەن خوتەن گىلەملەرنى توقيۋاتقان چىرايلىق
 قىزلارنىڭ ئەۋرىشىم سۆرەتلەرنىڭەن ئېدى.

ئەي پەلەك، چەرقىڭ بۈزۈق.
 كىملەرگە خار قىلىدىڭ مېنى؟

دەردى يوق بىدەرتلەرگە،
خارۇزار قىلىدىڭ مېنى.

ئاھ، جانجان ئۆزىز ۋەتىنىم، مېنىڭ دىيارىم دېگەندىنمۇ ۋارتۇق
ھۆزۈر - راھەت بارمۇ بۇ دۇنيادا؟ ئىدى ئاللاھ! بىز سېنىڭ ئۆگەي
بەندە ئىمىدۇق؟ نېمە ئۈچۈن بىز ئۆز ماكانىمىزنى ئۆزەمنىڭ
دېبەلمەيمىز؟ نېمە ئۈچۈن ۋەتەن مېنىڭ دېگەنلىكىمىز ئۈچۈن گۇناكار
بولۇپ قالىمىز؟ سەن بىزنى يېتىم بالا قىلىپ ئۆز ئانىمىزدىن
ئايرىۋەتسىخىغۇ. ئىدى ئاللاھ! سېنىخىدىن باشقا باشپانايىمىز يوق.
سەن ئۆزەڭلا بۇ ئادالەتسىزلىككە خاتىمە بېرەلەيسەن، سەندىن باشقا
ھېچكىم بىزگە مەددەت بېرەلمەيدۇ.

ئەنە سىدىق ئاخۇن ئاشخانىسىنىڭ ئالدىدا قەپەزدە ئىسىغلىق
چېرىايلق توتى قوش: «سىدىق ئاخۇن مېھمانلارغا قاراڭ، مانا يېڭى
مېھمان كەلدى، ئاۋۇ ئەپەندى پۇل تۆلىمەي چىقىپ كېتىۋاتىدۇ، ئاۋۇ
ئايال تەخسىنى چىقۇھتى ، سۇنىغىنى ئەخلەت ساندۇغۇغا
تاشلىدى» - دەپ سايىرىماقتا. مەن ھەم سەپەرداشلىرىم بىلەن بىللە
ھەر كۈنى موشۇ ئاشخانىدىن تاماق يەتتىم. سىدىق ئاخۇن بىلەن
يېقىن تونۇش بولۇپ قالدۇق. ئۇ قەشقەر جانقورغانلىق ئېكەن .
ئايالى ئاغرىيچان، باللىرى ئۇششاق بولۇپ، ئۆز يۈرتىدا جان
بېقىش قىيىن بولغاچقا بۇ ياققا كېلىپ ئاشپەزلىككە ئۇرۇنلىشىپتۇ.
سودىسى ياخشى ئېكەن. ئۇنىڭ ئەتراپىدا خىتايilar ئاشخانىلىرى كۆپ
بولسىمۇ، كۆپچىلىك خىتايilar موشۇ ئاشخانىدىن تاماق يەيدىكەن.
سەۋەبى بىرىنچىدىن، تامىغى باشقىلارنىڭىكىدىن تەملىك ۋە پاكىز
ئېكەن. ئىككىنچىدىن، كۆپچىلىك ھېلىقى توتى قوشنى كۆرۈپ سۆز
قىلغىنى ئاخلاپ تاماشە قىلغىلى كېلىپ تاماقلىنىدىكەن.
مەن بۇ توتى قوش توغرىلىق سورىدىم: سىدىق ئاخۇن بۇ قۇشنى
قەشقەرگە كەلگەن بىر پاكىستانلىقتىن كىچىككىنە بالاپان ۋاقتىدا
سېتىپ ئالغان ئېكەن. شۇندىن كېيىن ئۇنى بېقىپ سۆز قىلىدىغان

قىلىپ، ئۈگۈتۈپتۇ. خۇددى ئۆز بالىسىنى باققاندەك ئىھتىيات بىلەن قارايدىكەن. بۇ يەرگە ئۆزى بىلەن ئېلىپ كەپتۇ. شۇندىن بېرى ئۆ سىدىق ئاخۇنغا خۇددى يېقىن بىر دوستى ۋە ياردەمچىسى سۈپىتىدە ئۇنىڭغا خىزمەت قىلىپ بېرىدىكەن. بۇ سۆزلەرنىڭ ئاخىرىدا خىتايلارنىڭ بۇ قوش ئۈچۈن ئۇن مىڭ يېھن بېرەيلى، سېتىپ بدر دېسىم، ساتمايمەن دەپ ئۇنىمىغىنى ئېيتىپ بەردى. خىتايلارنىڭ بۇ قوشقا شۇنچىلىك قىزىقىشىنىڭ سەۋەبى يالغۇز ھەۋەس ئەمەس، بەلكى ئامەتنى تارتۇۋېلىش ئۈچۈن ئېدى. سىدىق ئاخۇن قولىدىكى «ئەڭگۈشتە» سى بىلەن ئۇزىنى بەختلىك ھېسپالاتتى . شۇڭا ئۇ دائىم ئۇستۇن روھى كەيپىيات ئىچىدە يۈرەتتى.

ئارىدىن ئىككى يىل ئۆتۈپ، مەن يەنە سودا ئىشى بىلەن بېيجىخدا ھېلىقى جائىجاڭۇ مەھەلللىسىگە باردىم، لېكىن سىدىق ئاخۇن تۈرماق ئاشخانىسىنىمۇ تاپالمىدىم. ئاخىرى ئىزدەپ ژۇرۇپ قەشقەرلىك پولوپەز مەھەممەت دېگەن كىشىنى تاپتىم. ئۇنىڭ ئاشخانىسىغا كىرىپ، سىدىق ئاخۇننى سۈرۈشتە قىلدىم.

- بىر يىل بۇرۇن قانداتۇر نامەلۇم بىرسى قەپزدىكى توتى قوشقا زەھەر بېرىپ ئۆلتۈرۈپتۇ. سىدىق ئاخۇن بۇ قوش ئۆلگەندىن كېيىن خۇددى ئاتا - ئانىسىدىن ئاييرىلىپ قالغاندەك قاتتىق ھەسرەتكە چۈشۈپ قاپتۇ. ئۇ شۇنداق يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر قانچە خىتاى كېلىپ سەن بۇ رەسىملىرنى شىنجاڭغا ئاپسەرپ ئىسۋال. بۇ يەر جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيەتنىڭ مەركىزى. بۇ يەرگە پەقدە خىتاينىڭ رەسمىنى ئېپسىش كېرەك - دەپ ھېلىقى رەسىملىرنى يېرتىپ تاشلاپتۇ. ئارىدىن بىر - ئىككى ئاي ئۇتمەيلا «بۇ جاي شەھەر قۇرۇلۇشى يولىغا چىقىپ قالدى. شۇڭا باشقا جايىدىن ئۇرۇن تاپ» دەپ ئاشخانىنى بۈزۈپ تاشلاپتۇ. بۇ جاپالىقلارنى كۆتىرەلمەي ئىككى-ئۈچ ئاي كېسەل تارتىپ، ئاخىرى ۋاپات بوبىتۇ. ئۇنىڭ ئايالى بىلەن باللىرى بولسا بۇ يەرده ياشاش ئىمکانىيىتى

بولمغاچقا زار - زار يغلىشىپ ئانا يۇرتى قەشقەركە كۆچۈپ كېتىپتۇ.

ئەلۋىدا مىللەي غورۇمىڭ ئەۋلادىخىزغا ئۆرنەكتۈر . سېنىڭ توتى قۇشلىرىخىڭ خۇشخۇي سايرايدىغان چاغلىرى چوقۇم كېلىدۇ . ئىنسا ئاللاھ!

ياتقان جايىڭ جىننەتتە بولسۇن.

خائىنىڭ كاللىسى

(هۇججەتلىك ھېكايد)

كۈرە - موڭغۇل تىلىدا قۇرغان، شەھەر دېگەن مەنانى بىلدۈرىدۇ. غۈلجدىن 35 كىلومېتر غەرپىتە سۈيدۈڭ ناھىيە تەركىۋىدە جايلاشقان ھازىرقى كۈرە يېزىسى مۇندىن ئىككى يېرىم ئىسر بۇرۇن قۇرۇلغان. ئۇ ھەربىي كۈچ ئىشلىتىپ، زورلۇق بىلەن ئۇيغۇرستانى ئىشغال قىلىڭالغان مانجۇر خىتاي گىنبراڭ - گۇپېرناتورى - جاڭچۇڭ جايلاشقان ھەربىي - مەمۇرى مەركەز بولۇپ شەھەر ئىچى ۋە شەھەر تېشى دەپ ئىككىگە بولۇنەتتى. شەھەر ئىچى پۇتۇنلهي سېپىل بىلەن قورشاالغان بولۇپ تورت دەرۋازىسى بار ئىدى. ئۇنىڭ شەرقى دەرۋازىسى غۈلجا تەرەپكە، غەربى سابق سوۋېت ئىتتىپاقي تەرەپكە، شىمالى تەرېپى ئۇرۇمچى يولىغا، جانۇبى ئىلى دەرياسىغا قاراپ تۇراتتى. 20 مېتردىن ئۇشۇق ئىگىزلىكتىكى بۇ قورغاننىڭ ئۇستىدە ژۇڭ ماشىنىسى ماڭلايدىغان يول بار ئىدى. قەھرىمان بۇئىمىز سادىر پالۇان ئەشۇ قورغان ئىچىدىكى يامۇلنى ئاستىدىن تېشىپ سىرتقا، يەنى ئىلى دەرييا بويىغا چىقارغان تۇنپىل بار ئىدى. كۈرە سېپىلى ئىچىدە ختايىلار، سرتىدا ئۇيغۇرلار ياشاتتى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تۈنجى ئۇيغۇر تاش مەتبەئەسىنى ئىجات قىلغان ئاتاغلىق ئىنقىلابى رەھبەر سابت داموللا قاتارلىق ئۇيغۇر زىيالىلىرى ۋە دىنى مۇتىۋەر زاتلار بىلەن ئابرويلۇق ئادەملەرمۇ ياشاتتى. چۈنكى بۇ جاي مەلۇم ۋاقت ئۆلکە مەركىزى دەپ تۇنۇلغان. بۇ يەردە ئۇيغۇر خەلقنىڭ مۇستەملىقىلىكە قارشى مەخپى ئۇيۈشقان كۈچلىرىمۇ مەۋجۇت ئىدى. مانجۇر خانلىغى ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن گومىنداشچى ختايالارمۇ مەنچىڭ ئەنەننىسىگە ۋارىسلىق قىلىپ كۈرەنى ئۆزلىرىنىڭ قورغانى قىلىڭالغان ئىدى. ختايىلار سېپىل سىرتىدىكى ئۇيغۇرلارنى كونترول

قىلىش ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ سىناقتىن ئۇتكەن تاكتىكىسى بىرچىپ «گۆشىنى ئۆز مېيىدا قورۇش» سىياستىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا كېرىڭىز بولىدىغان قولچۇماق قىلىپ ئەمەت مانجۇنىڭ ئوغلى توختىنى تاللاپ ئالغان ئېدى. توختى پىتنە - پاساتنى ياخشى كۆرىدىغان بىر ياماققا ئانىسىنى سېتىۋېتىشتىن قايىتىمايدىغان، توختى گەيجاڭ دەپ قويسا كېرىلىپ كۆچىدا ماڭلماي قالىدىغان، مەنسەپپەرەست، شەخسىيەتچى، تۆرت تەنگىنى بېرىپ قويسا كەچكىچە شۇ خىتايىنى ماختاپ، ئاغىزى تىنمايدىغان پەسکەش ئادەم ئېدى. ئۇنىڭ دادىسى شەھەردىن جىقماي ختايىلارغا يالاچىلىق قىلىپ ژۇرىدىغان ئادەم بولغاچقا ئەمەت مانجۇ دەپ لەقەم بېرىلىپ، ئوغلىنى توختى خىتاي دەپ ئاتىشاتتى. توختىنى ختاي ساقچىلىرى ئۆز جاسوسى قىلىۋېلىش ئۈچۈن ئۇنچىلىك كۈچ سەرب قىلغىنى يوق. ئۇ تېزىلىك بىلەن ختاي ئۆچاركىسىغا ئايالاندى. چۈنكى ئۇ پۇلنى ھەددىدىن ئارتوق ياخشى كۆرهتتى. ئۇنىڭ ساقچى باشلىغى ختاي بىلەن چاۋاڭ چېلىپ ئولتۇرغىنى كۆرگەن خەلق ئۇنىڭغا توختى لومودا (سولامچى) دەپ نام بىرگەن. توختى كۆرە بازىرىدا ساتىراشخانا ئېچىۋالغان. ساتىراشخانىدا خېرىدارلار ئۆزلىرىنىڭ نوۋىتى كەلگىچە سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرىشاتتى. ئۇ چاغدا خەلق ئارىسىدا ختايىلارنىڭ مىللەي زۆلمىغا قارشى مىللەي غۇرۇرى كۈچىيىپ، نىلىقنى ئازات قىلىپ، غولجىغا قاراپ كېلىۋاتقان غېنى باتۇر باشلىق پارىزانلارنىڭ خەۋەرلىرى ئۇچقاندەك خەلق ئىچىگە تارقىلىپ ئىككى ئادەم ئۇچرىشىپ قالسا ئىنقىلابنىڭ خۇش خەۋىرىنى بىر بىرگە يەتكۈزۈشكە ئالدىرىۋاتقان دەۋىر ئېدى .

كۆرەدىكى زىيالىلار ، دىننى زاتلار ۋە باشقا ۋەتەنپەرۋەرلەر تېزلىكتە بىرلىشىپ پارىزان ئوتىرەدى تەشكىللەپ كېلىۋاتقان ئىنقىلابچىلارغا ماسلىشىپ، كۆرەنى دۈشمەندىن ئازات قىلىش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىۋاتاتتى. مانا شۇ پەيتتە يىپىنىڭ ئۈچىنى تېپىپ

تەشكىللنىڭ اتقان پارتىزانلارنى ئۆز جايىدا ئوجۇقتۇرۇش ختايالارنىڭ ئاساسى نىشانى ئېدى. شۇڭا جاسۇسلىرىنىڭ رولى ناھايىتى كۈچىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ يەتكۈزگەن ھەر بىر خەۋىرى ئۇچۇن تۈلىنىدىغان ھەقنىمۇ كۆپەيتىكەن ئېدى. توختى ختايىنىڭ بازىرى ئىشتىكلەپ كەتتى. ساتىراشخانىغا چاچ ئالدۇرغىلى كىرگەن ئادەملەر ئىنقلاب ھەققىدە ختايالارنىڭ غالىرىلىشىۋاتقانلىغى، سېلىقنىڭ كۆپىيۋاتقانلىغى ختايىدىن قۇتۇلماي ئازاتلىققا ئېرىشىلمەيدىغانلىغى ھەققىدە سۆزلىشىۋاتاتتى. ئۇ ئادەملەرنىڭ بېسىم كۆپچىلىكى ئادىدى ئاق كۆئۈل ئادەملەر بولغاچقا جاسۇس دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ نېمە زىيىنى بار؟ كىمىدىن ئەھتىيات قىلىش كېرەك؟ دەپ ئويلايمۇ قولىماتتى. ئۇلار توختىنىمۇ ئۆزلىرى ئوخشاش ئادىدى پۇخرا دەپ ئويلااتتى. توختىدىن كەلگەن بۇ مەلۇماتلارنى ختايالار كېچىچە رەتلەپ خوجايىنلىرىغا يوللاپ بېرىشىكە ئۆلگۈرمەي قالاتتى.

توختى خەقلەرنىڭ سۆزلىرى ئارقىلىق كۈرەدە ختايىغا قارشى پارتىزان ئوتىرەدىنىڭ تېزلىك بىلەن تەشكىللنىڭ اتقانلىغىنىڭ خەۋىرىنى ئۆز خوجايىنلىرىغا يەتكۈزۈشكە ئۆلگۈردى. لېكىن بۇ ئىشقا كىم رەھبەرلىك قىلىۋاتىدۇ؟ يىغىلىش ئورنى قەيدىردى؟ قانچە ئادەم، قانداق يول بىلەن قوزغىلاڭ كۆتەرمەكچى؟ دېگەنگە ئوخشاش مۇھىم مەسىلەرگە ئېنىق جاۋاب بېرىلمىتتى. بۇ ئەھۋال ختايالارنى قانائەتلەندۈرمىدى. شۇڭا بېر ئارىدا گۈمانلىق ئادەملەرنى تۈتقۈن قىلىش نېيىتىدە ئۇلارنىڭ تىزىمىنى، ياشاؤاتقان جەھەتلەرنى ئېنىقلاب بېرىش ۋەزىپىسىنى توختىغا تاپشۇردى . توختى ختاي شۇ ۋاقتىكى كۈرە مىخېبگى بىكىرى غازى، ئۇيغۇر ئۇيۇشما رەئىسى سادىقئاخۇن، مەسچىت ئىمامى ئەممەت دامولا، ئابدۇرپەھىم ئەپەندى قاتارلىق 12 كىشىنىڭ تىزىمىنى پارتىزانلار

ھەر بىكتى بىلەن ئالاقىسى بار، دەپ خىتاي ساقچىسىغا چۈشۈزۈپ بەردى. ساقچىلار بۇلارنى تۇتقۇن قىلىش ئۆچۈن ئۇلارنىڭ ئۆزىلىرىگە كېچىلدپ باستۇرۇپ كردى. لېكىن ئۇلارنىڭ بىرىنىمۇ ئۆيىدىن تاپالمىدى. چۈنكى ئۇلار ساتىراشخانىدا توختىنىڭ ئاسماقچىلاب پارتىزانلار ھەققىدە سورىغان سۆزلىرىدىن ئۆزلىرىنىڭ تىزىمىنى ئاللىقاچان خىتاي ساقچىخانىسىغا يەتكۈزۈپ بولغان خەتلەلىك جاسوس ئېكەنلىكىنى پارتىزانلارنىڭ چارلاچى خادىملرى ئارقىلىق بىلىپ بولغان ئىدى. ئۆزلىرىنىڭ كېچىككەنلىكىنى چۈشۈنۈپ خىتاي جاللاتلىرى بۇ ئىشقا مۇناسىۋىتى يوق ئەيپىسز ئادەملەرنى ناھەق قىلىشقا باشلىدى. ئۇ مەھەللەدىكى بىر قانچە ياشلارنى - ئۇلار ئوغىرلارنى ماختىدى، پارتىزانلار كەلسە قوشۇلۇپ كېتىمىز، - دېدى دەپ تۇتۇپ بەردى. ئامما ئىش خىتاي پايدىسىغا ھەل بولمىدى. غۈلجا ۋە ئۇرۇمچى بىلەن بولغان خىتاي ئالاقىسى ئۆزۈلۈپ قالدى. غېنى باتۇر باشلىق پارتىزانلار كۈرەگە يېتىپ كەلدى. ئۇلارغا كۈرەدە قۇرۇلغان بەكري غازى، سىدىقئاخۇن، باۋدۇن ئۆمەر، ئوسمانانخان، خۇذابەردى ، يۈسۈچان ئەپەندى، ئابدۇرپەھىم، ئابدۇكېرىم، ئابدۇغۇپۇر، ئابدۇقادىر، مۇسا، ئىبراھىم، زەيناتاؤددۇن، ئىلاخۇن قاتارلىق پارتىزانلار قوشۇلۇپ كەتتى. خىتايلار سېپىلىنىڭ تۇرت دەرۋازىسىنى تاقاپ، پۇلمىيەت - زەمبىرەكلىرىنى سېپىل ئۇستىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ، قورغان ئىچىگە كىرۋېلىشتى. لېكىن، بىر قانچە ۋاقتىن كېيىن بىرىبىر پارتىزانلارنىڭ شىدەتلىك قىلغان ھوجۇمىغا بەرداشلىق بېرەلمەي، «ئەييا، ئەينى زېۋاىى لەيلى» دەپ ۋاقىرالاپ چۈقان سېلىشىپ كۈرەنى تاشلاب قېچىپ كەتتى. لېكىن،

قېچىش ئالدىدا بارلىق مەھبۇسلارنى ئەر - ئايال، كىچىك-چوڭ
 دەپ ئاييرىماي ھەممىنى ئۆلتۈرۈپ جەسەتلەرنى ساقچى قوراسىدىكى
 قۇدۇقلارغا تاشلىۋەتتى. كۈره ئازات قىلىنى. سۈيدۈڭە بولسا
 قاتتىق قورقۇپ كەتكەن خىتايilar بالا - چاقلىرىنى سېپىلغا
 قامىئىلىپ، كرسىن چېچىپ ئوت قويۇۋەتتى. ئۇلار ئەشۇ ئوتتا
 باللىرى بىلەن قوشۇلۇپ كۆيۈپ كەتتى. غېنى باتۇر باشلىق
 پارتىزانلار خائىن توختىنىڭ جازاسىنى بېرىش ئۈچۈن ئىزدەپ
 تاپالمىدى. ئىككى كۈندىن كېيىن ئۇنىڭ كاللىسىنىڭ ساقچى ئىدارە
 هاجەتخانىسىدا ئېسغىلىق تۈرغانلىغىنى ئۇنىڭ بېشىنىڭ ئاستىغا
 خىتايچە قىلىپ «ئۆز مىللەتىگە خائىنلىق قىلغان بۇ مۇناپىقتىن
 بىزگىمۇ ۋاپا كەلمەيدۇ» دەپ يېزىپ قويۇلغانلىغىنى كۆرىدۇ. كېيىن
 نامەلۇم بىرسى ئۇنىڭ ئاستىغا ئۇيغۇرچە تەرجىمە قىلىپ، سېپىل
 دەرۋازىسىغا ئېسپ قويغان ئېكەن. مەلۇم بولىدىكى توختى
 پارتىزانلار كېلىۋاتىدۇ دەپ ئاثىلاب خىتاي چېرىكلىرى بىلەن
 قوشۇلۇپ، سېپىل ئىچىدىكى خىتايilarنىڭ ھىمايىسىگە كەرىۋالغان
 ئېكەن.

ئېلاۋە

1951 - يىلى خىتاي ھاكىمىيىتى بەكىرى غازى، ھامدۇللا قارى،
 جۇماخۇن حاجى، قۇرۇان خەلپەت، قاسىم شاشىۋە قاتارلىق 16 كىشىنى
 خىتايilarنىڭ ئۇچىنى ئېلىش ئۈچۈن تەتۈر ئىنقىلاپچى، زومىگەر
 ئۇنسۇرلار دەپ تۆھىمەت قالپاقي كىيدۈرۈپ ئېتىپ ئۆلتۈردى. شۇندىن
 كېيىن ئۇيغۇرلار قىزىل ۋە قارا خىتايilarنىڭ ھەممىسى بىر خىتاي
 ئېكەنلىكىنى ئۇلاردىن ياخشىلىق كەلمەيدىغانلىغىنى چۈشەندى.

ئاييلخاننىڭ كۈلكىسى (ھېكايدە)

ئاييلخان قورونىڭ ئوتتۇرسىغا ئىككى پارچە يېڭى پالازنى سېلىپ، تويدا چۈشكەن ئادەمگە رچىلىكىلدەرنى رەتلەشكە باشلىدى. ئۇ ساۋاتىسىز بولغاچقا قىزى بوسitan گۈلنى يېزىشقا، يەنە بىر قىزى سۈسەرگۈلنى تىزىشقا ئولتۇرغۈزۈپ قويىدى. هە، دەپ ئاشقاندىلا ماجانكۈلنىڭ ئەكەلگىنى قولغا چىقىپ قالدى. رەخنى قولغا ئېلىشى بىلدەنلا ئۇنىڭ ئىچىگە بىر جىن كىرىپ شۇنداق قاتىق كۈلۈشكە باشلىدىكى ئۇ خۇددىنى بىلمەي توختىماي كۈلەتتى. ماللارنىڭ ئۆستىگە ئۆزىنى تاشلاتتى. قىزى «ئانا نېمە بولدى؟» دېسىمو تېخىمۇ كۈلەتتى. ئۇ ئەس هوشىنى يوقاتقان ئىدى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا يېقىندىلا بولغان بىر ۋەقە كېلەتتىدە يەنە كۈلەتتى.

ياز پەسلى ئىدى. ئاييلخان چايخانىدا كۆرپە تىكىپ ئولتارسا، سەمەت بويتاق ئىشىگىدىن ئۇددۇل توختىماي چايخانىغا كېلىپ ئاييلخاننىڭ يېنىدا ئولتاردى. تىنج - ئامانلىق سورۇشۇپ بولغاندىن كېيىن بىر يېرىم مېتر گۈللۈك رەخ ۋە بىر ياغلىقنى ئېلىپ كېلىپ ئاييلخاننىڭ ئالدىغا قويىدى ۋە گەپ باشلىدى:

- ئايلاخېنىم ئالدىخىزغا قۇرۇق كىرىشكە كۆڭلۈم ئۇنىمىدى. شۇشا بۇ سىلىنىڭ لايىقلىرى بولمىسىمۇ ئالغاچ كەلدىم، - دەپ بولۇپ، ئەسلى مەخسەتنى سۆزلەشكە باشلىدى، - ئۆزلىرى بىلدىلا بىزنىڭ ئۆيىدىكىلەر ئالەمدىن ئۆتكەندىن بېرى مەن يالغۇز، مېنىڭ ئۆزلىرىگە ئوخشاش بىر جاناندىن باشقا ھېج نەرسىگە حاجىتىم يوق، ھەممە نەرسە بار. ئاللاغا شۇكىرى بۇلدىن، ئالتۇن - كۈمۈشتىن خىجالىتىم يوق. قولىمنى قاياققا ئۆزاتسام شۇ ياققا يېتىدۇ. شۇڭلاشتقا مەن ئالدىخىزغا كەلدىم. سلى ماقۇل بولسلا ئۆرمىزنىڭ ئاخىرىغىچە سلى بىلەن بىر ياستۇققا باش قويۇپ ئۆتسەم دەيمەن. ئەندىكى مەسلىھەت ئۆزلىرىدە، - دەپ سۆزنى توختاتتى.

ئايىلخان، سەمەت بويتاق ھەققىدە نۇرغۇن گەپلەرنى ئاڭلىغان ئىدى. ئايىلخاننىڭ يولدىشى ئالەمدىن ئۆتكىنى خېلە يىل بولدى. ئايىلخان ئىككى قىز، ئىككى ئوغلىنى بېقىپ چوڭ قىلىپ قاتارغا قوشتى. ھازىر ئۇنىڭ ئىككى كېلىنى، ئىككى كۈيئوغلى، ئالىتە نەۋىسى بار. سەمەت بويتاق ئاياللار ئارىسىدا «سەمەت شالتاق» دەپ نام چىقارغان. ئۇنىڭ بۇ شەھەردىكى تۈل خوتۇنلاردىن تونۇمايدىغىنى يوق. ھەر قانداق خوتۇنغا تارتىنىماي سۆز قىلايدۇ. كۆز قىسىپ ئەكىلىتىپ قويالايدۇ. دەردى بارلىرىنى خۇددى دوختورلاردهك بىللەلەيدۇ. تۈل خوتۇنلار تۇرماق ئىرى بار ئاياللارنىمۇ قولىغا چۈشۈرەلەيدۇ. مانا شۇنداق خوتۇن پەسىلىكتە داڭ چىقارغان ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئايىلخان بۇنى بىر «قاپقانغا» دەستىپ دات دېكۈزۈشنى كۆڭلىدە پۈكۈپ يۈرەتتى. مانا بۈگۈن ئۆز ئايىغى بىلەن ئالدىغا كېلىپ قالدى.

- سەمەت هاجىم، - دەپ ئايىلخان قاشلىرىنى سۆزۈپ كۆزلىرىنى ئويىنۇتۇپ، ناھايىتى لېۋەنلىك بىلەن سىلىق سۆزلىشكە باشلىدى، - سىلىدىن باشقا كىشى بولغان بولسا، ھەرگىزمۇ ماقۇل دېمەتتىم. سىلىنى ياخشى بىلەمن. ئۆزلىرى مەرت، تەقۋا، ئۇن يىكىتكە بارمەيدىغان تەققە - تۈرۈقلۈر قاملاشقان، ئېرىڭ بارمۇ دېسە، بار دېكىچۈلىكى بار ئادەم. لېكىن سىلىگە دەيدىغان بىر گىپىم بار، شۇنىڭغا ماقۇل بولسلا بىز سلى بىلەن توپ قىلايلى. بولمىسا مەن بالىلارنىڭ ئالدىدا مۇنداقلا سىلىگە بارالمايىمەن. خاپا بولمىسلا، - دېدى. سەمەت:

- دېسلە، دېسلە، قولۇم كۆكسۈمە، - دەپ تىتىرەپ كەتتى. بۇ ئاپپاڭ، چرايلىق بېلىقتەك ئۇيناپ تۈرۈدىغان چوكانى قولغا چۈشتى، دەپ ھېسپاپلاتتى.

- ئەمسە، مەن دەي. هاجىم ئۆزلىرى بىلىدىلا، ئېشەك ئالساك توقۇم ئالدىغان ئىش بار. شۇڭلاشقا ماڭا: بىر قىشلىق پالتو، بىر يازلىق پلاش، ئىككى قىشلىق، ئىككى يازلىق كۆينەك، بېشىمغا پوكۇزاي ياغلىق، ئىككى ئۆيچىلىك، ئىككى مەھماندارچىلىق ئۈچۈن ياغلىق، قىشلىق مەسە كالاش، يازلىق - كۆزلۈك تۆپلەي،

ئۇنىڭدىن باشقا بىر جۇپ ئۇزۇك، بىر جۇپ ئاللىۇن حالقا، بىر جۇپ ئاللىۇن بىرىدىلا
بۇنىڭغا نېمە دەيدىلا؟، - دەپ يېقىن كېلىپ يامپىشىنى تۇتۇپ
قويغان ئىدى، خۇددى ئىلبىكتەر توکى ئۇرغاندەك سەمەتنىڭ پۇتۇن
ئەزايىن تىترەپ كەتتى.
- مەيلى، مەيلى، ماقول....، - دەپ ئايلىخاننىڭ قولىنى
تۇتۇۋالدى.

ئانداق بولسا ھەممىدىن مۇھىم يەندە بىر گەپ بار: سىلىنىڭ قورا
جاي كىمنىڭ نامىدا؟، - دەپ سورىدى ئايلىخان. سەمەت بىر ئاز
ئويلانغاندىن كېيىن:

- ئۆزەمنىڭ نامىدا، - دەپ جوۋاپ بىردى.

- ئانداق بولسا، ئۆينى مېنىڭ نامىغا يازدۇرۇپ بىرىدىلا.
بولمسا، قازار يېتىپ ئالامدىن ئۇتۇپ كەتسىلە، قېيۈم بويتاخنىڭ
تۇققانلىرى غۈلچىدىن كېلىپ ئۆيىگە ئېگە بولۇغاندەك، سىلىنىڭ
تۇققانلىرى چىقىپ جايىنى تارتىپ ئالسا، مەن شەرمەننە بولۇپ
ئۆيىدىن قوغلىنىپ كېتىمەن. مانا مۇشۇنىڭغا ماقول بولسلا مەن
پاسپورتىمى بېرىي، سلى جايىنى مېنىڭ نامىغا يازدۇرۇپ
كەلسىلە، ئاندىن توى قىلىپ مەن سىلىنىڭ ئىختىيارلىرىغا
بارىمەن، - دېدى.

بۇ شەرتلەرنى ئاشلىغاندىن كېيىن سەمەتنىڭ يېلى چىقىپ
كەتكەت پۇڭزەكتەك لاسىسىدە يېلى بوشىپ كەتتى - دە قىمىر قىلماي
ئۇلتۇرۇپ قالدى. خېلى بىر ھازادىن كېيىن ھېلىقى ئۆزى ئېلىپ
كەلگەن سۈمكىسىنى قولىغا ئالدى - دە. ئۇن چىقماي ئۆيىدىن
چىقىپ كەتتى. ئۇ ئۇددۇل ئۆيىگە قاراپ بېشىنى يەردىن كۆتۈرمەي
كېتىپ باراتتى. ئالدىدىن ئاغىپنىسى ھەسەتبەك چىقىپ قالدى.
ھەسەتبەگ بىلەن سەمەتنىڭ دوستلىغىنىڭ قەيدەردىن - قەيدەرگىچە
ئېكەنلىگىنى چۈشەنگلى بولاتتى. بىرده مەدىلا چاپان سېلىشىپ، ياقا
سقىشىپ، مۇشلىشىپ قان بولۇشۇپ كېتەتتى. بىرده مەدىلا تالىشىپ
- تالىشىپ بولۇپ، بىر - بىرىگە خىرس قىلىپ، بىر تاۋاقتا
بىلە ژۇندا ئىچىۋاتقان بىر جۇپ قارا كۈچۈككە ئوخشاپ كېتەتتى.

دېمىسىمۇ ھەسەتبەگ بىر ئىككى رۇمكىنى قىقىۋېلىپ ئۆستىتكە بىر ئورام چېكىۋالغاندا ھەر قاندىغىنى «ۋاي، ۋاي» دېگىزۈۋەتتى. كەيىپ بولۇسا ئېرىقىمۇ، كوچىمۇ، توپىمۇ ئىلا قىلماي يېتىۋالاتتى. ئورنىدىن تۈرسىلا «ئۈرۈش دېسە - تۈرۈش» دەپ دايىم سولخاي يەڭىنى چىقرىپ جىدەلنى پۇلغا سېتىۋېلىپ ژۇرەتتى. شۇنىڭ ئۇچۇن ئۇنىڭ ئەسلى ئىسمى ئاۋۇت بولسىمۇ، ئۇنى خىلق «ئاۋۇت جۇدا» داۋالغان ئىدى. لېكىن «جۇدا» دېگەن نام ئۇنىڭ نامى - ئەمەلىنى تولۇق ئىسپاتلاب بېرەلمىگەن ئوخشايدۇ. چۈنكى ئۇ بىرلىرى ياخشى ئۆقۇپ، مۇئەللەم بولۇپ قالغان بولسا «پاھ، ما دۆتنىڭ ئەپەندى بولۇپ كەتكىنى» دەپ مازاق قىلسا، يەنە بىرلىرى سودىگەرچىلىك قىلىپ باي بولۇپ كەتكەن بولسا «قارا نېمە دېگەن يامان زامان بۇ، ياقلار ئېتەك بولۇپ، ئېتەكلەر ياقى بولۇپ كەتتى. تۈنۈگۈنلا تېخى بىرإۇنىڭ قولىدا ئىشلەپ يۈرەتتى، بۈگۈنzech «ئىناماركا ماشىنا منۋاپتۇ»، «پاھ، مۇنۇنى قارا كالته قوشوقنىڭ سېپى قولىغا تېكىپ قاپتىكەن، چاترىقىغا سىخماي قاپتۇ» دەپ كۈرۈنگەن ئادەمنىڭ كېينىدىن كۆرەلمەسىلىك، ھەسەت قىلىپ يۈرۈدۇ. شۇڭلاشقا خىلق ئۇنىڭ ئىسمىنى ئۇنتىپ قىلىپ «ھەسەتبەگ»، «ھەسەت جۇدا» دەپ ئاتاۋالغان ئىدى.

- نەدىن كېلىۋاتسىن؟ بەكمۇ كەيىپك يوققۇ؟ - دەپ سورىدى ھەسەت جودا.

- سوراپ نېمە قىلىسەن ئاداش، جۈرە بىزنىڭكىگە كىرىپ بىر خۇماردىن چىقايلى دەپ ئۆيىگە باشلاپ كىردى. ئۆيىدىن كىچىك بىر خالتا ئىلىپ چىقىپ ئاغزىنى ئاچتى - دە:

- ئاداش بۇ مەكتىنىڭ، ئۆتكەنە ئۇياقتا بارغاندا كىچىككىنە ئىككى ئورام ئالغاج چىققان ئىدىم: دېنى - دە تاماڭغا ئارىلاشتۇرۇپ ئوراپ تۇتقاشتۇردى. ئۆزى تازا چوڭقۇر بىر نەپەس ئىلىپ شوراپ ئالدىدە ھەسەتكە سۈندى. ئۇمۇ شۇنداق بىر نەپەس ئىلىپ سەمەتكە قايتۇردى. كېيىن بولغان ۋاقىنى ھەسەتكە سۆزلەپ بېرىپ، ئاخىرىدا «سېپنى تىللەغىنى - چىللەغىنى ، يەنە بارىمەن»، دېگەن ئىدى. ھەسەت ئۇنۇمىدى.

- سەن مۇنۇ خالتاشنى ياندۇرۇپ ئېلىپ چىقىپ، يامان قىپسىنىڭ بولمىسا يەنە كىرسەك بولاتتى، - دېدى. شۇ ئەسنادا سەمەتنىڭ خىيالىغا ماجانگۈل كېلىپ كەلدى.
- ئاداش ھەست، مەن يەنە بىر جاناننىڭ يېننغا بېرىپ كېلىي، - دېدى. ئاغىنسى:
- توغرا دەيسەن ئاداش «يىقلوغان كۈرەشكە تويىماپتۇ» دېگەن گەپ بار، - دېدى.

ماجانگۈل يوغان ئىينەكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قاشلىرىغا ئوسما - قويدى. كالپوكلىرىنى چىرايلىق قىلىپ بويىدى. چاچلىرى ۋە يۈز كۆزلىرىنى تەرتىپكە سالدى. قوللىرىغا بىر چۈپتەن ئالتون ئۆزۈك ۋە ئالتون بىلەيۈزۈكلىرىنى سالدى. بىرلىئانت كۆزلۈك ئالتون ھالقىسىنى قۆلۈغىغا، ئالتون مىدىالىيونلۇق سېپوچكىسىنى بويىنغا ئېسىپ، توغىغا ئاتاپ تىكتۈرگەن كۆينەكلىرىدىن بىرنى تاللاپ كىيىدى دە، ئۆزىگە ئۆزىنىڭ زوقى كېلىپ ئىينەككە قاراپ ئۇسسىز ئۇيناشقا باشلىدى. مانا شۇ چاغدا سەمەتنىڭ ئۆيىگە كىرىپ بوسوغىدا قاراپ تۈرغا نىلىغىنىمۇ تۈيمىاي قالدى.

- ئەسسالىمۇ ئالدىيکوم! ماجانگۈل سالامەتلىكىخىز ياخشىمۇ؟
- خۇداغا شۇكىرى يامان ئەممەس.
- ناھايىتى ياخشى، بۈگۈن خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن سىزنىڭ كەپىشىزنىڭ چاغ ۋاقتىغا توغرا كېلىپ قاپتىمن.
- شۇنداق، بۇياققا قەدەملەرى يېتىپ قاپتۇ؟!
- ھە، ئۆزلىرى بىلىدىلا - دەپ ئايلىخانغا دېگەن گەپنىڭ بىرىنىمۇ چۈشۈرۈپ قويمىاي سۆزلەپ بولۇپ قولدىكى ھېلىقى سۈمكىسىنى ماجانگۈلنىڭ ئالدىغا قويدى. ماجانگۈل سۈمكىنى قولغا ئېلىپ بىر قاراپ قويۇپ:
- بەك ئاۋارە بولۇپ كېتىپتىلا، مۇنداق نەرسىلەر لازىم ئەممەستى. مەن ھازىر بىر ياققىا ئالدىراپ كېتىۋاتاتىم. سىلى بىلەن باشقا بىر ۋاقتىتا گەپلىشەرمىز. خاپا بولمىسلا، شۇ تاپتا ۋاقتىم يوق، - دەپ جاۋاپ بەردى.

- بولىدۇ، بولىدۇ، يەنە ئايىرمىم كېلىسەن، رەخىمەت، - دەپ قوزغۇلدى.

- ماجانگۈل:

- ماۋو سۈمكىنى ئېلىۋالسلا، - دېگەن ئېدى.

- ھېچ گەپ يوق. ئۇ سىلنەڭ لايىقلىرى بولمىسىمۇ دەسلىئىدە

ئېلىپ قويىسلا، - دەپ سۈمكىنى قالدىزۇپ چىقىپ كەتتى.

- ماجانگۈل، ئايىلخاننىڭ نەۋىرسىنىڭ سۈننەت توپىغا قاراپ

ماڭىنى «توپىغا دېسە قۇرۇختا كالا ژۇمۇلایدۇ» دېگەندەك، توپىغا

كەلگەن ئاياللار ناھايىتى كۆپ ئېدى. شۇنىڭ ئۇچۇن ئاياللارنىڭ

ئېلىپ كەلگەن ئادەمگەرچىلىرىنى يېزىپ تۈرۈش ئۇچۇن ئىككى

قىزنى كاتىپ قىلىپ بەلكۈلەپ قويغان ئېدى. ماجانگۈل

سەپسالىغان ، رەخنىڭ ئىچىدە ئىلگىرى سەمەت «ئايىلخان

خېنىمغا سوغاس. هاجىمدىن» دەپ يېزىپ قاتلاپ قويغان قەغەز بار

ئېدى. ئۇنى كۆرمىگەن ماجانگۈل سەمەت ئېلىپ كەلگەن

ئادەمگەرچىلىكىنى «بۇنى ماشا ھېلىقى بويتاقنىڭ ئېلىپ

كەلگەنلىكىنى ئۇ نەدىن بىلدەتتى. توپى دېگەندە كۆپچىلىك قاتارىدا

كېتىۋېرىدۇ» دەپ توپىغا ئېلىپ بارغان ئېدى. مانا ئەندى توپى تۈگەپ

بىر ھەپتە ئۆتكەندە ھېلىقى خالتا ئايىلخاننىڭ قولىغا چىقىپ

قالدى. ئايىلخان خالتىنى كۆرۈپلا تونىغان بولسىمۇ لېكىن قوشۇمچە

يېزىلغان خەت ئايىلخاننىڭ تېخىمۇ قاقاخلاپ كۈلۈشكە سەۋەپ

بولىدى. «ۋاى توۋا، ۋاى توۋا مۇنداقمۇ ئىنسان بولىدىكەن» دەپ

ۋاقراپ كۈلۈواتاتتى. تاراققىدا قىلىپ دەرۋازا ئىچىلىپ بىر

كىشىنىڭ كىرىۋاتقان شەپى بىلنىپ قالدى...»

ماجانگۈل توپىدىن قايتىپ كېلىپ خىيالغا چۈشۈپ قالدى.

«ھېلىقى خالتىنى ئالدىراپ ئايىلخانغا ئاپسېرىپتىمەن. رەخنى ئۆلچەپ

باخماپتىمەن. مابادا 2.5 - 3 مېتر بولسىغۇ مەيلى ئەگەر 1.5 مېتر

پارچە رەخ بولۇپ قالغان بولسا، ئايىلخاننىڭ تازا جۇدۇنى تۇتۇپ،

مېنى كۆزىگە ئىلمامى زاخلىق قىلىپ شۇنى ئەكەپتۇ دەپ خاپا

بولمامدو، ئۇ مېنىڭ دوستۇم تورسا. توۋا ھەجەپ بېخوتلىق

قىلىپتىمەن. مەن بېرىپ راستىمنى ئېيتىپ سوراپ كۆرەي. ئەگەر

1.5 مېتر رەخ بولۇپ قالغان بولسا مەن ئۇنى قايتۇرۇپ ئەكلىپ ئورنىغا باشقا رەخ ئاپىرىپ بېرىدە دەپ ئويلاپ تۈراتتى. دەل شۇ چاغدا ئىشك ئېچىلىپ سەمەت كىرىپ كەلدى.

- ئاسسالامۇ ئەلدىكۈم ماجانگۈل خېنىم، ئۆبدان تۈردىلىمكىن، ئاۋۇ كۇنى ئالدىراشلىق ئېكەنلا، سىلىنىڭ شىرىن سۆزلىرىنى ئاشلاشقا مۇمكىن بولماي كېتىپ قالغان ئېدىم. مانا بۈگۈن خاتىرجمە مەسىلەھە تلىشىۋالارمىز، - دەپ ئالدىلىرىغا كەلدىم، - دەپ تەكلىپنى كۆتمەي سۈپىدا پۇتنى ساڭىلىتىپ ئولتاردى. ماجانگۈل:

- سەمەت هاجىمكا، سلى نەچچە قېتىم خوتۇن ئالدىلا؟ - دەپ سوراپ قالدى.

- ئۇنى سوراپ نېمە قىلىدىلا. ئەركىشىگە 40 خوتۇن ئالسىمۇ دۈرۈس دەيدۇ.

- شۇنداق بولسىمۇ مېنىڭ بىلگىم كېلىۋاتىدۇ. ئەركىشىگە قانچە خوتۇن ئالسا ئەيىپ ئەمە.

- شۇنداق. يەتتە قېتىم ئۇيىلەندىم، تۈرتى بىلەن چىقىشالماي قويۇھەتىم، ئۇچى ئۆلۈپ كەتتى. ئالاننىڭ تەغدىرى.

- شۇلارنىڭ ھەممىسىدىن بالا بولغانمۇ؟ - خېنىم، ئۇنىڭ ھەممىسىنى كولاپ سوراپ نېمە قىلىدىلا.

ئىكىمىز يېڭى تەككەن ئەر-خوتوندەك چىرايلىق ئۆتسەك بولىدىغۇ.

- ئۇغۇ شۇنداق مەنمۇ ئىككى قېتىم ياتلىق بولغان مەن، - دەپ جىم. جىت بولۇپ قالدى. ئۇنىڭ خىيالى ئۇزاق ئۆتۈشكە كېتىپ قالدى. ماجانگۈلنىڭ بۇرۇنقى يولدىشى شاؤدۇندىن ئىككى ئوغۇل، بىر قىزى بار. شاؤدۇن ئېغىر بېسىق، يۈگاش كام گەپ، ئىشچان ئادەم ئىدى. بۇلار ئۇن ئىككى يىل چىرايلىق، ئىناق، ئىتتىپاقدا بىللە ياشغان ئىدى. ئىلاھى تەغدىر بىر كۇنى تۈيۈقىسىزلا يۈرەك ئاغرىغى بىلەن شاؤدۇن ئالەمدەن ئۆتۈپ كەتتى. ئارىدىن 4-5 يىل ئۆتۈپ ، بىر كۇنى ماجاننىڭ ئۆيىگە تۈرنىسا كىرىپ، ئۇنىڭغا:

- ماجان، سەن تېخى ياش، باللىرىڭمۇ كىچىك موشۇنداق چاغدا سەن بىر ئەركە تېگىۋالىمىساڭ بولمايدۇ، باللىرىڭمۇ ئاتا لازىم، - دەپ ئۆزۈندىن - ئۆزۈن نەسەھەت قىلدى. ئاخىرى تۈرنىسانىڭ گەپلىرى تەسىر قىلغان بولسا كېرەك، ماجانگۈل تۈرمۇشقا چىقىشقا رازىملق بېرىپ:

- سەن بىك قاخشادپ كەتتىڭ، سېنىڭ ماشا تاپقان بىر لايىغىڭ بار ئوخشىمامدۇ، دېگىنە ئۇ كىم؟ دەپ سورىدى. تۈرنىسا دەل موشۇنداق جاۋاپنى كۈتۈپ تۈراتتى.

- ھە ماجانگۈل، ئەندى ئەقلىيڭە كەلدىڭ. ئۇ كىم بولاتى، ئۆزەڭ بىلىدىغان ھېلىقى روسۇلجان، ئۇ ناھايىتى ئىشچان، پۇل تاپقاق، كېلىشكەن چاققان بالا. ئۇنىڭ ئايالى ئۆلۈپ كەتكىنى 5-6 ئاي بولۇپ قالدى. «ئايالسىز ياشاش بىك قىيىن ئېكەن، بىر لايق تاپسىخىز بولاتى» دېگەن ئىدى. مەن ئېتىخىنى چىقارسام ئۇنىڭغا چۈپتەك ياقتى. سەنمۇ ماقول دېسىڭ 5-10 كۈن ئىچىدىلا توينى قىلىۋېتىمىز دېدى.

- قېنى ئويلىنىپ كۈرەي، - دەپ تۈرنىسانى خاتىرجەم قىلىپ قويدى.

ماجانگۈل بىلەن رؤسۈلجاننىڭ بىر ياستۇققا باش قويىغىنىغا ئۈچ يىل بولاي دەپ قالدى. بىر كۇنى روسۇلجان:

- ماجانبۇ، سەن باللىرىڭمۇ نەسەھەت قىل. سەن بولمىساڭ باللىرىڭ ئۆيىدە تۈرمائىدۇ. بەزىدە ھەقەيدەرلەرde قونۇپ قالىدۇ، مېنىڭ گېپىمگە قولاق سالمايدۇ، - دېدى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ماجانگۈل ئىشتىن كېلىپ قارىسا باللىرى ئۆيىدە يوق. بۇلار «ندى كەتكەندۇ»، دەپ ئۇيياق - بۇياقنى ئىزدەپ ئۆيىننىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ قارىسا 3 بالسى بىر - بىرىگە گەرەللىشىپ، قۇچاڭلۇشىپ يىغلاۋېتىپتۇ. يۈگەرەپ بېرىپ باللىرىنىڭ بېشىنى سلاپ «نېمە بولدى، باللىرىم» دەپ سوراپتۇ. باللىرى:

- ئانا سەن بولمىساڭ دادام بىزنى دوشكەلەيدۇ، تاماق يېسەك «يەپ قارنى تويمايدىغان يىتىم ئوغلاقلار»، دەپ تىللەيدۇ. ئانا سەن بىزنى موママلارنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىۋەت. بىز بۇ ئۆيىدە ياشىمايمىز، -

دەپ ئۆچ بالىسى تەڭ يېغلايدۇ، ئالدىسىمۇ ئۇنىمايدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ئۆيىدە بۇران چىققاندەك سوغىچىلىق پەيدە بولۇپ، خاتىرجەملەك بولمىدى. روسۇلجان «باليلىرىڭ يامان دەيدۇ»، ماجان بولسا «سەن مېنىڭ بالىلىرىمنى قاتتىق ئالدىڭ» دەپ ھەر كۈنى ئۇرۇش جىدەل تۈگۈمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ماجان ئېرىدىن ئاچرىشىپ كەتكەن، ماجانگۈل بىر ئوغلىنى بىر ياخشى ئائىلىدىن ئۆلىدى. قىزىنى ياتلىق قىلىدى. ئالدىدا خىزمەت قىلىۋاتقان كېلىنى بار. بىر ئوغۇل بىر قىز نەۋىرسى بار. نەۋىرلىرىنى بىر منۇت كۆرمىسە چىدىمايدۇ. تولىمۇ ياخشى كۆرۈدۇ. قىزىنىڭمۇ بويىدا بار، ئاللاھ بۇيرۇسا يېقىن ئارىدا يەنە بىر نەۋىرلىك بولىدۇ. ئەرگە تىگىپ كۆرگەن. ئەندى بۇ دېمەتلەك بولغاندا ئۆز ئابروينى ساقلاپ، بالىلىرىنىڭ دۆلتىنى كۆرۈپ، ئۆيىدە ئولتارماي ئەرگە تېكىشنى كىم قويۇپتۇ....، دېدى ئىچىدە. ئاندىن كېيىن بىشىنى سەل ژوقۇرى كەتۈرۈپ:

- ره خمهت سەمەت هاجى ئاكا، بۇ دەملەك بولغاندا تۈرمۇشقا
چىقالمايمەن، - دەپ ئۆزۈل - كېسىل جاۋاپ بەردى. سەمەتنىڭ
ئۆزىمە ھېكا يىلىرىغا قۇلاقى سالىدى. ھەر قانچە ۋەزە ئوقىسىمۇ
ماجانى ئىندە كە كەلتۈرەلمىگەن سەمەت:

- ئەمسە مەن قايتايى، خالتامنى بېرىۋېتىڭ، - دېدى. ئۇ ئىچىدە «سەن جىندىغا بەرگەن سوغام ھارام» دەپ قايتۇرۇۋېلىشقا كىرسشتى.

- ئانداق بولسا، ئون مىنۇت موشۇ يەردە ئولتۇرۇپ تۈرسىلا،
- دەپ ئىچكىركى ئۆيىگە كىرىپ ئۈچ مېتىر شىپوڭ دۇخاۋا بىر
 قولىدا باللارنىڭ كېيىم - كېچىكىنى ئالدىدە ئۆيىدىن چىقپ
كەتتى. ماجانگۇل ئايلىخانىنىڭ دەرۋازىسىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ،
ئايلىخانىڭ بولىشچە كۈلۈۋاتقا نىلىغىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.
خىيالىغا ھەر خىل خىيال كەلدى. بۇ كۈلكە پەقدە توختىمىغاندىن
كېيىن «نېمە بولسىمۇ كىرەي» دەپ قوراغا قەدەم تاشلىدى.
ماجاننىڭ كىرىگىنىنى كۆرگەن ئايلىخان ئۇنىڭدىن بەتەر قاتىقى
كۈلۈپ كەلگەن يېشى ماجاننى قۇچا غالاب تېخىمۇ كۈلۈشكە باشلىدى.

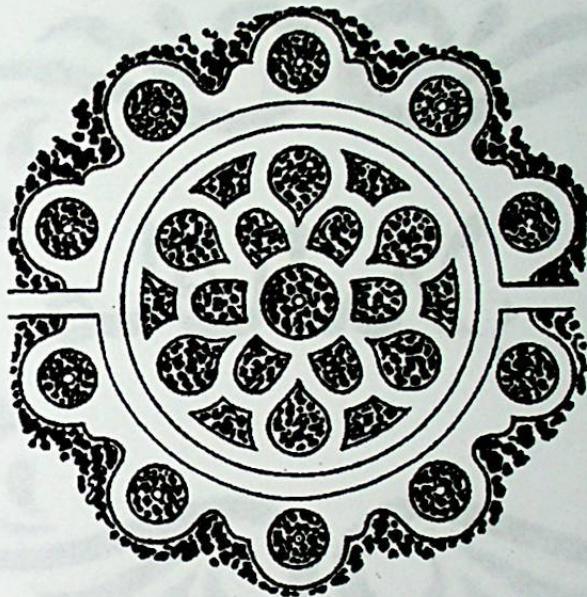
ماجان ئوييدا «بۇ ئايىنپ قالغان ئوخشايدۇ» دەپ ئوييلىدى. لېكىن
قىلغان مۇئاملىسىنىڭ ناھايىتى ئورۇنلۇق ئېكەنلىگىنى بايقاپ
ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ تەڭ كۈلۈشكە باشلىدى.

- ھا، ھا، ھا، ۋاي توۋا، ۋاي توۋا...

ھەر ئىككىسىنىڭ بىر - بىرىگە تەڭكەش خور قىلىپ
كۈلگىنىڭ قارىغاندا بولار بىر - بىرىنى چۈشەنگەن ئوخشايدۇ
ئەتمالىم.

ماقالىلار

«میلہ تھلیک» دیگہن نیمہ؟

ئىزىز ۋەتەندىداشلىرم! بۇ ماقالىمكە مۇنداق ماۋۇزو قويۇشتىكى مەخسىدىم باشقىلارغا دەرس بېرىش ياكى ئۈگۈتۈش نىيىتىدە ئەمەس، بەلكى سىزلەر بىلەن مەسىلەھەتلىشىپ، مۇلاھىزە قىلىپ، ئورتاق بىر چۈشەنچىكە كېلىش ئۈچۈندۇر. چۈنكى مېنىڭچە ھازىرقى دەۋرىدىكى مىللەتتىمىزنىڭ يۈزلىنىش ئەھۋالى كېلەچەكتە يىدە بىر ئەسىرگە قالماي، مىللەتتىمىزنىڭ مىللەت سۈپىتىدە يوقلىپ كېلىش خەۋپى بىزنى قورشاپ ئالغاندەك ھېس قىلماقتىمن. شۇڭا «مىللەتكىچىلىك» چۈشەنچىسى ھەققىدىكى مۇلاھىزلىرىمىنى ئورتىغا قويۇشنى زورۇر دەپ ھېساپلىدىم. بۇ ھەقتە ھەر قايىشلارنىڭ كام يەرلىرىنى تولتۇرۇپ، خاتالىرىغا تۈزىتىش بېرىپ، ئۆز كۆز قاراشلىرىنىڭ ئىمکانىيىتنى ھېساپقا ئېلىپ ماقالىنى تەپسىلى گېزتىمىزنىڭ ئىمکانىيىتى بولىغانلىقتىن قىسقا سوئال - كەڭ چۈشەندۈرۈش ئىمکانىيىتى بولىغانلىقتىن قىسقا سوئال - حاۋاب تىرىقىسىدا پىزىشىنى قارار قىلىدىم.

«مئلله‌تچیلک» بىزگە نىسبەتەن ئېيتقاندا ئۆز مىللەتىنى چىن قەلبىدىن سوپۇش دېمەكتۇر. مئلله‌تلەر ئاساھەن ئىككى تopicا بولۇندۇ: بىرى - ئازگۈچى مئلله‌تلەر يەنە بىرى ئازلىگۈچى مئلله‌تلىرىدۇ.

بىز بۇ مەسىلىنى چۈشەندۈرۈشتىن ئاۋۇال «مېللەت» دېگەن ئۆزى نېمە؟ - دېگەن سوئالغا قاراپ كۈرەيلى. مېللەت دەپ - مۇستەقىل تىل، يېزىغى بار، ئۇزۇن يىللېق تارىخقا، مەدەنىيەتكە ۋە ئەنئەن ئورپى - ئادەتلەرگە ئېگە بىر جايىدا توپلىشىپ ياشاؤاتقان زىمنى بار خەلقنى ئاتايدۇ. دېمەك «مېللەت» دېگەن ئۆز ئەۋلادى، ئۆز قېرىنداش قاندالىلىرى دېمەكلىكتۇر. «ئەزگۈچى» مېللەت دېگىنلىرىمۇز جوڭ مېللەت باشقا مېللەتلەرنىڭ يېرىنى بېسۋېلىپ

ئېزىدىغانلاردۇر. ئەزگۈچى مىللەت ئۇيغۇر خەلقى ئۇچۇن ئېيتقاندا خىتاي، چوڭ مىللەتچىلىرىدۇر. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ قوراللىق كۈچلىرىنى ئىشقا سېلىپ 1949-يىلى بېسىپ كىرىپ، شۇندىن بۇيان ۋەتنىمىزگە ھەر خىل باهانىلار بىلەن نەچە ئۇن مىللەتونلىغان خىتايلارنى كۆچۈرۈپ كېلىپ ئورۇنلاشتۇرۇۋالدى. ۋەتنىمىزدە خىتاي تىلىنى - ھۆكۈمران تىل دەپ مەجبۇر تېڭىشقا كىرىشتى. ئۇلار بىزنىڭ شەھەر - يېزىلىرىمىز ۋە تېرىلغۇ يەرلىرىمىز تۈرماق تاغ - يايلاقلىرىمىزغىچە ئىگىللەپ ئالدى. مەدەننىتىمىزنى خىتاي مەدەننىيەتى بىلەن مەجبۇرى ئارىلاشتۇرۇۋەتتى. بىزنىڭ نەچە مىڭ يىللەق تارىخىمىزنى يوققا چىقىرىپ، خىتاي تارىخىنى مەجبۇرى ئۇقۇتۇشنى يولغا قويىدى. سىياسىي، مەمۇرى، ئىختىسادىي ھاكىمىيەتنىڭ ھەممىسىنى خىتايلار كونترول قىلىپ، مەجبۇرى خىتايلاشتۇرۇش سىياستىنى جىددىي ئېلىپ بارماقتا. خىتايلارنىڭ چوڭ مىللەتچىلىك زوراۋانلىق تۈپەيلى نەچە يۈز مىتلەغان ئۇيغۇرلار دونييانىڭ ھەر قايىسى جايلىرىغا قېچىپ بېرىپ مۇساپىرلىق ھايات كەچۈرمەكتە.

بىز ياشاؤاتقان قرغىزستاندا ئەھۋال قانداق؟

بىزدە كۆپچىلىك ياشلىرىمىز ئۆز تىلدا سۆزلىشىنى ئۇنرتۇپ قالدى. ئۇلار ئۆز ۋارا بىر بىرى بىلەنلا ئەمەس باللىرى ۋە ئاتا - ئانلىرى بىلەنمۇ رۇسچە سۆزلەشمەكتە. ئاز ساندىكى بىر قىسم قىز - ئوغۇللەرىمىز (ئاتا - ئانسىنىڭ تەربىيەسگە كىرمىگەن) يېۋروپىلىقلارنىڭ ياخشى تەرەپلىرىنى ئەمەس، ئەكسىچە يامان تەرەپلىرىنى ناھايىتى تېز ئۆزلىرىگە قوبۇل قىلماقتا.

قرغىزلار بىزگە مىللەتچىلىك قىلىۋاتىمۇ؟

بىر ئېغىز سۆز بىلەن ئېيتقاندا - ياق. ئۇلار بىزگە ئىمکان - قەدەر مىللەي يۈكسىلىشىمىز ئۇچۇن ياردەملىشەكتە. بىزنى تىلى بىر، دىنى بىر قېرىنداشلىرىمىز دەپ ھېساپلايدۇ. ئەپسوسكى، بىز

ئۆزلىكىمىزدىن مىللەي يوقۇلۇشقا يۈزلىنىۋاتىمىز. قىرغىزلار يەتمىسى بىلدە يوقۇلۇپ كېتىشكە يۈزىلەنگەن تىلى، مەدەنىيەتى، دىنى ۋە ئورپى - ئادەتلەرنى ناھايىتى تېز تىكىلەۋالدى. مانا بۇ ھەدقىقى مىللەتچىلىك ياكى چىن مەنسىدە مىللەتپەرۋەرىلىكتۇر. بىزىلەر بىزنىڭ دولتىمىز بولمىغانلىقتىن شۇنداق بولۇۋاتىدۇ، دېبىشى مۇمكىن. كەسکىن ئېيتىش كېرەككى زادىلا ئۇنداق ئەمەس. قىرغىزستاندا ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنى ئېچىشىمىزغا، ئۆز تىلىمىزدا گېزىت - ژۇرنال چىقرىشىمىزغا، رادىئو ئاڭلىتىش، تېبلىكۈرستىشلەرگە شارائىت تۈغدىرىۋاتىدۇ. لېكىن، بىزدىكى خىتاي چوڭ مىللەتچىلىكى پەيدا قىلغان مىللەي روھسىزلىق، مىللەي غورۇرمىزنىڭ يوقىلىۋاتقانلىغى بىزنى ھەممە نەرسىگە بېپەرۋا قارايدىغان، ھېچ نەرسىگە قىزقمايدىغان، قوللۇققا قايىل بولۇپ، ھەممىنى ئاللاھنىڭ تەغدىرىگە يۆلەپ قويۇشتەك لەخزا مىجەزگە كەلتۈرۈپ قويىدى. بىزدە پەقدەت ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسىز ئويناب ئۆز كۆڭلىنى خۇشلایدىغان، قوشاق قېتىپ ژىغلایدىغان ئادىتىمىزلا ساقلىنىپ قالدى، خالاس. ئورپى - ئادەتلەرىمىزمو ئۆزگۈرۈشكە باشلىدى. چەت ئەللەرگە كەتكەن قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ئۇزاققا بارماي مىللەت سۈپىتىدە يوقىلىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيدۇ كىشى.

ئەندى ئەسلى مەقسەتكە كەلسەك، خىتايلارنىڭ ئۆزى ئىختىيارى بىلەن بىزنىڭ مۇستەقلىللىغىمىزنى قايتۇرۇپ بەرمەيدىغانلىغى ئايان. بۇنىڭ ئۇچۇن نېمە قىلىشىمىز كېرەك؟ بىز مىللەي مەنپىيەتىمىز ئۇچۇن چىن يۈرەكتىن كۆيىندىغان «مىللەتچىلەردىن» بولىشىمىز كېرەك. يېئۈپىلارنىڭ ئىككى مىڭ يىللەق سەرسەنلىقتىن قۇنۇلۇپ مۇستەقىل دەۋلت قۇرۇش تەجربىسى بىزنىڭ شۇنداق قىلىشىمىزنىڭ زۇرۇرىلىكىنى چۈشەندۈرۈدۇ. جانابى ئاللاھ مۇمۇن بەندىسىنى خارلىقتا قويغان ئەمەس. بىز ئاللاھنىڭ بارلىقىغا چىن

ئىشىنىدىغان بولساق، ئۆزىمىزنىڭ چوقۇم ئازات بولىشىمىزغا قەتىئى
ئىشىنىشىمىز كېرەك. دۇنيادا بىر ئاللاھتن باشقا ھېچ ئەبىدىي
نەرسە يوق. ھەممە نەرسە پەيدا بولۇپ ئاخىر يوقايدۇ. ۋاقتى كەلسە
ئۇنى توختىتۇپلىش ھېچكىمنىڭ قولىدىن كەلمىدۇ. ختاي
مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ زوراۋانلىغىمۇ چوقۇم يوقلىدۇ.

بەزى مۇناپىقلار ختاي كومەمۇنىست دىكاتاتۇرىسىنى يوقالماس
قۇدرەت ھېسأپلاب ئۆزىنىڭ شەخسى مەنپىئەتنى دەپ ئۇلارغا
غالچىلىق قىلماقتا. ئۇلار ئۆز ئەۋلەتلىرىنىڭ ئالدىدا قارا داغ بولۇپلا
قالماستىن مىللەتىمىزنىڭ ئالدىدا شەرمەندە بولىدى.

بىز پەقدەت مىللەي مەنپىئەتكە پايدىلىق ئىشلارنى قىلىشىمىز،
مىللەتىمىزنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۈرىشىغا زىيانلىق ئىشلاردىن
ساقلىنىشىمىز كېرەك. مۇستەقىلىق داۋايىمىزنى ئەۋلەتلىن ئەۋلەتقا
مراس قالدىرۇش بىزنىڭ ئاللاھ ئالدىدىكى بۇرچىمىزدۇر. بۇنىڭ
ئالدىنى شەرتى پەزەفتلىرىمىزگە ئۆز تىلىمىزنى ھارماي
ئۇگىتىشىمىز، يېزىغىمىزنىمۇ ئۇگىتىشىمىز كېرەك. ئۆز تىل -
يېزىغىنى بىلەيدىغان ئادەمە مىللەي ھېسسىيات، مىللەي
غۇرۇرىنىڭ بولىشى مۇمكىن ئەمەس. مىللەي تىل - يېزىقنى
بىلسىلا ئاندىن ئۇلار مەن كىم دېگەن چۈشەنچىگە جاۋاپ تاپىدۇ.
هارۇدا توشقان ئالدىغان ختايىلار ئۈچۈن ئۇزاق بىر مۇددەت تېچ
شارائىت كېرەك. چۈنكى ئۇلار بىزنى مىللەت سۈپىتىدە يوق
قىلىۋېتىشنىڭ ھەممە شەرت - شارائىتلەرنى ھازىرلاۋاتىدۇ. شۇڭا
بىز «ھۆكۈم قىلىنغان ئۆلۈم جازاسى» نىڭ قاچان ئىجرا قىلىنىشىنى
كۈتۈپ تۈرمائى پۇتون جاھاندىكى ئۇيغۇرلار بىرلىشپ مىللەتىمىزنى
ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن تىرىشىشىمىز كېرەك. بىز چوقۇم قوراللىق
كۆرەش قىلىش تەرەپدارى دېمەيمىز. بىز تۈرماق خېلى چوڭ
دۆلەتلەرنىخەمۇ ختايىدىن ئېھتىيات قىلىۋاتقانلىغى سىر ئەمەس.
لېكىن بىز ھازىرقى دۇنيا شارائىتىدا ئۇمۇملۇشۇۋاتقان ئىنسان

هەقلسىرى كۆرۈشىدىن پايدىلىنىپ مىللەتنى ساقلاشقا ۋە تەرەفتەقىلىق قىلدۇرۇشقا ياشلىرىمىزنى زامانغا ماس ئىلمى تېخنىكا پەن خادىملىرىدىن قىلىپ يېتىشتۈرۈشىمىز مۇمكىنغا. ئەمدىليەتتە بىزنىڭ قىلىۋاتقانلىرىمىز باللىرىمىزنى ئاشپەزلىك، ناۋايىلىق ئېشىپ كەتسە «دوردوي»، «مەدەنە» بازارلىرىدا سودا قىلىشقا ئۇندەۋاتىمىز. ئەلۋەتتە، پۇل بولمىسا تىرىكچىلىك بولمايدۇ. لېكىن پۇل تاپقان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ پۇلنى چوڭ توى - تۆكۈن ، داقى - قۇمباق، چوڭ نەزىر - چىراقلارغىلا ئىشلىتىۋەرمەي ئالىي مەكتەپكە ئوقۇشقا كىنەلمەيۋاتقان، چەت ئەلگە بېرىپ ئوقۇشنى خالايدىغان تالانتىلىق، قابلىيەتلەك ياشلىرىمىزغا سەرىپ قىلساق نور ئۇستىگە نور بولاتنى.

بىز ھەركىمنىڭ ئالدى بىلەن ئۆز مىللەتتىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ياردەم قىلىش ئىدىبىيەسىنى تىكلىشىمىز كېرەك ئېدى. بەزى قول ئىلکىدە بار كىشىلەر مەسچىت سېلىش، دىن ئوقۇتش، خىيرخاھلىق قىلىش ئىشلىرىنى ئېلىپ بېرىۋاتىدۇ. بۇ ناھايىتى توغرا بىزنىڭ مىللەت بولۇپ تۈرىشىمىزنى ئۆلۈق ئىسلام دىنمىزنىڭ شاراپىتىدىن ئايىرپ قارىغىلى بولمايدۇ. لېكىن بىزنىڭ مىللەي مەۋجۇتلۇغىمىز ئۈچۈن ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنى، سىنىپلىرىنى ئېچىپ ئۇنى ئىختىسادىي جەھەتنىن تەمىنلەش قاتارلىق موهىم ئىشنى نەزەردىن چەتتە قالدۇرۇشقا بولمايدۇ. سىز موشۇ ئىشلارنى قىلالىسىخىز ئاتا - بۇ ئىلارنىڭ روھىنى خوش قىلىپ، ئەۋلاتلىرىخىزنى يېلگەن بولسىز.

بىز مىللەتتىمىزدىن ئالىملار بىلەن ئىلمى خادىملار چىقسا خوشال بولشىمىز كېرەك. مىللەت شەنسىگە داغ كەلتۈرىدىغان پەسکەشلىكلەردىن نەپەرەتلىنىشىمىز كېرەك ئەڭ يامان ئادەتلەردىن بولغان شۆھەرتېرسلىك، ئۆزىنى كۆرسىتىۋېلىش، توغرا سۆز قىلسا، زىتىمانلىق قىلىش، شەخسى ئۆچمەنلىكىنى دەپ مىللەي

مەنپىئەتنى سېتىۋېتىشكە ئوخشاش ناچار ئىللەتلەرنى يوقتىشىمىز كېرەك. ھازىرقى مىللەتىمىزنىڭ مۇرەككەپ ئۆتكۈنچى دەۋرىدە يېتىم بالىدەك مىللەتىمىزنىڭ سۈركۈلۈشكە دۇچ كېلىۋاتقان ۋاقتتا كىم بولسا شۇ بولسۇن، ئۇيغۇر باي بولسۇن، ئۇيغۇر ئۇسۇپ چىقىن دېيىشىمىز لازىم. بىز مىللەتىنى سۆيىدىغان، كۆيىنىدىغان، پەن - تېخنىكا بىلىملىرىنى ئالغان ئەۋلاتنىڭ يېتىشىشكە ھەرىكەت قىلىشىمىز لازىم.

ئەزىز قېرىنداشلار! بىزنىڭ مىللەتچىلىگىمىز ئۆز مىللەتىمىزنى ساقلاش ئۇچۇن مىللەتىنى سۆيۈش زۆرۈرىتىدىن كېلىپ چىققان. ئۇ ھەرگىزمۇ باشقا مىللەتلەرنى چەتكە قېقىش ئىدبىيەسى ئەمەنس. ئەكسىچە قېرىنداش مىللەتلەر بىلەن ئىتتىپاقلالىشىپ، ئۇلارنىڭ ياردىمى بىلەن مەۋجۇتلۇغىمىزنى ساقلاش ئۇچۇندۇر. شۇڭا بىزنىڭ مەسچىتتىكى ئىمام ئاخۇنلارنىڭ ژۇقۇرىدا ئېيتىلغانلارنى مەسچىت جامائىتى ئالدىدا ياكى گېزىت ئارقىلىق ئۆز پىكىر مۇلاھىزلىرىنى ئورتىغا قويۇشنى ئىلتىماس قىلىمەن. ھەر قانداق نەرسە نىسبى بولىدۇ. مېنىڭ بۇ يازغانلىرىمنىڭ ھەممىسىنى توغرا دەپ ئېيتالمايمەن. خاتالىق، كامچىلىقلرى بولىشى مۇمكىن، شۇڭا قەلەمداش زىيالىلار ۋە دىنى ساھادىكى دوستلارنىڭ تولۇقلالاشلىرىنى ئۆتىنەمەن. جانابى ئاللاھ ھەممىمىزنى مىللەتى غورۇرىمىز ۋە ئەقل - پاراستىمىزدىن ئايىرىمىسۇن.

بىز نەگە كېتىپ بارىمىز؟

سەپەرگە چىقان كىشىنىڭ يېتىپ بېرىشىنى كۆزلىگەن بىر مەنزاپلى، قىلىۋاتقان ھەر بىر ئىش ھەرىكەتنىڭ يەتمە كچى بولغان بىر مەقسەت - نىشانى بولىدۇ. شۇغا مەن بىشكىكتىكى ئۇيغۇر جامائەتچىلىگى ئىچىدە بولىۋاتقان ھازىرقى مەۋجۇت ئەھۇالغا قاراپ بىزنىڭ قايىسى مەنزاپلىگە يۈزلىنىپ كېتىۋاتقانلىغىمىز ھەققىدە ئوقۇرمەنلەر بىلەن مەسىلەتلىشىپ بىر قارارغا كېلىشىنى نىيدە قىلىپ مەزكۇر ماقالانى يېرىشىنى لايق تاپتىم.

بىز ئاللاھ قىل دېگەن ئىشنى قىلىشىمىز لازىم ئىدى . لېكىن بىز قاياققا كېتىۋاتىمىز؟ قېنى كېلىخار ئالدى بىلەن ھازىرقى بىشكىك شەھرىمىزدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ قىلىۋاتقان نەزىر - چىراقلىرىنى قاراپ كۆرەيلە: چوڭ - چوڭ كافبىلاردا يۈزلىگەن ئادەم چاقرىپ . 40 - 50 كىلو گۈرۈچ دەملەپ ، 1 - 2 قوي ياكى بىرەر توپاق سوپىپ ، 800 - 1000 دىن ئارتۇق نان ، 50 - 60 كىلو مېۋە - چېۋە ، 20 - 30 كىلو قەنت ۋە باشقا تاماق - تۈرۈملار (بەزىلەر قىزا - قارتىلار بىلەن)، كاپىنىڭ خىزمەت ھەققى ئۇچۇن ھەر بىر كىشى ئۇچۇن 40 - 50 سومدىن پۇل تۆلەپ نەزىر - چىراق ئۆتكۈزۈۋاتىمىز ۋە بۇنى «خەتمە قورئان» دەپ ئاتاۋاتىمىز. شۇ كۇنى ئاياللارغا كاپىدا پولودىن باشقما سۈيۈق ئاش ياكى ئەتكەن چاي بېرىلىدۇ. دەستۇرخانغا قويۇلغان مەزىلەرنى ھەر ئىككى ئايال بىر پۇدنوستىن بولۇشۇپ ئېلىپ كېتىدۇ . مۇنداق نەزىرلەر بارغانسېرى كۆپىيىپ بەس - بەس بىلەن كېڭىشىپ كېتىۋاتىسىدۇ. قول ئىلىكىدە يوقلارمۇ «ئىشەك ئىشەكتىن قالسا قۇلىغىنى كەس» دەپ باشقىلارنىڭ ئالدىدا «ۋاي، چاغلىق ئادەمكەن. تۈزۈگەرەك نەزىر - چىراقمۇ قىلامىدى» دېمىسۇن دەپ نومۇس كۈچدىن كۈچىنىپ بىرەۋەردىن قەرىز ئېلىپ بولسىمۇ، نەزىرنى كافبىلاردا ئۆتكۈزۈشكە مەجبۇر بولىۋاتىسىدۇ. قول ئىلىكىدە بارلار « قولۇشدىن كەلسە چىكەڭە گۈل قىس» دېگەندەك ئۇستەللەرنى چىرايىلىق ياساپ داغدۇغۇلۇق ئۆتكۈزۈۋاتىسىدۇ. قېنى ئەزىز ۋەتەندىداشلار ئويلىشىپ كۆرەيلىچۇ؟ ئاللاھنىڭ قورئانى كەرىمىدە، پەيغەمبىرىمىز

هەدىسىلىرىنىڭ بىرەرسىدە شۇنداق نەزىر - چىراق قىلىڭلار دېگەن
 جايى بارمىكىن؟ ئاللاھ تائالا سەدىقىنى ئاجىز - كېسىل
 مەجريۋەلارغا، كەمېغەللەرگە يوشۇرۇن ھالدا بېرىڭلار، ئوڭ
 قولۇڭلاردا بىرگىنىڭلارنى سول قولۇڭلار كۆرمىسۇن دېگەن. شۇنى
 ئېيىتىش لازىمىكى ئەگەر بىز ئاللاھنىڭ كالامىغا راست ئىشىنىدىغا
 بولساق، ھەر بىر ئادەم ئاللاھ ئالدىغا بارغاندا ئۆزىنىڭ موشۇ
 دۇنيادا قىلغان ئەمەلىيىتى بويىچە سوراقدا تارتىلىدۇ. شۇنداق
 ئېگەن، بىزنىڭ قىلغان دۇئايمىز بىلەن ۋاپات بولغان كىشىنىڭ
 گۇناھلىرىنى ئاللاھ كەچۈرۈتەمدى، يوقۇمۇ ئاللاھ بىلىدۇ. چۈنكى
 ھەر بىر ئىنسان ئۇ دۇنيادا ھېساب بېرىشى كېرەك. ئەندى ھېلىقى
 نەزىر ئۆتكۈزۈلگەن كافبىغا كەلسەك ئېشىپ قالغان ئاش تاماقلار
 ژۇندا قاچىسىغا تۆكۈلىدۇ. ئۇنى ئالغانلار ئاپىرىپ چوشقىغا بېرىدۇ.
 نۇرغۇن قەنت - كەمپۇت، مېۋە - چېۋىلەر بۇزۇلۇپ تاشلىنىپ
 كېتىدۇ. مانا شۇنداق چوڭ ئىسراپچىلىق يۈز بېرىدۇ. بۇ
 ھاشمەتلەر ئۇچۇن ساھىپخان ئاز بولغاندا 30 - 40 مىڭ بەزىلەر
 50 - 60 مىڭ سوم، راسخود قىلىدۇ. ئاللاھ تائالا ئىسراپچىلىقنى
 چوڭ گۇناھ دېگەن ئېدى. ئەپسۈسکى بىز كافبىلاردا گۇناھكار بولۇپ قالدۇق.
 ساۋاپ تاپىمىدۇق، ئەكسىچە ئاللاھ ئالدىدا گۇناھكار بولۇپ كېلىۋەتلىقى
 ئەزىز ۋەتەنداشلار! مەن زادىلا نەزىر - چىراق قىلماسلق كېرەك،
 دېمەكچى ئەمەسمەن. مۇسېبەتلىك بولغان ھەر بىر ئائىلىنىڭ ۋاپات
 بولغان ئاتا - ئانىسى، ئۇرۇق - تۈققان، قۇزمى - قېرىندىاشلىرىنى
 ئەسلىپ، ئۇلارنىڭ روھىغا ئاتاپ خەتمە قۇرۇڭ قىلغۇسى كېلىدۇ. بۇ
 بىز ئۇيغۇر خەلقنىڭ ئەۋلاتىن - ئەۋلاتقا ئادەت بولۇپ كېلىۋاتقان
 مىللەي ئورىپى - ئادېتىمىزدۇر. بۇنى قىلماساق كۆڭلىمىز يېرىم
 بولىدۇ. بۇ ئىشنى ئۆز ئارا ئۇرۇق - تۈققان، خولۇم - خوشنا،
 مەھەللە ئىچى بىلەن ئۆز ئەھۋالىغا قاراپ ئۆتكۈزىسەك
 ئىختىسادچانلىق ۋە مەنىلىك بولغان بولار ئېدى. ئەندى
 پېيشەمبىلىككە كەلسەك پەقت ئۇرۇق - تۈققانلىرى بىلەنلا
 ئۆتكۈزۈش ئازەلدىن كېلىۋاتقان قائىدە بولۇپ، ئۇنى كېڭەيتتۈپتىش
 ئۆز قائىدىمىزغا ماس كەلمەيدىغان نەزىر ئۆتكۈزۈشكە كەتكەن

مدبله غلرنى تۋەندىكى جايىلارغا ئىشلەتسەك جەنابى ئاللاھ رارى بولىدىغان ئورۇنغا ئىشلەتكەن بولار ئىدۇق. مانا ھازىر قىشتا نۇرغۇن كەمبەغىل، كېسىل - مەجرۇھ ئائىلىلدر ئوتۇن - كۆمۈردىن قىيىنالماقتا. ئۇلارغا ياردەم قىلساق زور ساۋاپ بولاتتى. شۇنداقلا ھەممىمىز رابىيە خانىم قادرنىڭ يېقىندا سۆزلىكەن مۇراجىتىنى ئائىلىدۇق. بىز ئەندە شۇلارغا بەرسەك مىلىئۇنلىغان مەزلۇم ئۆيغۇر خەلقىنىڭ ۋەتهن داۋاسى ئۇچۇن تىنچ يول بىلەن قىلىنىۋاتقان سىياسى كۆرەش يولىغا ھەسسە قوشقان، خەلقىمىزنىڭ مىللەي مەستەقىلىلە، كە بشىن، قوللىغان بولار ئىدۇق.

ئەزىز ۋەتەنداشلار! شۇنداقلا يەنە ئۆز ئىختىيارى بىلەن يوقلۇپ كېتىشكە يۈزلىنىۋاتقان بېپەرۋالق قىلمىشلىرىمىزنى ھەر قايسىلىرىنىڭ سەمىكە سېلىپ ئۆتۈشنى زورۇر دەپ ھېساپلىدیم. ھازىر شەھرىمىزدىكى ئۇيغۇر ياشلىرىنىڭ بېسىم كۆپچىلىگى ئۇيغۇرچە ئوقۇيالمايدۇ، يازالمايدۇ. ئۇنى بەزىلەر ئۆز ھاكىمىيەتىمىزنىڭ يوقلىغىدىن، ئۆز ئانا تىلىمىزدا ئوقۇتۇلىدىغان مەكتەپلەرنىڭ بولمىغانىغىدىن دەپ چۈشەندۈرۈدۇ. يەنە ئۇنىڭدىن مۇ ئېغىر بىر ئەھۋال شۇكى كۆپلىگەن ئۇيغۇر ياشلىرى ئۇيغۇر تىلىدا سۆزلەشنى بىلەمەيدۇ. بەزى بىلدىغانلىرى ئۇيغۇر تىلىدا سۆزلەشنى خالىمايدۇ (نومۇس قىلىدىغان بولسا كېرەك). بەزى ئاتا- ئانىلار باللىرىنى تىلى چىقىشا باشلىغاندىن تارتىپ رۇس تىلىدا سۆزلىشىشكە ئۈگىتىدۇ. ئەڭ قىزىغى يېشى خېلى چوڭ ئۆزى ۋەتەندىن چىققان قېرىنداشلىرىمىز مازلىشىپ ھەر بىر سۆزىگە رۇسچە ئارىلاشتۇرۇپ سۆزلەشنى (ئۇزلىرى رۇس تىلىنى ياخشى بىلەمسىمۇ) ياخشى كۆرىدۇ. باللىرى ۋە نەۋىزلىرىگە رۇسچە سۆز لەب كېتىدۇ.

ئەزىز ۋەتەنداشلار! بىز قاياققا كېتىپ بارىمىز؟ ئۆز ئىختىيارىخىز بىلەن مىللەت سۈپىتىدە يوقۇلۇپ كېتىشىكە، ئەۋلاتلىرىمىزنىڭ بىزدىن كۈتكەن ئۇمۇتلىرىگە ساتقۇنلۇق قىلىش يولغا قاراپ يۈزلىنىڭ ئاقانلىغىمىز موشۇ ئەمەسمۇ؟ ئۆز تىل يېزىغىنى بىلمىسە ئۇنى قانداق ئۇيغۇر دېيشىشكە بولىدۇ؟ مەن - ئۇيغۇر دېگەن

تەغدىرىدىمۇ ئۆز مىللەتنىڭ تارىخىنى، ئەۋلادىنىڭ كىملىگىنى بىلمىسى، ئۇنىڭ قەلبىدە مىللەي غۇرۇر نەدىن بولسۇن؟ مەن بۇ يەردە خىتايالارنىڭ ئۇيغۇرلارنى مىللەت سۈپىتىدە ژۇتۇپتىش ئۇچۇن ئېلىپ بېرىۋاتقان ئاسىسىمەلتىسىيە قىلىش سىياستى ئۇستىدە توختالمايمەن. ئەپسۇس، مىڭ ئەپسۇسکى بىز قىرغىزستاندەك بىر ئەركىن، دېموკراتىيە يولغا ماڭغان دۆلەتنىڭ تەڭ ھوقۇقلۇق پۇخراسى سۈپىتىدە ياشاب تۇرۇپيمۇ ئۆزلىكىمىزدىن رۇسلىشىپ يوقاپ كېتىشكە يۈزلىنىۋاتقانلىغىمىز ھەر قانداق ۋېزدانلىق كىشىلەرنى ئەجەپلەندۈرمىدۇ. شۇڭا بىز نەزىر - چىراقنى قىسقاراتىپ ئاشقان پۇللىرىمىزنى جەملەپ بىر مەكتەپ سېلىپ، كۈرسى ئېچىپ، ئۇيغۇر تىلى - يېزىغىنى ھەقسىز ئۇقۇتۇشنى يولغا قويالىساق قانچىلىك ساۋاپلىق ئىش قىلغان بولار ئىدۇق. بۇ قىلغىلى بولمايدىغان ئىش ئەم سقۇ. مەسلىن مۇستافا مەسچىتىگە قاراشلىق كەڭ بوش يەر تۇرۇپتۇ.

ئۇندىن باشقا بىزنىڭ بار - يوقى بىردىن بىر ئۇيغۇرچە گېزتىمىزنىڭ يېرىمىدىن كۆپ قىسىمى رۇسچە ۋە كىرىل ھەرپىدە چىقىشقا باشلىدى. چۈنكى بىسىم كۆپچىلىك مۇشتەرەلەرنىڭ ئۇرەب ئېلىپىدەسى ئاساسدىكى ئۇيغۇر يېزىغىنى ئۇقۇيالىغانلىغىدىن شۇنداق قىلىشقا مەجبۇر بولدى. بۇ ھازىرقى رېئال ئەھۋالدىن قارىغاندا توغرا. لېكىن بىز ئاخىرقى ھېسپاتا بۇرۇنقى كومۇنىستىلەرنىڭ ئىنتېرناتاسىئونالزم تۆپەيلى پەيدا بولغان، ئاخىر مىللەتلەرنى بولۇپ ئىدارە قىلىپ، پارچىلاپ ژۇتۇپتىش تاكتىكىسىنىڭ تەسىرىگە بېرىلىپ ئۆز خەلقىمىزنى ئىككىگە بولۇپ بىرىنى بىرى چۈشىنەلەمەيدىغان، پارچىلىنىپ يوقۇلۇپ كېتىش كىردا ئىغا تېزىرەك يېتىپ بېرىشنى رىغبەتلەندۈرۈش رولىنى ئۇيناۋاتقىنىمىز يوقۇمۇ نېمە؟ ئەگەر بىز ئانا ۋەتەننىمىزدە ياشاؤاتقان 20 مىللەئۇندىن ئارتۇق قېرىنداشلىرىمىز قوللىنىۋاتقان يېزىغىمىزدىن ئاجىراپ قالساق كېلەچەك ئەۋلادلىرىمىزنىڭ كىم بولۇپ قىلىشنى ئوپلاۋاتامدۇق، يوقۇمۇ؟ بىز يەنە نەگە كېتىپ بارىمىز؟ ھازىر بىزلا ئەممەس ، قازاقستاندىكى زىيالىلىرىمىزما بۇ

مەسىلە ئۆستىدە باش قاتۇرۇشقا باشلىدى. بىز بولساق ھېچ ئويلىنىپ كۈرمەستىنلا بۇ ئىشنى يولغا قويىدۇق. بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىش چارىسى ھازىرچە ژۇقۇرىدا ئېيتىلغاندەك بىرەر مەكتەپ پەيدا بولۇپ ئۆمۈمىييۈزلىك تىل - يېزىقنى ئۆگۈنۈشنى يولغا قويغانغا قەدەر گېزىتىمىزدىن ئۇيغۇر يېزىغىنى ئۆگۈتىدىغان بىر سەھىپە ئېچىش تىلەپكە مۇۋاپىق بولغان بولار ئىدى. چۈنكى ئۆزلىكىدىن ئۇيغۇرچە ئۆگۈنۈشنى ئارزو قىلىدىغان ياشلار ئاز ئەمەس. شۇنداق قىلساق بىر، ئىككى يىلغا قالماي ئۇيغۇرچە ئوقالايدىغان مؤشىتىرلارنى كۆپىتىۋالغان بولار ئىدۇق.

ئەزىز ۋەتهنداشلار! ئەگەر مېنىڭ ژۇقۇرىدىكى پىكىر تەكلىپلىرىم ھەر قايىشلارنىڭ بېساتىغا توغرا كەلسە ھەر بىر مەسچىت ئىماملىرى ، يىگىتباشلىرى ۋە مەھەللە باشلىقلرىنىڭ مەزكۇر ماقالىنى ئوقۇپ چۈشەندۈرۈپ خەلقىمىزنىڭ ئىنكا سلىرىنى ئېلىپ گېزىتىمىزگە مەلۇم قىلىشلىرىنى ئۆمۈت قىلار ئىدەم. ئۆلۈق ئاللاھ ھەممىمىزنى ھەق يولدىن ئاداشتۇرمىسۇن، خەلقىمىزگە تىنچلىق، خاتىرجەملىك ئاتا قىلسون.

ئۇنىڭ يىلتىزى نەدە ؟

كۆممۇنىستلار ئىزەلدىنلا ئىدبىيە ئۇنىڭ كۈرەشكە، يەنى ئىدبىيە سىنى ئۆزگەرتىش، ئۆز ئىدبىيە سىنى باشقىلارغا سىخىلۇرۇشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. شۇڭلاشقا ئۇلار هەر قانداق بىر جازالاش ھەرىكتىنى باشلاشتىن ئىلگىرى ئىدبىيە سىنى تەكشۈرۈشنى ئاساس قىلىپ ئېلىپ باردى. ئۇلار دائىم ئىدبىيە ئۇنىڭ كۈرەشنى قۇراللىق كۈرەشتىنەم مۇھىم ئۇرۇنغا قويىد.

مانا بۇ ئۇلارنىڭ «تىنج يول بىلەن»، «بىر پاي ئوق چىقارماي» شەھەر ئېلىش تاكتىكىسى ئىدى. ھازىر بىشكەكتە ختايى تەرەپتىن ئورنىتىلغان تېلىپوشكىلار ۋە رادىئو ئۆزبىلار ئارقىلىق «بۈگۈنكى جۇڭگوغا بىر ئەزەر»، «ھازىرقى جۇڭگونىڭ تەرەققىياتى»، «جۇڭخۇا مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقي» ۋە ھاكازى دېگەنگە ئوخشاش تېمىلاردا ختايىدا مەخسۇس ئورتا ئازىيە ئۈچۈن ئىشلەنگەن كۆرسىتىشلەرنى نامايش قىلىم، ختايىپەرەست، نامى چىرايلىق، قورچاق بىر نېمىلەر ئارقىلىق ختايىدا ئورتا ئازىيە ئۈچۈن مەخسۇس تەبىيارلانغان رەڭلىك گېزىت - ژۇرناالارنى تارقىتىش (بۇنداق گېزىت - ژۇرناالار ختانىڭ ئىچكى كىتاب بازارلىرىدا تارقىتىلمامىدۇ) ئىشلىرى ئېلىپ بېرىلىۋاتىدۇ. لېكىن ختايى كۆممۇنىستلىرى بۇ ھەرىكتەلەرنى ئۆزلىرىنىڭ ھەققىي مۇددىتاسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش قوللىنىپ كەلگەن «ھاررودا توشقان ئالدىغان»، «سۇنى لېيتىپ بېلىق تۈتىدىغان» ئاتا مىراس سىياسىي يول بىلەن يەنىمۇ چۈچۈررەق ئەمەللىك شتۇرۇش ئۈچۈن ئۆز ئاگىپىتلىرىدىن پايدىلىنىپ ئادەملەرنىڭ، بولۇپمۇ ياشلارنىڭ يۈرىكىگە قول سېلىپ، ئۇلارنىڭ ئىدبىيە سىنى ختايىغا مايل قىلىپ ئۆزگەرتىش، مىللەي مۇستەقىلىق دېگەن گەپنى چۈشەنمەيدىغان ھېچ نەرسىنى پەرق

قىلىماي قوساق ئۇچۇنلا ئىشلەيدىغان، مىللەي غورۇرى يوق، خاھىشى بىلەن قوللۇققا قايىل بولۇپ ياشاشنى ئويلايدىغان، هېچ نەرسىگە ئېتتۈار قىلىماي، ھەممىگە بېپەرۋا قارايدىغان، بىجۇتلارغا ئايلاندۇرۇپ قويۇشنى نىيەت قىلىدۇ. ئۇلار ياشالار ئارسىدا خىتايىنىڭ كۈچلۈك، قۇدرەتلىك، تەرەققىي قىلىۋاتقان چوڭ دۆلەت ئېكەنلىكىنى، خىتاي مىللەي سىياستىنىڭ ئادىللىكىنى تەشۈق قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ قىلبىدىن ۋەتەن، مىللەت، ئازاتلىق، مۇستەقىلىق دېگەنگە ئوخشاش خىتايىنىڭ مۇستەملىكچىلىك زوراۋانلىغىغا مايدىل ئەمەس ئىدىبىيەسىنى يەنى ئۇچقۇنى ئۆز جايىدا، ئۆز ۋاقتىدا ئۆچۈرۈپ ئۇنىڭ يالقۇنلاب كېتىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش تاكتىكىسىدۇر. يۈقۈرىدا ئىزهار قىلىنغان «مەنمۇ ئۇيغۇرمەن. مېنىخىمۇ دۆلتىتم بار. دۆلىتىمنىڭ چېڭكاراسى بار ئىدى. ئارمىيەسى بولغان. ئۇنى خىتايىلار بىسىپ ئالدى. مەنمۇ ئىنسان بولۇپ توغۇلغان. باشقىلارغا ئوخشاش ئۆز يېزىغىم بىلەن يېزىپ، ئۆزەمنى ئۆزەم باشقۇرۇپ ياشىغىم كېلىدۇ» دەيدىغان ئىدىبىيەسىنى ئۆزگەرتىپ «بىزنى خىتايىلار باشقۇرۇش كېرەك. خىتايىلار بولمسا بىز ياشالمايمىز. تەرەققىي قىلالمايمىز. قوسۇغۇم توق، كىيمىم پۇتۇن بولسا بولمىدىمۇ، بىزگە ئەركىنلىك دېگەننىڭ نېمە كېرىگى بار» دەپ ئويلايدىغان ئۆزىنىڭ كىملەنگىنى، ئۆز تارىخىنى بىلەيدىغان « قوللۇق» دېگەن نېمە، نېمە ئۇچۇن موشۇنداق قوللۇققا چۈشۈپ قالغانلىغىنى چۈشەنەيدىغان قىلىپ زەھەرلەشتىن ئىبارەتتۇر. بۇ تەربىيەۋىي - تەشۈقى ئىدىبىي ئۆزگەرتىش ۋەزىپىسىنى ئۆتەپ، ئۆز خوجايىنىرى ئۇچۇن خىزمەت قىلىۋاتقانلار كىملەر؟ ئۇلار بىز بىلەن توى - توکۇنده، نەزىر - چىراقلاردا بىلە بولۇۋاتقان، بىز بىلەن بىلە مەشرەپ ۋە چايىلارنى ئوبىناۋاتقان، بىزگە ئوخشاش، بىزدىنمۇ چىراقلىق كېلىشكەن ئۆز قېرىنداشلىرىمىزدۇر. لېكىن ئۇلارنىڭ ئالاهىدىلىكى شۇكى ئۇلار مەنسەپنى بەك ياخشى كۈرمىدۇ. پۇل دېسە

«قانىسىنى سېتىۋېتىشتىن يانمايدۇ». مانا بۇ خىتايالارنىڭ ئۆز قولىمىز بىلەن پۇتىمىزغا پالتا چاپتۇرۇش ھېلى نەيرەڭلىرىنىڭ پەقەت بىر تۈرىدۇر.

بىز ئۆزىمىزنىڭ ۋەتەن داۋايىمىزنى ئەۋلاتتنى - ئەۋلاتقا چۈشەندۈرۈپ، سىخڈۈرۈپ مىراس قالدىرۇشنى نىيەت قىلىمىز. كەلگۈسىدە ۋەتىننىڭ چوقۇم ئازات بولىدىغانلىغىغا، خىتاي مؤسەتەملىكىچىلىرىنىڭ ئىسکەن جىسىدىن قوتلۇپ، ئەركىن ياشاشىغا ئىشىنىمىز. چۈنكى جانابى ئاللاھنىڭ «بىر قېتىم خار بولغان ئىنساننى، يەنە بىر قېتىم ئەزىز قىلىمدىن» دېگەن ۋەدىسى باردۇر.

ئەزىز ۋەتەنداشلار! بىز خىتايىنىڭ قۇدرەتلىك كۈچلۈك، چوڭ دۆلەت تېكەنلىكىنى بىلىمىز. شۇنداقلا خىتاي مىللەتى ئىچىدىمۇ، ئادالەتپەرۋەر، ئىنسانپەرۋەر زاتلارنىڭ بارلىغىغا چوقۇم ئىشىنىمىز. شۇنداقلا ھازىرقى دۇنيا 21 - ئەسلى - مؤسەتەملىكىچىلىكىنىڭ ئاخىرقى زەنجىرلىرىنى پاچاغلاپ تاشلاپ، ئېزىلگەن مىللەتلەرنىڭ ئۆز ئەركى بىلەن ياشىشىنى چوقۇم تەمنى قىلىدىغان جەڭگۈار ئەسەردىر. مىللەي مۇناپىقلار قانچە چىرايلىق پەدەزلىپ خىتايىنىڭ مؤسەتەملىكىچىلىكىنى يوشۇرسىمۇ، بەر بىر ئايىنى ئىتتەك بىلەن ياپالمايدۇ. ئۇلارنىڭ ئۆز ھاكىمىيەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن قىلىۋاتقان ھېلى - نەيرەڭ ۋە زوراؤانلىقلرى دۇنيادىكى پۇتۇن ئىنسانلارغا ئايىان بولۇشقا باشلىدى. تاجاۋۇزچىلارغا سېتىلىپ خىزمەت قىلىۋاتقان خائىنلار قانچە قېلىن ۋە رەزگى بولسىمۇ كېلەچەكتە خەلق ئالدىدا چوقۇم رەسۋا - شەرمەندە بولغۇسدىر. سەن ھەققى ئىنسان بولساڭ، بوزەك قىلىۋاتقانلار ئەمەس، بوزەك بولۇۋاتقان بېچارە مەزلىم خەلقىمىز تەرىپىدە تۈرۈشكىڭ كېرەك. شۇ چاغدا خەلق سېنى ھۇرمەتلەيدۇ ۋە مەڭىۋ ئۇنىتىمايدۇ.

بىزىلدر ئۆزلىرىنىڭ 2 - 3 كىشى بىرلىشىپ قۇرۇۋالغان ئىختىسادىي بىرىكىملىرىنى چىرايلىق نامىلار بىلەن يەنى پالانى - پۈكۈنى «فوندى» دەپ ئاتاۋېلىپ، ئەندە شۇ «فوندىلىرىنى» ئىتتىپاڭ قاتارغا قوييۇپ قرغىزستاندىكى ئۇيغۇرلارنى نۆۋەت بىلەن باشقۇرۇش ھوقۇقىنى تەلەپ قىلارمىش. ياق، ئەپدندىم، بەكمۇ چوڭ خىزمەت قىلىپ ئۆز خوجايىنلىرىخىزنى خوشال قىلىش خام-خىالدا بولۇپتىپسىز. «ئىتتىپاڭ» قىرغىزستاندىكى 50 مىخدىن كۆپىرەك ئۇيغۇرلارنىڭ ۋەكىللەر قۇرۇلتىپى ئارقىلىق سايلانغان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئامماۋىي - سىياسي جەمسيتى. سىزنىڭ بولسا تۈرت توک - توکنىڭ بىرلىشىپ قۇرغان ئىختىسادىي فىرمىسى. سىزگە شۇنى كېسىپ ئېيتىشنى زورۇر دەپ ھېسپاپلايمىزكى سىزلىرىنىڭ «فوند» لىرىخىزنىڭ ئۇيغۇر خەلقىنى باشقۇرۇدىغان سالاھىتىمۇ يوق. ھوقۇقىمۇ يوق. سىزگە يەندە نېمە ئۇچۇن ئۇيغۇر جامائىتنى باشقۇرۇش لازىم بولۇپ قالدى؟!

خەتايلار ھەر خىل يوللار بىلەن ئۆز ئىدبىيەسىنى باشقىلارغا سىخڈۇرۇش ئۇسۇلىنى ئېلىپ باردى. يەنى مەجبۇرى - قورقتىش، زورلىق قىلىش ئارقىلىق، ئۆز ئىدبىيەسىنى باشقىلارغا تېخىش، ئالداش، پۇل بىلەن سېتىۋېلىش چارلىرىنى قوللىنىپ كەلدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ مۇھىمى مەنسەپپەرەست شۇھەر تېپەرەست، ئۆز ئەۋلادىنى ئۆنتىغان، ژۇندىخورلۇققا ئادەتلەنگەن نجس خائىنلاردىن پايدىلاندى. بىزگە ھازىرقى مىللەتىنىڭ بىزنى تامامەن ژۇتۇۋېتىش خەۋپى ئاستىدىكى يەنى چوڭ مىللەتىنىڭ بىزلىي مۇنقدىرىز بولۇپ يوقۇلۇپ كېتىش تۈرىۋاتقان چېغىمىزدا، مىللەتى مۇناپىقلار بىلەن بولغان چېڭكارىنى قەتئى ئايرىپ، ئۇيغۇرنىڭ ياشلىرىنى ھەر خىل ئۇسسىزلار بىلەن ئاداشتۇرۇش، ياشلىرىمىزنىڭ مىللەتى غورۇرىنى يوق قىلىپ،

ئىدىبىيەسىنى چىرىكەلەشتۈرۈپ، كېلەچەك ۋەتەن داۋايىمىزنىڭ
 مىراسخورلىرىنى زەھرلەشكە قەتىئى يۈل قويىاسلىغىمىز لازىم.
 خىتايلارنىڭ ئۇيغۇرلارنى ھەزىم قىلىپ يۈتۈۋېتىش، يوق قىلىۋېتىش
 ئۇچۇن تۈزگەن ئۇزۇن مۇددەتلەك پلانىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۇچۇن
 بىر مەزگىل تىنج خاتىرجمە ۋەزىيەتنىڭ لازىملىغى ھېچ كىمگە سىر
 ئەمەس. شۇڭلاشقا موشۇ مۇھىم ۋەزىيەنى ئورۇنلۇۋاتقان جاسۇسلرى
 ئۇچۇن مىللەئۇنلاب بېول سەرب قىلىۋاتقانلىغى ھەممە ئادەمگە
 روۋەندۇر. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تەشۈقات - تەرغىيات ئاپپاراتلىرىدىن
 پايدىلىنىپ، جېنىنىڭ بارىچە كۈچەپ خىتايىنى ماختاشماقتا. راست
 بىز بىلىمzug خىتاي ناھايىتى چوڭ بىر يېرىم مىللەئار نەپۇسقا
 ئېگە قۇدرەتلەك دۆلت. ئۇ ناھايىتى تېز ئۇچقاندەك تەرەققى
 قىلىۋاتىدۇ. نۇرغۇنلىغان چىرايلىق قۇرۇلۇشلارنى سالدى، يېڭى -
 يېڭى شەھرلەرنى تۆمۈر يۈلنى ئۇيغۇرستاننىڭ ئىچىكى رايونلىرىغا
 يەتكۈزۈپ كەلدى. بىزنىڭ ۋەتەنمىز ئۇيغۇرستاننى خىتايلاشتۇرۇش،
 ئۇيغۇرلارنى مىللەت سۈپىتىدە يوق قىلىۋېتىش پلانىنى ئەمەلگە
 ئاشۇرۇش ئۇچۇن شىنجاڭغا نەچە ئۇن مىللەئۇن خىتاي
 ئاققۇنلىرىنى ئەكىلىپ ئورۇنلاشتۇرۇپ بولدى. قالغانلىرىنى ھازىرمۇ
 جىددىي هالدا داۋاملىق توشىماقتا. بۇنىڭ ھەممىسى راست. لېكىن،
 ئۇيغۇرستان - مېنىڭ ۋەتەنم، دەپ قويغانلىغى ئۇچۇن قانچە
 مىخلۇغان ياشلىرىمىزنى ئېتىپ ئۆلتۈرۈۋەتكەنلىكىنى، مىخلۇغان
 ياشلىرىمىزنىڭ ناھق تۈرمىلەرە ئازاپلىنىۋاتقانلىغىنى، بالا
 تۈغىمن دېگەنلىكى ئۇچۇن مىخلۇغان ئايانلىرىمىزنى
 جازالاۋاتقانلىغىنى، مانا يېقىندىلا خىتاي ئايانلىرى بىلەن ئوخشاش
 تەڭ هووققىتا ياشاشنى تەلەپ قىلغان بېكۈنە 600 دىن ئوشۇق ئۇيغۇر
 ئايانلىرىنىڭ تۈتقۇن قىلىنىپ قاماقدا ئېلىنغانلىغىنى، ئۇيغۇر
 ئايانلىرىنىڭ ئاياق ئاستىدا دەپسەنەدە قىلىنىۋاتقانلىغىنى، يېزىلاردا
 بىر پارچە نانغا زار قاخشاپ هووققىدىن مەھرۇم قىلغان بېچارە

ئۇيغۇر دېھقانلىرىنى ئۇ مۇناپقلار كۆرمەيۇراتامدىكىن! شۇڭلاشقا
خىتاي يالانمىلىرىنىڭ تەشۈقاتىغا قۇلاق سالماسلىغىمۇز،
ئۇزىمىزنىڭ ۋەتهن سوپۇش پۇزىتسىيەمىزدە چىڭ تۈرىشىمىز
لازىمدۇر.

جانابى ئاللاھ «ۋەتهننى سوپۇش ئىماننىڭ جۇملىسىدىندۇر»
دېگەن ئېدى.

مەن دوستىمىز شائىر ئابىدۇماننىپ قاسىمنىڭ «خائىن» دېگەن
شېئىرىدىن بىر - ئىككى ئۇزۇندىنى سىلدەرگە ھاۋالە قىلىشنى لايق
كۆرдۈم.

خائىننىڭ بويىندا تۈمارى بولماس،
كۆز بىلەن كۆرۈپ بولماس، قول بىلەن تۈتۈپ.
ساتماستىن تىنچماس، كۆڭلى ھېچ تولماس
كىم勒ىنى بەرمىگەن ئۇ دۇشمەنگە تۈتۈپ.

ئاگاه بول مىللەتىم كەينىخىدە خائىن!
جەڭگۈار سېپىخىدە قويىنخىدا خائىن!
پوتۇشنىڭ تېگىدە - ئالدىخىدا خائىن!
«تۈمار» دەپ ئېسىلغان بويىنخىدا خائىن!

ۋەتەن داۋاىسىنى كىم قىلىش كېرەك؟

بۇ مەسىلە ئۆستىدە مۇلاھىزە قىلىشتىن بۇرۇن، ۋەتەن داۋاىسىنى
قىلىش كېرەكمۇ، يوقمۇ؟ دېگەن مەسىلىنى بىر تەرەپ قىلىشىمىز
زورۇر بولسا كېرەك!

يېقىندا بىر سورۇندا، ئۆزىنى مۇتەپەككۈر ھېسالپلايدىغان
زېيالىلىرىمىزدىن بىرى: قەشقەردىن تارتىپ تا ئۇرۇمچىگە
 يولارنىڭ ئەينەكتەك چىرايلىق، كەڭ، ئازادە ياسالغانلىغى،
ئۇرۇمچىگە ئىلگىرى 3 كۈن يولدا قونۇپ بارسا، ھازىر قونمايلا بىر
كۈندە بېرىش ئىمکانىيىتىنىڭ يارىتىلغانلىغىنى، شۇنداقلا
 يەركەنت، قاغلىق ناھىيەلىرىگە ئادەم ھەيران قالغىدەك ئۇيىلەرنىڭ
 سېلىنغانلىغىنى، ھەتا ئالما - يائاقلارنىمۇ ساناب قويغاندەك بىر
 خىل، ئوخشاش چوڭلۇقتا ئۆسۈرۈپ، يېتىشتۈرۈۋاتقانلىغىنى ۋە
 باشقا تېخنىكا يېڭىلىقلەرىنى شەرھىلەپ سۆزلەپ بىردى. يەنە بىر
 كىشى، جەنۇبى شىنجاخدا ئۇيغۇرلارغا «ئىشەك بېقىپ بوداڭلار،
 گۆشىنى سىلەردىن ئېلىپ، ئىچكىرى جىتايغا ئاپىرىپ ساتىمىز.
 خەنسۈلار ئىشەك گۆشىنى ياخشى كۆرىدۇ»، دەپ تەشۈقات قىلغان
 ئىدى. دېھقانلار ئىشەكلىرىنى سەمرتىپ، گۆشىنى سېتىپ، تۈرمۈشى
 ياخشىلىنىپ كەتتى، دېدى. ھېيتلاب بىر ئۆيگە كىرىپ قالدۇق. ئۆي
 ئېگىسى (ئايال) يېقىندا ۋەتەنگە بېرىپ كەلگەن ئېكەن. بىزنىڭ
 كىرىشىمىز بىلدەنلا، بىر پىيالە چاي قۇيىماي تۈرۈپ:

- بىز بىلمەيدىكەنمىز، ۋەتەندىكىلەر: «سىلەر ۋەتەن - ۋەتەن،
 دەپ بىزنى ئارامىمىزچە ياشىغىنى قويمايۋاتىسىلەر. بۇ ياقتا ھەر
 كىم ئۆز كەسپىنى قىلىپ ياخشى ياشاؤاتىدۇ. مەسىلەن. قوناق
 تېرىدىغانلار قوناق تېرىپ، ئىشەك باقىدىغانلار ئىشىگىنى بېقىپ،
 قاسىسات گۆشىنى، ناۋايى نېنىنى سېتىپ جان بېقۇۋاتىمىز. سىلەر
 ۋەتەننى ئازات قىلمىغاندىن كېيىن ... قىسىپ، سىڭىن پوماڭلارنى

یدپ، تىنج ژۇرسەڭلار بولما مادۇ»، دەيدىكەن دەپ ئىزۆھەپ كېلىشىنىڭ ئەرىپتەن باراتىنى، كىرگەنلەر «ئامىن ئاللاھۇ ئەكمەر» دەپ گىپنى يېرىم يولدا قالدىرۇپ ئۇيىدىن چىقىپ كەتتى.

تېلىۋىزور مۇخلىسىلىرىدىن بىرى: - يېقىندا ئۇرۇمچىدە ھۆكۈمىت باشلىقلرى بىلدەن چەت ئەل مۇخېرىلىرىنىڭ سۆھبىتى ئۆتكۈزۈلدى. سۆھبىتتە ئاۋتونوم رايونلۇق پارتىكوم سېكىرتىارى لى... «بىز ئۇيغۇرلارغا مۇستەقلەقىتىن باشقا نېمە سورىسا، ھەممىسىنى بېرىمىز» دېدى، دەپ مەغرۇرلىنىپ كەتتى. يەنە بىر ئىنسان: - بىز هىچ نەرسە قىلالمايمىز. ۋەتەن - ۋەتەن دېگەننىڭ ھەممىسى قۇرۇق گەپ. شۇخلاشقا ئۆزىمىزنىڭمۇ كاللىسىنى ئايلاندۇرمائى، خۇدانىڭ بىرگەنگە شۇكىرى قىلىپ «ئاللاھ، ئۆزەڭ بىر تەرەپ قىلارسەن»، دەپ ژۇرگىنمىز ياخشى، دەيدۇ. ئۇنداق بولسا ۋەتەن داۋاسىنى قىلىشىنىڭ حاجىتى يوقمۇ؟

ئەندى مەسىلىنىڭ يەنە بىر تەرىپىنى قاراپ كۆرەيلى. يېقىندا يېشى چوڭ، تەقۋادار ئادەم بىر ئايلىق مۇددەت بىلدەن ۋەتەنگە بېرىپ 14 كۈنده قايتىپ چىقىتۇ. - مەن ۋەتەنگە بارمسامىمۇ بويىتىكەن، بارغىنىمغا پۇشايمان قىلىپ قالدىم. غۈلجا شەھرىدە ئالتە - ئالىدىن ئىككىگە بۆلۈنگەن خىتاي ئەسکەرلىرىنىڭ بىر گۈزىپسى يولنىڭ ئوڭ تەرىپىدە، يەنە بىر گۈزىپسى يولنىڭ سول تەرىپىدە توختىماي مېڭىپ تۈردىكەن. كەچ سايات 9 دىن كېيىن بىرمۇ كىشىنىڭ مېڭىشىغا رۇخسەت يوق ئېكەن. كۈندۈزلىرىمۇ 4-5 دىن توپلىشىپ تۈرغان ئۇيغۇرلار كۆرۈنىسە، دەرھال تۈتۈپ ئېلىپ كېتىدىكەن. مېنى چېگرada نەگە بارسىن؟ ئۇ كىم؟ نېمەڭ بولىدۇ؟ نېمە ئىش قىلىدۇ؟ نېمە مەقسەت بىلەن كەلدىڭ؟ دەپ سوراڭ قىلىدى. غۈلجىغا بارغاندىن كېيىنمۇ «ئەنچەنچۈي» (دۆلەت بېخەترلىك) ئورگىننىڭ ئادەملرى كېلىپ مەن چۈشكەن ئائىلىدىكىلەرنى تەكسۈرگەندىن تاشقىرى، مېنىمۇ

سوھبەت ئۆتكۈزۈمىز دەپ كۆپ ئاۋارە قىلىدى. بارغىنىمغا تويدىم، -

دېلى. يەنە بىر جەنۇبى شىنجاڭدىن چىققان كىشى:

- ئاكا بىز ئۇيغۇرلار تەس كۈنده قالدۇق. قولۇڭنى چاپىمن، دەيدۇ. ئويىمەن، ماڭساڭ - پۇتۇڭنى، تۇتساڭ - قولۇڭنى چاپىمن، دەيدۇ. ئىش ئورۇنلىرىنىڭ ھەممىسىدە خىتايلار. ئۇلارنىڭ مۇئاشى ياخشى. ئۇيغۇرلارغا ئىش يوق. ھازىرقى يېڭى سالغان چىرايلىق ئۆيلىهەرنىڭ ھەممىسىدە خىتايلار ئۇلتۇرىدۇ. رېستورانلاردا ئۇينياظاتقان، ئۇيغۇرلارنىڭ قىزلىرىنى ئوينىزتۇپ قويىپ تاماشە كۈرۈۋاتقانلارنىڭ ھەممىسى خىتايلار. بىزنىڭ يۈرتتا بىر بالا ئۇقۇشمای «خىتاي» دەپ قويغان ئېكەن، «سەن خەنسۇ دېمىدىڭ، مىللەتچى - بۇزۇق ئۇنسۇر» دەپ تۈزۈپ كەتتى. شىنجاڭدىن ماي، كۆمۈر، تۆمۈر، گوش، ئاشلىق تۈرماق ياغاچ - كۆتەكلەرنىمۇ توختىماي ئىچكىرىگە توشۇپ كېتىۋاتىدۇ. ئۆزلىرىگە لازىم بولغانلىغى ئۇچۇن يوللارنى تازا ياخشى قىلىپ ياساۋەتتى. پۇئىزدە بىگەن بىر بالا بولدى. ھەر كۈنى نەچە مىڭ يالاشىداق خىتايلارنى ئەكلىپ ئالته شەھەرگە توشقازوۋەتتى. بىز جاندىن - جاق تويىپ كەتتۇق، - دەيدۇ.

يېقىندا بىر توب ئاياللارنىڭ يىغىلاب تۈرۈپ: «ئەي ئۆلۈغ ئاللاھ، مەزلۇم خەلقىمىزنى خىتاي زالىلىرىنىڭ زۇلۇمىدىن، تۆمۈر تاپىنى ئاستىدىن قۇتلۇدۇرۇپ، يۈرۈقلۈفتا چىقىشغا ئۆزەڭ مەددەت بىرگەيسەن. بىزنى مەشكۇ ۋەتەنسىز بولۇپ قېلىشىمىزدىن ساقلىغايسەن. بىلىپ - بىلمەي قىلغان گۇناھلىرىنىمىزنى مەغپىرەت قىلىپ، بىزنىڭمۇ ئىنسانلار قاتارىدا ئەركىن ياشىشىمىزنى نەسب قىلغايىسمەن، - دەپ قىلغان دۇئاسىغا داخل بولۇپ قالدۇق. يېقىندا بىر گۈرۈپپا زىياللار بىلەن ئۇرۇشۇپ قالدۇق. ئۇلاردىن بىرسى:

- خىتايلار شىنجاڭنى پارچىلاب بولۇپ تاشلىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئانا ماکانى ئاتۇشنى «قىرغىز ئوبلاوسى» دەپ، بۇرتالانى «موڭغۇل

ئوبلۇسى»، شەرقىي تۈركىستان دۆلتى قۇرۇلغان ئىلى، ئالماق ئەندىشىنىڭ قاتارلىق كەڭ زىمېننى «قازاق ئوبلۇسى» دەپ بولدى. ئەندىسى بىر پۇتون مۇستەقىل دۆلت قۇرۇش مەسىلىسى قانداق بولار ئېكىن، - دېدى.

يەنە بىرى:

- خىتايىلار ئاز سانلىق مىللەتلەرنى بولۇپ ئىرادە قىلىش، پارچىلاپ يوقۇتۇشنى مەقسەن قىلغان ئىدى. ئۇلار مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن نەچچە مىللەئۇن خىتاي ئاققۇنلىرىنى ئورۇنلاشۇرۇۋېلىش ئىمكانىيىتىگە ئېگە بولدى. لېكىن سىياسىي جەھەتنىن مۇلچەرىلىگەن ئەسلىي مەقسىتىگە يېتەلمىدى. چۈنكى ئۇيغۇر، قازاق، قرغىز، ئۆزبەكلىرىنىڭ تىلى بىر، يېزىغى بىر، ئۇرپى - ئادىتى بىر، كېلىپ چىقىشىمۇ بىر، ھەتتە دىنى ئىتقادىمۇ بىر تۈركىي تىللەق قېرىنداش خەلقلىر بولغانلىغى ئۈچۈن ئۇلار بىر - بىرىنى قېرىنداش دەپ ھېساپلايدىغان، بىر - بىرگە كۆيۈندىغان، ئورتاق دۇشمنىگە بىرلىشىپ قارشى تۈرۈشقا جانلىرىنى پىدا قىلىشقا تېيار مىللەتلەر ئىدى.

ئۇنىڭ جانلىق مىسالى، شەرقىي تۈركىستان ئىنقلاۋىدا پەقتە ئۇيغۇر، قازاق، قرغىز، ئۆزبەك، تاتارلار بولۇپ قالماستىن، ھەتتا تۈنگان، تاجىك، روس، موڭغۇل، شۇءە قاتارلىق خەلقلىرنىمۇ ئۆز قوشۇنلىرىنى تەشكىللەپ، خىتاي مۇستەملىكىچىلەرگە قارشى جەڭ قىلغان ئىدى. شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتىنىمۇ ھەممە مىللەتلەرنىڭ ۋەكىللەرى بىرلىشىپ باشقۇرغان ئىدى. دېمەك شەرقىي تۈركىستان ئىسىمى - جىسمىغا مۇناسىپ ھەممە مىللەتلەرنىڭ ئورتاق ئائىلىسىگە ئايلانغان.

هازىرقى دەۋىرده شىنجاڭدا ياشاؤاتقان ئاز سانلىق مىللەتلەر كىمنىڭ - دوست، كىمنىڭ تارىخي دۇشمن ئېكەنلىگىنى ياخشى چۈشۈندۈ. بولۇپىمۇ كېيىنكى ژىيلاردا مۇستەقىللىغىنى قولغا

ئېلىپ، ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىپ، ئۆز ئەركى بىلەن ياشاؤاتقان ئورتا ئازىيەدىكى قېرىنداشلىرىنىڭ تەسىرى ئۇلارنىڭ مىللەت غورۇزىنى كۈچەيتىمەكتە. ئۇلار خىتايلىشىپ كەتكەندىن كۆرە، ئۆز قېرىنداشلىرى بىلەن قوشۇلۇپ ياشاشنى ئەلا كۆرىدۇ. شۇڭلاشتى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مۇستەقىل دۆلتى بەرپا بولسا، ئۇلارنىڭمۇ مىللەت سۈپىتىدە ساقلىنىپ قىلىشىغا ۋە ئۆز قېرىنداشلىرى بىلەن ئەركىن تەرەققىي قىلىشىغا كاپالەتلەك بولىدىغانلىغىنى تولۇق چۈشىندۇ. ئۇلارمۇ ئۇيغۇرلارنى قان - قېرىندىشىمىز، دەپ ھېسأپلايدۇ. دېمەك ئۇيغۇرلار بىلەن باشقۇ ئاز سانلىق مىللەتلەر ئوتتۇرسىدا ھېج قانداق مىللەي زىدىيەت يوقتۇر. خىتايلىارنىڭ «مىللەتلەر ئىتتىپاقنى كۈچەيتىش كېرەك»، «مىللەي بۆلگۈنچىلەرگە قارشى تۇرالىلى» دېگىنى سۈئى ئالدا ئاز سانلىق مىللەتلەر ئارىسىغا پىتنە - پاسات سېلىپ، شۇنى بانا قىلىپ ئۇلارنىڭ خىتايلىارغا قارشى ئۇمۇمى بىرلەشكەن كۈچكە ئايلىنىپ قىلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىشتۇر. يەنى خىتايلىاردىن بۆلۈنۈپ چىقىش ئىدىيەسىنى يوقۇتۇش ئۇچۇندۇر - دېدى. يەنە بىر زىيالى: - بىز ئالدى بىلەن بالىلىرىمىزنى ياخشى ئوقۇتۇشىمىز، مەدەنىي - ماڭارىپىمىزنى تەرەققىي قىلدۇرۇشىمىز كېرەك، - دېگەن ئېدى. يەنە بىرى: -

- توغرا كىم بالىلىرىمىزنى ئوقۇتمايلى، مەدەنىي ماڭارىپىنىڭ كېرىگى يوق» دەپتۇ. گەپ بۇ مەسىلىدە ئەمەس. خىتايلىارمۇ «بالىلىرىخالارنى ئوقۇتۇخلار، مەدەنىماڭارىپىخالارنى تەرەققىي قىلدۇرۇخلار» دەۋاتىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ مىللەي ئاسىسىمەلەتسىيە سىياستىنى تولۇق ئەمەلگە ئاشۇرۇشى ئۇچۇن ئۇزۇن بىر مۇددەت تىنج شارائىت لازىم ئېكەنلىگى ھېج كىمگە سىر ئەمەس. بىز بالىلىرىمىز يېتىشكەندىن كېيىن ۋەتەن داۋاىسىنى قىلىمиз دېسەك، ئۇنىڭىزچە ئۇلار ئۇيغۇرستانى خىتايلاشتۇرۇپ بولىدۇ، - دېدى.

بىز ھەرەمگە كېتىۋاتقاندا جىددى ئايپروپورتىدا بىر پولىستىمىك ئىشلەيدىكەن. ئۇ قىزىدىن:

- سىز ھەرەمگە بارغانمۇ؟ - دەپ سورىدۇق. قىز:

- ياق، - دەپ جاۋاپ بىردى.

- نېمە ئۈچۈن بارمىدىڭىز؟ دەپ سورىساق.

- مېنىڭ ۋەتىنىم دۈشمەن ئاياق - ئاستىدا، مۇستەملىكە بولۇپ تۈرسا، ماڭا ھەج دۇرۇس ئەمەس. ۋەتىنىم تولۇق ئازات بولغاندا ھەجىگە بارىمەن، دەپ جاۋاپ بىردى. دېمەك ۋەتەن داۋاسىنى قىلىش بىزگە قىرىز ۋە پەرىز.

مانا ئەندى ئەسىلى مۇددىئا، ۋەتەن داۋاسىن كىم قىلىش كېرەك؟ دېكەن مەسلىخ ئۇستىدە توختىلايلى.

ۋەتەن داۋاسى ھەرگىزمۇ بىرەر شەخسىنىڭ يالغۇز ياكى بىر گرۇپپا كىشىلەر بىلەنلا قىلىغان ئىش ئەمەس. ھەر بىر ئۇيغۇرنىڭ ۋەتىنىمىن قۇنقۇزىلىكتىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن جان دىلىم بىلەن كۈرەش قىلىمەن. بۇ يولدا ھەر قانداق قىيىنچىلىقلارغا بىرداشلىق بېرىمەن. ھەتتا كېرەك بولسا، ئۆز ھاياتىنى قۇربان بېرىشكىمۇ تايىارمەن. دەيدىغان قەتئىي ئىرادە ۋە ھەققى ئىمان بولۇشى كېرەك. ۋەتەن داۋاسىنى ئەۋلاتتىن ئەۋلاتتىن داۋاملاشتۇرۇشنىڭ لازىملىغىنى ئۇنىتۇما سلىغىمىز يەنى ياش ئەۋلاتلىرىمىزغا ۋەتەن مىراسخورلىرى ئېكەنلىگىنى چۈشەندۈرۈشىمىز لازىم.

ھەر بىرىمىزنىڭ قەلبىدە ۋەتەن داۋاسىنى قىلىش، دېكەن قەتئىي ئىرادە، ھارماس - چارچىماس غەيرەت بولۇشى لازىم. دۇنيادا ئىنسانىيەت ئەمەس ھەتتە ھاياؤنلار مۇ ئۆز ئەركى بىلەن ياشاشنى خالايدۇ. شۇڭلاشقا بىزنىڭ ۋەتەن داۋاسىنى قىلىشىمىز ئىنسانلارچە ياشاش ئۈچۈن شەرتىسىز زورۇر ۋە ھاجەتىدۇر. ئەندى بۇنى قانداق ئەمەلگە ئاشۇرۇش، قانداق ئۇسۇل بىلەن ئېلىپ

بېرىشىمىز لازىم؟ مانا شۇنىڭ ئۈچۈن دۇنيا ئۇيغۇرلىرى قۇرۇلتىپىنىڭ ئەتراپىغا زىج ئۇيۇشۇپ، بىز ئۈچۈن ۋەكىل بولۇپ، خلق ئارا مەيدانغا چىقىپ، بىزنىڭ دات - ئەھۇالىمىزنى دۇنيادىكى ئادالەتپەرۋەر ئىنسانلارغا تونۇشتۇرۇپ، قانۇنى يول بىلدەن مؤسەتلىكلىغىمىزنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدا كۈرەش قىلىۋاتقان جەسۇر پەرزەنتىلىرىمىزنى ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن قوللاپ - قۇۋەتلەشىمىز لازىم. شۇنداقلا ئۆزلىرىمىز ياشاؤاتقان دۆلەتلەرنىڭ بىزگە بەرگەن دېمۇكرا提يە ئىمتىيازلىرىدىن تولۇق پايدىلىنىپ، ۋەتەن داۋاسىنى توختاتىماي داۋاملاشتۇرۇشىمىز لازىم.

بەزىلەر يۇقۇرىدا ئىزهار قىلىنغاندەك «ۋەتەن داۋاسى دېگەن قۇرۇق گەپ. ئۇنىڭدىن ھېچ نەتجە چىقما». ختايىدىن مؤسەتلىقىنى سوراپ ئېلىش مۇمكىن ئەمەس دەپ قارايدۇ. ئۇنداق بولسا، ختايىلارنىڭ ئۇيغۇرلارنى مىللەت سۈپىتىدە ژۇتىۋېتىپ، يەر يۈزىدىن يوق قىلىۋېتىشىغا راىز بولۇپ جىم تۈرۈش لازىمما؟ «بالا ژىغلىمسا، ئانىسى ئەمچەك سالمايدۇ». بىز يالغۇز ئەمەس دۇنيادا نۇرغۇنلىغان ئاز سانلىق مىللەتلەر تىنچىلىق يولى بىلەن ئازاتلىغىنى قولغان كەلتۈرۈۋاتىدۇ.

دۇنيادا ختايىدىن باشقا چوڭ مؤسەتھەملىكچى دۆلەتلەر قالىمىدى دېسەك خاتالاشمايمىز. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتنىڭ ئىنسان هوقۇقىنى ھىمایە قىلىش، مؤسەتھەملىكچىلىككە قارشى تۈرۈش يۈزىسىدىن ئالغان قانۇنى بار. شۇنداقلا ختايىلارنىڭ كېخەيمچىلىكىگە، پۇتۇن دۇنيانى ختايىلاشتۇرۇۋېتىش ئۈچۈن قىلىۋاتقان ھەرىكەتلەرىگە يول قويىماسىلىق ۋە چوڭ دۆلەتلەرنىڭ مەنپىيەت توقۇنۇشى سەۋەبىدىن كېلىپ چىققان قارمۇ - قارشىلىقلار يۈزىسىدىن پەيدا بولغان زورۇرىيەت دۇنيادىكى چوڭ دۆلەتلەرنىڭ ئۇيغۇر ئازاتلىغىنى قوللاپ - قۇۋەتلەشىنى تەقزا قىلماقتا. شۇنىڭ

ئۈچۈن بىزنىڭ ۋەتەن داۋايىمىزغا ئۇمۇتسىز قاراش ھەققىي
مىللەتپەرۋەر ئەمەسىلىكىنىڭ ئىنكاسىدۇر.
كىم ئاللاغا چىن قەلبىدە ئىشىنىبىكەن «ئاللاھنىڭ بىر قېتىم خار
بولغان بەندىلىرىنى، يەنە بىر قېتىم ئەزىز قىلىمەن» دېگەن ۋەدىسى
باردۇر. ئىنشا ئاللاھ بىزنىڭ ۋەتىننىمىز چوقۇم ئازات بولغۇسىدۇر.

شۇنداق قىلساق بولامدۇ؟

بىز يېقىندا ئاغبىنلىرىمىز بىلەن بەس - مۇنازىرە قىلىپ بىرلىككە كەلگەن پىكىرىمىزنى گېزىتىمىز ئارقىلىق ھەر قايىسىلىرىخىزنىڭ ئويلاپ كۆرىشىڭىزلار ئۈچۈن تەۋەسىيە قىلىشنى لايق تاپتۇق.

ئىسلام دىنىي جانابىي ئالاھ تەرىپىدىن ئىنسانلار قەلبىنى ئورۇنلاشتۇرۇلغان نۇرلۇق مەشىھە لەدۇر . ئۇ ئىنسانلارنىڭ قەلبىنى پاكلاپ، بىر ئاللاھقا بولغان قەتىئى ئىشەنچىسىنى مۇستەھكەملىدۇ .

ئىسلام دىنىي مۇمۇنلەرنى تۇرلۇك يامانلىقلاردىن ۋە ھادىسىلەردەن ساقلайдۇ . كىشىلەرنى مېھرى - شەپقەتلەك، ئادالەتلەك، ئەددەپ - ئەخلاقلىق، پاكىزلىق، ئاق كۆڭۈلۈك، پاك نىيەتلەك يولغا باشلايدۇ . بىز بىر ئاللاھدىن قورقىمىز، نېمە ئۈچۈن قورقىمىز؟!

بىزنى ئاللاھ ياراتقان، يەنە قايتىپ ئاللاھنىڭ ئاللاھنىڭ بارىمىز . مانا شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھنىڭ بىزگە بۈيرۈغان ناماز، روزا، زاكات، هەج پەرىزلىرىنى ئادا قىلىپ ئاللاھقا ئىمان كەلتۈرىمىز . دېمەك بىزنىڭ ئاللاھ قىل دېكىنى قىلىپ، قىلما دېكە نىلىرىنى قىلما سلىغىمىز لازىم . شۇنداق ئېكەن بىز ئۆزىمىزنى بىر تەكشۈرۈپ كۆرەيلى .

جانابىي ئاللاھ، ئەي بەندىلىرىم مېنىڭ سىلدەرگە بەرگەن نېمە تلىرىمنى يەڭىلار - ئىچىڭىلار، بەھرىمەن بولۇڭلار، لېكىن ئىسراپ قىلماڭلار، ئىسراپ قىلساشىلار مېنىڭ سىلدەرگە بەرگەن رسقىڭىلارنى كەمەيتىمەن، دېكەن ئېدى . بىز نېمە قىلىۋاتىمىز : چوڭ كاپىلاردا نە چچە يۈزلىكەن كىشىلەرنى چاقىرىپ نەزىر - چىراق ئۆتكۈزىمىز .

ئۇنىڭ ئۈچۈن 50 - 40 مىڭ سوم ھەتتا ئۇنىڭدىمنۇ كۆپ پۇل راسخود قىلىمىز . بۇ يەرگە چاقىرغان ئادەملەرىمىزنىڭ 90% تى قوسىغى توق ھاللىق ئادەملەردىر . شۇ سەۋەپتىن بەزىدە ئاشنىڭ ئوخشىمای قالغانلىغىدىن يۈزلىكەن تاۋاڭ پولو، نورغۇنلىغان سالات - سەيلەر، بۈزۈلغان پارچە نانلار، كەمپۈتەر ژۇندا چېلەك ! بىرگە تۆكۈلۈپ، چوشقا باقىدىغانلارغا بېرىپ سېتىلىدۇ . سز موشۇ قىلغان نەزىرىخىز تۆپەيلى ساۋاپ ئېلىشنىڭ ئۇنىغا چوڭ كۇناغا

پېتىپ قالىسىز . قۇرغاننىڭ قايسى ئايىتىدە موشۇنداق چوڭ نەزىزلىرى قىلىخىلار دەپتىكەن؟ !

ئىسلامدا نەزىر - چىراق دېگەن گەپ يوق . بۇ پەقدەت بىزنىڭ دېنى ئۆرپ - ئادىتىمىز . لېكىن بىزنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىمىز قانداق قىلاتتى؟ ئۇ ئىشۇ ۋاپات بولغان ئەرۋاهقا ئاتاپ، ئازغىنە قۇيىماق ياكى ژىت سېلىپ ئۆز ئارا ئۇرۇق - تۈقانلىرى بىلەن ژىغىلىپ قورئان ئۇقۇپ قوياتتى . ئەرۋاه پولو يېمدىدۇ . بىز ھازىر شۇنچىلىك چەكتەن چىقىپ كەتتۈقىكى ھەتتا بەزىلەر 200 دىن ئوشۇق كىشىلەرنى چاقىرىپ كاپىدا بالىسىنىڭ ئىسمىنى قويغان . ئەزىز ۋەتەنداشلار !

ھازىرقى ۋەزىيەتتە بولۇپمۇ بىزنىڭ مۇنداق ھاشامەتلەك نەزىر - چىراقلارنى، داغ - دۇغۇلۇق توپلارنى قىلماسلىغىمىز لازىم . چۈنكى بىزنىڭ ۋەتەننىمىز ئازات بولغىنى يوق . بىز ئۇيغۇر خەلقى ۋەتەنداقدەك نەگە بارسا جاي يوق - جايى يوقنىڭ جانى يوق بولۇپ ياشاؤاتىمىز . بىزدە ھەر بىر ئۇيغۇر مەنمۇ باشقىلارغا ئوخشاش ئىنسان، مېنىڭمۇ ئۆز ۋەتەننىمە، ئۆز تىلىمدا سۆزلەپ، ئۆز يېزىغىمدا يېزىپ، ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز باشقۇرۇپ ياشىغىم كېلىدۇ، دېگەن قەتىئى ئىرادىنى تىكلىشى كېرەك . ۋەتەن داۋاسىنى قىلىپ، دادىمىزنى ئادالەت پەرۋەر دۇنيا خەلقىگە يەتكۈزۈپ ئىنسانلىق ھوقۇقىمىزنى قولىغا كەلتۈرۈش يولىدا ئىشلەۋاتقان دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىبىي ۋە ئۇنىڭ رەئىسى، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەنىۋى ئانىسى رابىيە قادرنى ماددى - مەنىۋى جەھەتنىن قوللىشىمىز لازىم . مانا شۇ نەزىر ئۇچۇن ئىشلىدىغان ئىقتىسادىمىزنى موشۇ يەرگە يولساق ئاللاھ راىى بولىدۇ . ئۇنىخىدىن قالسا، شەھرىمىزدىكى ئىقتىسادىي جەھەتنىن تۈرمۇشتىن قېلىنىۋاتقان قېرىنداشلىرىمىزغا ياردەم قىلىشىمىز لازىم .

يېقىندا پوکروۋىكا يېزىسى مەسچىتىنىڭ ئىمامى مەرھۇم ئابدۇكېرىم ھاجىنىڭ بالىلىرى ئۇنىڭ 40 نەزىرسىگە ئاتالغان نەرسىلەرنى (مەرھۇم ئابدۇكېرىم ھاجىم شۇنداق ۋەسىيەت قىلغان ئېكەن) ھەر بىر ئائىلىگە 5 كىلوگرامدىن گۇشنى 40 ئائىلىگە تارقىتىپ بەرگەن . مانا بۇنى بىز ئۆلگە ئېلىشقا تېگىشلىك ئىش

دەپ قارايىمىز . يېقىندا يېكىت باشلىرىنىڭ خىزمەتلەرىگە ناھايىتى
 يۇقۇرى باها بېرىلىدى . بىز ھەر بىر يېكىت باشلىرىنىڭ قىلغان
 ئىشلىرىغا كۆز سېلىپ تۈرۈپتىمىز . ئىشنىڭ نەتىجىسىنى ئەمەللىيەت
 بىلەن ئۇلچەيمىز . قايسى مەھەللە باشلىغى ئۆز مەھەللە خەلقنىڭ
 ھەققىي ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولسا ، شۇ مەھەللە خەلقى ئۇنىڭ
 كېپىگە قۇلاق سالىدۇ ، ئۇنىڭ دېگىننى بېجا كەلتۈرىدۇ . ئۇنىڭ
 ئۈچۈن قۇرۇق سۆز بىلەن ئەمەس بەلكى ئۆز ئەمەللىيەتى بىلەن خە
 لقىگە ئۇلگە كۆرسىتىشى لازىم . ئۇنىڭدىن باشقا بەزى ئادەملەر ئۆز
 مەھەللەسىنىڭ ئىمامى ياكى قارىلىرى تۈرسىمۇ نامى ئۇلۇق
 موللىارنى چاقرىپ ، جىنازا نامىزىنى چۈشورگۈزۈدۈ ۋە نەزىر -
 چىراقلاрадا قۇرئان ئوقۇتسىدۇ . بىراق بۇ ئانچە مۇۋاپق ئەمەس . بۇ
 بىزنىڭ ئېچىمىزدىن چىققان ياش قارىلارنىڭ ئۇسۇشىگە قىلغان
 توسىقۇنلۇق بولۇپ قالىدۇ . راست قۇرئانى چىرايلىق ئوقۇش
 سۈننەت ، لېكىن مۇنۇ قارىنىڭ ئوقۇغىنى ئىجابەت بولىدۇ ، مۇنۇ قارى
 ئوقۇسا ساۋابى تەگىمەيدۇ ، دېگەن پەتىۋا يوق . شۇڭلاشقا ياشلارنى
 ئۆستۈرۈشكە دىققەت قىلىشىمىز لازىم .

ھاللىق ئادەملەر مەسجىتلەرنى سېلىۋاتىسىدۇ . بۇ توغرا بىراق
 مىللەي مەنپىئەتتىمىزگە لازىم ئورۇنلارغا سەرىپ قىلساق ، مەسجىت
 سالغان ساۋاپتىن كام ئەمەس ساۋاپقا ئېرىشكەن بۇلار ئېدۇق . ۰۴
 سىلەن ، ئۇيغۇرچە ئوقۇتىدىغان بىر مەكتەپ سېلىپ قويىساق ،
 مىللەتتىمىزنىڭ مۇنقرىز بولۇپ يوقۇلۇپ كېتىشىدىن قۇتقۇزۇپ
 قالغان بولار ئېدۇق . بۇنىڭ ئۈچۈن يالغۇز بىز ئەمەس ئۆتكەن ئاتا
 بۇ ئۆملەرىمىزنىڭ روھلىرى ۋە كېلەچەك ئەۋلەتلىرىمىز رازى بولغان
 بولار ئېدى .

ۋەتەن داۋاىسى مۇستەقىللىق ئۈچۈندۇر!

(«بىزدىكى سىياسى ساپا ۋە پىسخولوگىيەلىك ئاجىزلىقلار» دېگەن ماۋزۇدىكى ماقالىنى ئوقۇغاندىن كېيىن ئالغان تەسىراتلىرىم)

كۈرەش ئاتاخان ئۆز ماقالىسىدىكى بارلىق پىكىر - مۇلاھىزلىرىنى ئۇيغۇرستانلىقلارغا «مۇستەقىللىق»، «ئۇيغۇرستان»، «داھى» دېگەن ئۈچ كە لىمە كېرەك، دەپ يە كۈنلىگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئەشۇ ئۈچ كە لىمە ئۇستىدە ئۆز مۇلاھىزلىرىمىنى ئوتتۇرۇغا قويۇشنى لايق تاپتىم . ئۇ، ماقالىسىدا «ئۇيغۇرستانلىقلار سىياسىي كەرىزىس ۋە ئىرقى تە ھەدىتىنى تونۇپ يە تكە چكە مىللەي مۇستەقىللىق يولىنى تالالاپ ئالغان، ئۇنىڭدىن باشقا ئىككىنچى يولىمۇ يوق . بىز تېرىتورييە سى 1828418 كۈادرات كىلومېتردىن ئاشىدىغان بىر دۆلەتنىڭ دەۋاىسىنى قىلىۋاتىمىز . بىز قىلىۋاتقان بۇ دەۋا پە قە تلا كىشىلىك هوقۇق ۋە ئىنسان ھەقلەرى دەۋاىسى بولۇپلا قالماستىن شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئەركىنلىك ۋە مۇستەقىللىق دەۋاىسىدۇر . مۇرەككەپ بولغان خە لقىارا ۋەزىيەت، كۈن ساناب ئېشىپ بېرىۋاتقان تاجاۋۇزچى خىتايىلار تەرىپىدىن كېلىۋاتقان مىللەي زۆلۈم، بارلىق ئىنسان ھەق- هوقۇقلىرىدىن مەھرۇم بولغان ئۇيغۇرستانلىقلارنى يېڭىچە بىر تەپە كىرۇ ۋە يېڭىچە بىر ئىنقىلاب يولىنى ئىزدەپ تېپىشقا مە جبۇر قىلماقتا . مىللەي ئىنقىلاب، پەقەت بىر ئىسىيان ئەمەس، ياكى پەقەت هوقۇق - مە نېھەت قوغلوشۇشمۇ ئەمەس، ئۇ ئىتنىك - تىل يېزىق، دىن، تارىخ، ئىقتىسادىي باغلۇنىشقا ئېگە بولغان خە لقلەرنىڭ دېمۇكراطييە ۋە كىشىلىك هوقۇقىنى ئالدىنىقى شەرت قىلغان

هورریه تچىلىك ۋە مؤستە قىللېق ھەركىتىدۇر» دەپ تولىمۇ روشنەن، ئىلمىي ئاساستا ئېگە، پەلسەپەۋىي نەزەرىيسىنى ئوتتۇرىغا قويىدى . ئاۋتۇر ئۇيغۇر خەلقىغە مىللەي مؤستە قىللېقنىڭ ھاوا بىلەن سۇدەك ھاياتلىق مەنبەئىي ئېكەنلىكىنى ناھايىتى مۇھىم دەلىل - فاكىتلار بىلەن ئىسپاتلاب بەردى . مەن تارىخىمىزدا يۈز بەرگەن بىر چوڭ ۋەقەنى ئەسلىپ ئۆتىشنى ئارتۇقچە بولماس دەپ بەرەز قىلدىم . بىزنىڭ مەرھۇم ئەخىمەتجان ئەپەندى باشلىق رەھبەرلىرىمىز «بىز شەرقىي تۈركىستان خەلقىغە خائىنلىق قىلمايمىز، ۋەتەن - مىللەت دەپ شېھىت كەتكەن ۋەتەنداشلىرىمىزنىڭ ئەقىدىسىگە خىيانەت قىلمايمىز، بىزنىڭ تىلىگىمىز مؤستە قىللېق» دېمىگەن بولسا، ئۇلارنىڭ ئەزىز جانلىرى قۇربان بولمىغان بولار ئىدى . ئۇلار روس تارىخچىلىرى دېگەندەك - سوۋېت «كى ب» سىنىڭ يالانمىلىرى ئەمەس، ئەكسىچە شەرقىي تۈركىستان ئازاتلىغى ئۇچۇن قۇربان بولغان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ شۇنداقلا ھازىر ھايات بارلىق خەلقىمىزنىڭ تمام ئارزوئى ۋە ھەدقىقىي مۇددىئاسى مؤستە قىللېق تۇر . شۇڭلاشقا ئۇزۇل - كېسىل مؤستە قىللېقنى تەلەپ قىلىش ۋە شۇنىڭ ئۇچۇن كۈرهەش قىلىش بىزنىڭ ئاساسىي نىشانىمىزدۇر . «ئالىي ئاۋۇتونومىيە» تەلەپ قىلىش مەقسىتىدە خىتاي بىلەن سوۋەبەت ئۇتكۈزۈشكە كىرىشىش، تە كلىونىگە ماقۇل بولۇش، دۇشمەننىڭ قاپقىنىغا ئۆز ئەختىيارى بىلەن چۈشۈپ بەرگەنلىك بولۇپ قالىدۇ . چۈنكى خىتايلار ۋە دەسىدە تۈرمایدۇ . مەسىلەن 1931 ، 1937 ، 1945 يىللاردىكى قۇرۇلتايلىرىدا ماۋزىيدۇ ئىنىڭ تە كلىۋى بىلەن تىبەت، شەرقىي تۈركىستان ۋە ئىچكى موڭغۇلىيە خەلقىرى ئۆز تە غەدىرىنى ئۆزى بەلگۈلەش يوللىرى ئارقىلىق مؤستە قىللېق دۆلەتلەرنى قۇرۇش هوقوقىغا ئېگە، دېگەن قارار ئېلىنىشان . لېكىن خىتاي كومەۇنىستلىرى ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن بۇ ۋە دەلىرىنى ئۇرۇنلىمىدى . 1945 - يىلى ئۇيغۇرستان تېرىرتورىيە سىنىڭ 3 دىن 2 قىسىمى قولۇمىزدا،

30 مىڭ دىن ئوشۇق مۇنتېزىم ئارمىيەسى بار دولىتىمىز، ھاكىمىيەتىمىز تۈرۈپ خىتاي بىلەن «11 بىتىم» تۈزگەن ئىدۇق . گومىندىڭ ھۆكۈمىتى ئۇنىڭ بىرسىنىمۇ ئىجرا قىلماي ئۆزلىرى قول قويغان «بىتىمنى» ژىرتىپ تاشلاپ، نۇرغۇنلىغان ۋەتەنپەرەرلىرىمىزنى قىرىپ تاشلىدى . ئاق خىتاي، قىزىل خىتاي ھەممىسى بىر خىتاي . ئۇلارنىڭ بىزگە تۇتقان سىياسىتى تامامەن ئوخشاش . پەرقى شۇكى گومىندىڭ «شىنجاڭ»غا خىتاي كۆچمەنلىرىنى گوڭسەندىڭدەك ئورۇنلاشتۇرالىغان ئىدى . كومەمۇنىستىلار بولسا ئەڭ ئالدى بىلەن ئۇيغۇرلارنى مىللەت سۈپىتىدە يوق قىلىۋېتىش ئۈچۈن 100 يىللېق پىلانىنى قۇرۇپ كە لدى . چۈمۈلدەك خىتاي كۆچمە نلىرىنى ياغدۇرۇۋەتتى . پۇتۇن ھاكىمىيەتنى تولۇق قولغا ئېلىۋالدى . نەچچە مىللۇئۇن ئارمىيەسىنى ئورۇنلاشتۇرۇۋەتتى . خىتايلارغا ئۇيغۇرلارنى مىللەت سۈپىتىدە ژۇتىۋېتىش پىلانىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئۇزۇن مۇددەتلىك تىنچ شارائىت كېرەك . شۇڭلاشقا خىتايلار ئۆز ئايپىنتىلىرى ئارقىلىق تام كەينىدە تۈرۈپ گوياکى دونيا ئۇيغۇر قۇرۇلتاينىڭ پىكىرى قىلىپ ئالىي ئاؤتونۇمىيە توغرىسىدا سۆھېت ئۆتكۈزۈش تەكلىۋىنى ئۇتتۇرىغا قويماقتا . خىتاي ئۆزىنىڭ سۆھېت نىقاپى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ تىل، يېزىغىنى يوقۇتۇش، ئۇيغۇرستانغا 150 مىللۇئۇن خىتاي كۆچمە نلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇش، ئۇيغۇرلارنى پارچىلاپ چاشلاشتۇرۇۋېتىش، تۈغۇت چەكلەش ئارقىلىق نەسلىنى قۇرۇتۇۋېتىش قاتارلىق قارانىيەتلىك نجىس سىياسەتلىرىنى ئەمەللهشتۇرۇش، باش كۆتىرگەنلىرىنى قىرىپ تاشلاش، قالغانلارنى قوللۇققا قايدىل قىلىپ تەربىيەلەش، بېشىنى قايدۇرۇپ، قەلبىدىن مىللەي غۇرۇرىنى چىقىرىپ تاشلاپ، ئۆز ئاختىيارى بىلەن قوشۇلۇپ كېتىشكە مايدىل قىلىش ئۈچۈن ئەنە شۇنداق قۇرۇق گەپ يالغان سۆھېتلىرىگە مىلىكە قىلىپ ئۆز مەقسەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى كۆزلىمەكتە . سۆھېت ئارقىلىق

ئۇلارنىڭ سىياسىتى ئۇيغۇرلارغا پايدىلىق تەرەپكە ئۆزگۈرۈپ قېلىشى مۇمكىن دەپ قاراش ئۆزىنى ئۆزى ئالداش دېمەكتۇر :

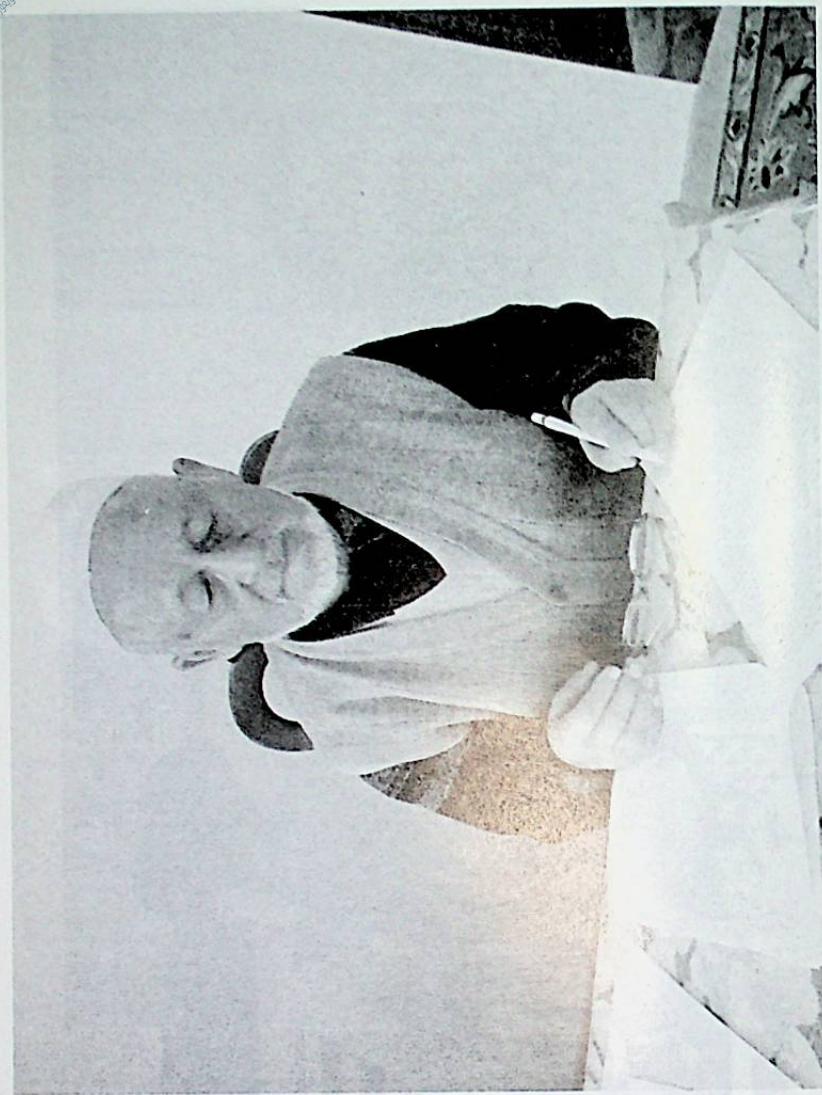
(1) خىتايلارنىڭ بىز ئۇيغۇرلار بىلەن ئۆز ئارا سۆھبەتلىشىۋاتىمىز، بۇ مەسىلە بىزنىڭ ئىچكى مەسىلىمىز، شۇڭلاشقا چەتنىڭ بىزىگە ئارلىشىشىنىڭ حاجىتى يوق، ئۆز ئارا پۇتۇشۇپ ئالىمىز دەپ دونيا جامائەتچىلىكىنىڭ دىققىتىنى باشقما تەرەپكە ئاغدۇرۇپ كۆز بويامچىلىق قىلىشىغا ياردە ملىشىش دېمەكتۇر :

(2) ۋەتهن ئىچىدە خەلقمىزگە بىز سەھرەنىڭ ۋەكىلىخىلار بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈۋاتىمىز. ئۇلارنىڭ جوڭگودىن ئايىرىلىپ كېتىش ئىنكاسى يوق، شۇڭلاشقا مۇستەقىللەق تەلەپ قىلىدىغان بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلار ۋە تېررورىستلار بىلەن قىئى كۈرەش قىلىپ ۋەته نىنىڭ بېرىلىكىنى قوغدىشىمىز لازىم، دېگەن خىتاي تەشۇقاتىغا ئاساس يارىتىپ بېرىش دېمەكتۇر .

(3) خىتايلارنىڭ مىللەي مۇستە ملىكچىلىك سىياسىتىنى قانۇنلارشتۇرۇپ ئەمەللە شتۇرۇشكە زىمن ھازىرلاب بېرىش دېمەكتۇر. شۇنىڭ ئۇچۇن مۇستەقىللەق مەيدانىدا قەتى تۈرۈش ئارقىلىق خىتايلار بىلەن دىئالوگ ئېلىپ بېرىش مۇمكىن .

«ئۇيغۇرستان» دېگەن ئاتالغۇ توغرىسىدا مەن غۈلجا شەھىرەدە چوڭ بولغانمەن. «شەرقىي تۈركىستان» پارتىزانلىرىنىڭ غۈلجا شەھىدىكى باش ساقچى ئىدارىسىنى، سىلىڭبۇ (باش شتاب) ھەيرەمباغ قاتارلىق ئورۇنلارنى ئازات قىلىش ۋاقتىدا پارتىزانلار ئەترىتىنىڭ كەينىدە تۈرۈپ «ھۈررا» تولغانلار قاتارىدا مەنمۇ «ھۈررا» تولغانمەن. 1945 - يىلى غۈلجا شەھىدىكى «ۋاڭ قادىر» بېغىدا ئۆتكۈزۈلگەن شەرقىي تۈركىستان مىللەي ئارمىيەسنىڭ قۇرۇلۇش بايرىمىنى كۆرگە نەمەن . شۇ كۈندىكى مىللەي ئارمىيەنىڭ «گاشدەك چىنچقان ۋەتهن ئۇغلى بىز، سالام رەھبىرىمىز ئەخەمەتجان» دېگەن مارشىلارنى ئېيتىپ باشلىرىدا ئىسپانكا، ئۇستىدە گە لە پى شىم، كۆك تۈجۈرکا،

ياسين هاجىم ئىش ئۇستىدە

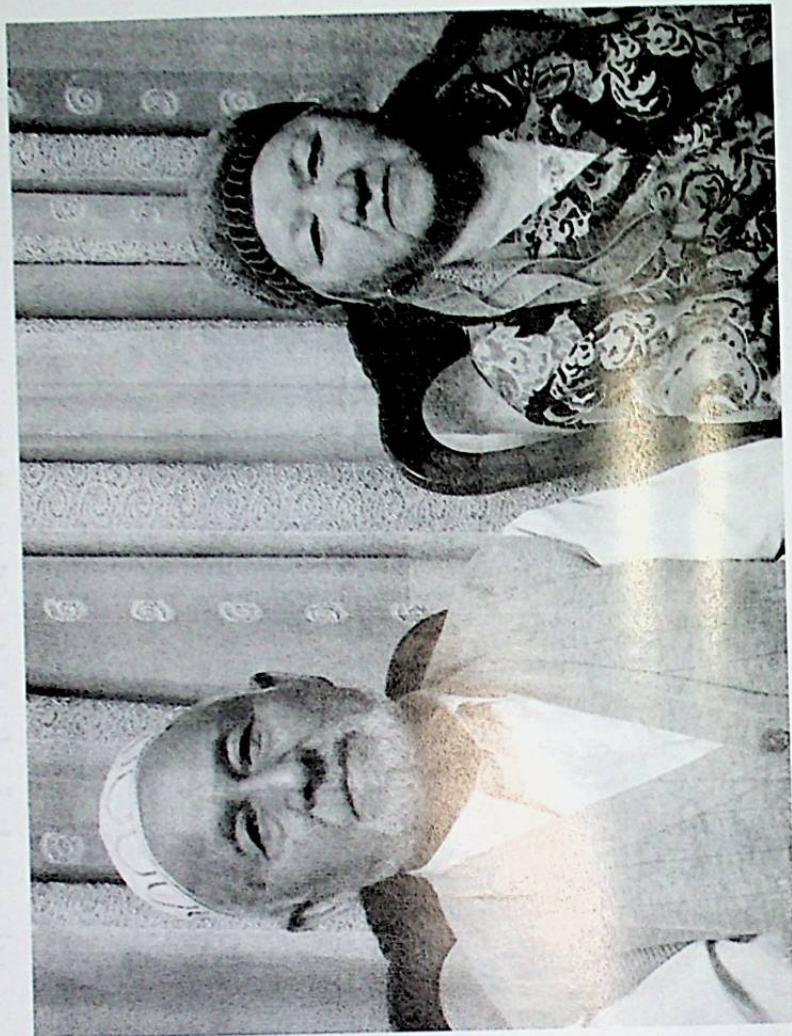
(1881) - 1945) ئىلىك ئىزىدىنىڭ - 1945-1946 - يەقىلىق ئالىك مىسىلە زېمىنلى

ئابابكىرى ۋە توختاخۇنلار

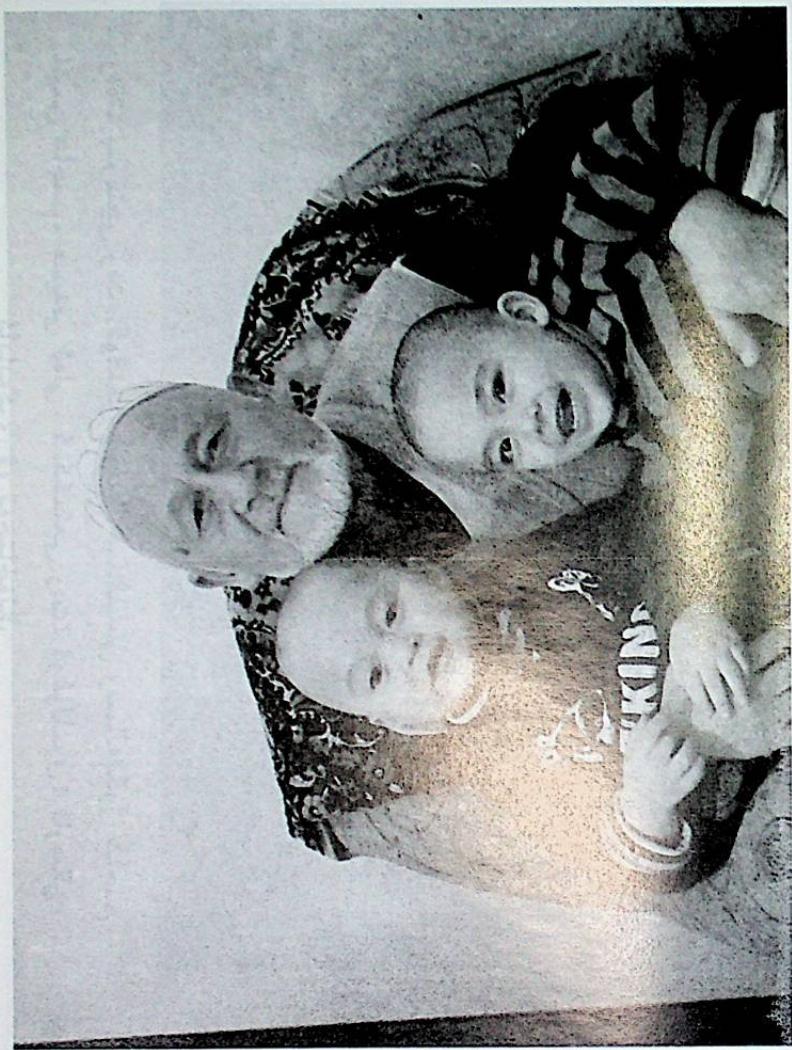
سۈرەتتە بىرىنىچى رەت، مۇشىن سولغا: سىخلىسى رسالەتكۈل ھاجىم،
ياسىن ھاجىم، جىنەنە ئەلى. مىكىكىنىچى رەت: مۇغۇللىرى: ئارسلان،

ياسن ھاجم ئىالى تۈرلۈز بىلدىن

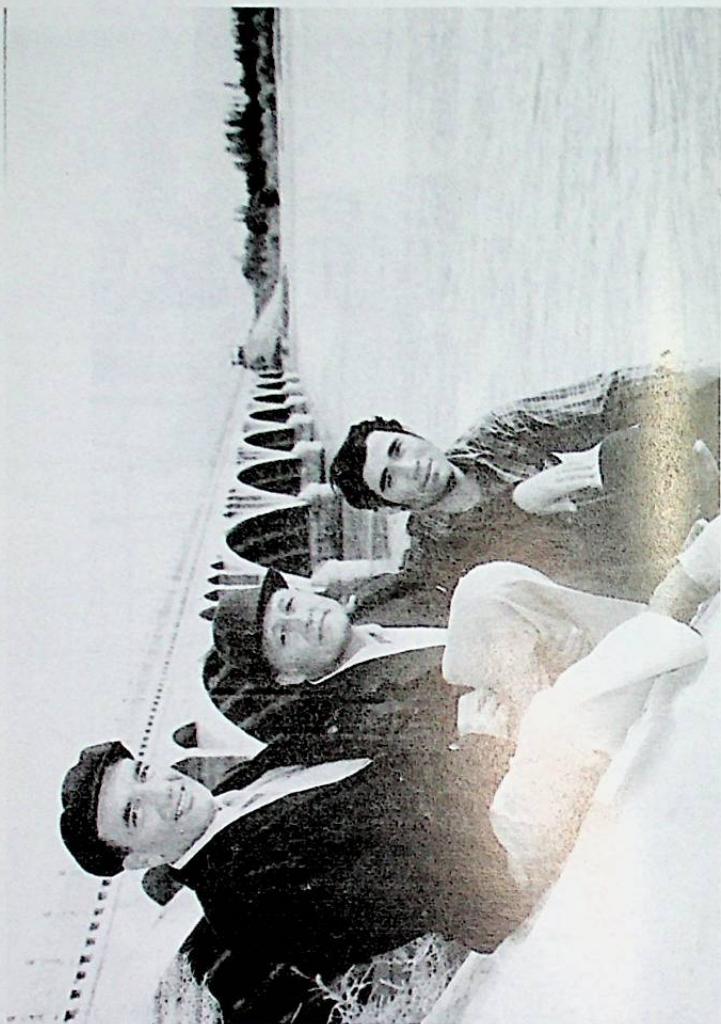
یاسن هاجم نهؤرلىرى : شاهىپباس ، ماهمۇتخانلار بىلەن .

ياسين ھاجىم ئايالى تۈرانقىز ۋە ئۈرۈق - تۈققانلىرى بىلەن (1988)

یاسن هاجم ئىلى دەربىا بويىدا، ئىنلىرى: تۈرسۈتاي هاجم وە ئابىلەھەت بىلسەن (1989)

ياسن ھاجىم ئىيالى تۈزۈنچىز وە ئوغۇل - قىزلىرى بىلەن

یاسن هاجم ئائىلسى بىلەن (1981)

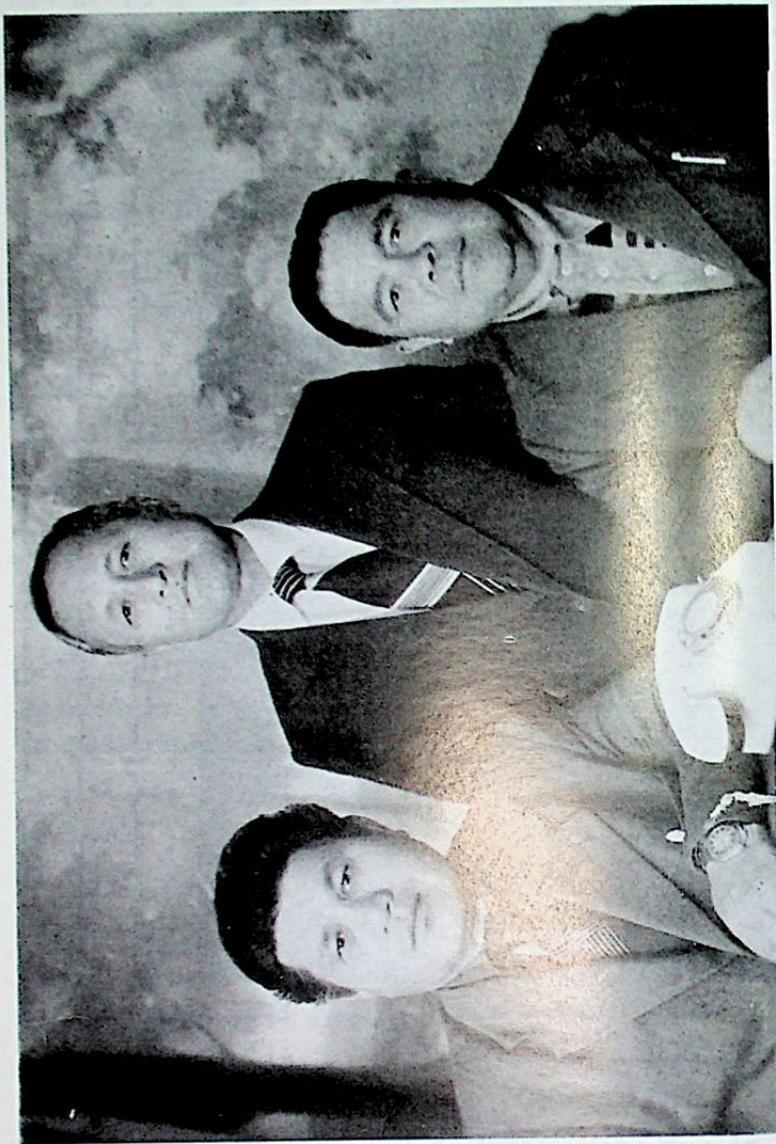

ياسىن ھاجىم ئىنسى ئەخەمەت ھاجىم بىلدەن (ئۈرۈمچى 1988)

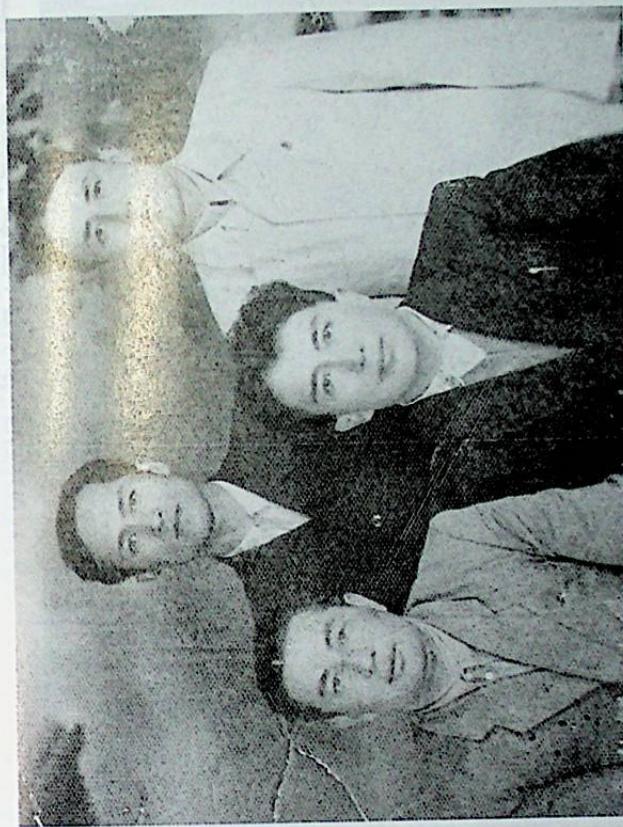
یاقوب هاجم گلپرو (1983)

سوزه ته ئۇشىن سوڭغا : تۇرداچى ئابدۇللاپۇر، ياسىن هاجم ماھمۇدى،

ياسن ھاجىم. (قىرم - ياتا، 1974)

سۇرەتتە: بىرىنچى رەت ئوشىدىن سوغا : شىلى بىلەم يۈزۈنىڭ
مۇئەللىسى ئابدۇكپەرم قادىرى، مەھەممەت سەپىت. ئىككىنچى رەت:
ئاكسىسى مەممەمنىباي، ياسىن ھاجم (1959)

قوللىرىدا ئاي يۈلتۈزۈلۈق يېشىل بايراق، ئاياقلىرىدا چىرايىلىق قارىشىلىت كىيگەن ئوغۇل بالىلار، شۇنداقلا كوفتا - يۈبىكا، ئاي يۈلتۈزۈلۈق كاڭرى بار ئىسپانكا كىيگەن قىزلانىڭ رەت - رەت شاخماستىدك چىرايىلىق قاتار تىزىلىپ، مۇزىكىغا كەلتۈرۈپ گۆپ - گۆپ دەسىپ مارش ئېيتىپ پاراتىن ئۆتۈغانلىغىنى ئىسلىسىم پۇتون ئەزايىم تىترەپ يىغلاپ كېتىمەن. قېنى ئۇ بىزنىڭ ۋەتىنىمىز، قېنى ئۇ بىزنىڭ پولاتىدك چىنىققان ئارمىيەمىز؟! قېنى هاۋا رەڭ يېشىل بايرىغىمىز، قېنى قېنى نەگە كەتتى، كىم تارتىپ ئالدى! ئاه، كاج پەلەك كىملەرگە خار قىلدىك بىزنى... » شۇڭلاشقا «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نام مېنىڭ قېنىمغا سىخپ يۈرۈگىمە ئورناب، جان بىلەن بىللە چىقىدىغان مەشىلگە ئايلانغان ئىدى. سوۋىبت ئىتتىپاقىغا چىقتىم. ئەھؤال پۇتونلەي باشقىچە ئېكەن. تونۇشوم ئۆزگۈرۈشكە باشلىدى. ئارلىقتىن ئانچە كۆپ ئۆتىمەي مەرھۇم ھاشر ۋاهىدى ئالمۇتىدىن كېلىپ «ئۇيغۇرستان ئازاتلىق تەشكىلاتنى» قۇرۇش توغرۇلۇق يېغىن ئۆتكىزدى. ئۇ «شەرقىي تۈركىستان ئازاتلىق تەشكىلاتى» دەپ ئاتاشنىڭ سەۋەبىنى تەپسىلى چۈشەندۈرۈپ «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن ئاتالغۇنىڭ سىياسىي جۇغراپييەلىك يەرنىڭ نامى بولۇپ بىر مىللەتنىڭ نامى ئەمەس، شۇڭلاشقا بىز ئاتا - بۇۋىمىزدىن تارتىپ ئاتلىپ كېلىۋاتقان ئەينە شۇ زىمنىڭ ئەسلى ئېگىلىرى بولغان مىللەتمىزنىڭ ئۇيغۇر دېگەن شەرەپلىك نامى بىلەن ئاتىشىمىز لازىم. كېرەك بولسا «شەرقىي تۈركىستان» دېگەندىن ھازىرقى ختايىنىڭ «شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاۋتونوم رايونى» دېگىنى ياخشىراق، دېگەن ئىدى. ئارىدىن كۆپ ئۆتىمەي ھاشر ۋاهىدىنىڭ ئېپتىقانلىرى ئۇيغۇر خلقىنىڭ بېشىغا كەلگەن پاچىئەلىك كۈنلەرde روشن ئىسپاتلاندى. غۇلجا شەھىرde ختايىلار تنىج ئامايسىغا چىققان قولىدا ساپالنخىمۇ سۈنىغى يوق بېكۈنا ياشلارنى

قىرىپ تاشلىسا، تۈركىيە ھۆكۈمىتى جاللات جاڭ زىمنىڭ مەيدىسىگە ئالتلۇنىدىن مېداال تاقاپ قويىدى. تېخى يېقىندىلا تاجىكىستاندا قولغا ئېلىنغان ئۆچ نە پەر ئۇيغۇرنىڭ تولۇق هووقلىرى تۈركىيە گرازىدانى ئېكەنلىكى ئىنلىق تورسىمۇ، ئۇنىڭغا ئېتئار قىلماي تاجىكىستاننىڭ خىتايغا قايتۇرۇپ بېرىدىغانلىغىنى بىلىپ تۈرۈپيمۇ ئېگىدارچىلىق قىلمىدى. ئۇندىن باشقا تۈركىي تىللېق قان قېرىندىاش دۆلەتلەرمۇ 5 - ئىيۇل قانلىق ۋاقەسىدە 10 مىخلۇغان ئۇيغۇرلارنى بېكۈنا قىرىپ تاشلىغانلىغىنى كۈرۈپ تۈرۈپمۇ ھېچ بولمىغاندا بىر ئېغىز خالىس سۆز قىلىپ قۇيۇشقا يارىمىدى. ھە تتا باش پاناھىمىز دەپ چىققان قېرىندىاشلىرىمىزنى خىتايغا تۇتقۇپ بېرىپ ئۇلارنىڭ ئۇلىمكى سەۋەپ بولدى. بىزگىمۇ «5 - ئىيۇل قانلىق ۋاقەسى» مۇناسىبىتى بىلەن نامايشقا چىقىش تۈرماق، خاتىرە يىغىن ئۇتكۈزىشىمىزگە توسوقۇنلۇق قىلدى. مېنىڭ مۇنداق دېگىنىم ھەرگىزمۇ ئۇلاردىن رەنجىگەنلىكىم ئۈچۈن ئەمەس، ئەكسىنچە ئۇزىمىزنىڭ ئاق كۆڭۈل، نادانلىغىمىزدىن تېخىچە ئەشۇ بىزنىڭ ئىشلىرىمىزغا پۇتلۇڭاشاش بولۇۋاتقان «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نامغا يېپىشىۋالغانلىغىمىزغا ئەپسۈسالاندىم. قىسىسى كۈرەش ئاتاخان دېگە ندەك «ئۇيغۇرستان» دېگەن سۆز 21 - ئەسرىدە مىللە ئىنلىۋەتىمىزغا ھاۋادەك ئېيتىياجلىق تۈرۈپ يەنلا ئەينى دەۋرىنىڭ مەھسۇلى بولغان، دۇشىمەنلەر تۈرماق ھە تتا مەركىزىي ئاسىيەدىكى قانداسى خەلقەرنىمۇ بېئارام قىلىدىغان «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن ئاتالغۇ بىزنىڭ ئىككى قېتىملىق زور ئىنلىۋەتىمىزنىڭ مەغلۇبىيەت بىلەن ئایاقلىشىغا سەۋەپ بولغانلىغى ھازىرقى كۈنده ھېچ كىمكە سر ئەمەس بولۇپ قالغان تورسىمۇ، يەنلا ئەشۇ نامىغا ئېسىلىۋالغانلىغىمىزغا ھە يىران بولدىم. بۇ ھە قتە شائىر مۇزەپەرخان قۇرباننىڭ «شەرقىي تۈركىستان پاچىئەسى» دېگەن ماقالىسىدا ناھايىتى روشنەن مىسالىلار كەلتۈرگەن ئىدى.

بىزنىڭ تارىختىكى ساۋاقلرىمىزدىن تىجىرىد يەكۈنلىيەلمىگەنلىكىمىزدىن بۇگۈنگە قىدەر ئېلىپ بېرىۋاتقان ئىنقىلاپلىرىمىز نەتىجىسىز ئاخىرىلاشتى. توغرا «ئويغۇرستان» دېگە نىلك «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نامىنى ھەرگىزمۇ چەتكە قاقامايدۇ. «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نام دەيدۇ كۈرهش ئاتاخان : «سياسى ۋە جۇغراپييەلک نام بولۇپ تارىختا تار ۋە كەڭ مەنلىرىنى ئاشلىتىپ كېلىۋاتىدۇ. ئۇنىڭ بۇگۈنكى خەتر ئاستىدا قالغان ئويغۇرداك بىر مەزلۇم مىللەتنىڭ سىياسى تىغىدىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلرىدىن، تۈرك دۇنياسىنىڭ بىرلىگى بىلەن تېخىمۇ ئالاقىسى كۈچلۈك. شەرقىي تۈركىستان دېگەن ئىسىم بىلەن ئەسلىردىن بېرى ئۆز خەلقنىڭ ھۆرلىگى ئۈچۈن ئالدىنىقى قاتاردا قان كېچىپ كۈرهش قىلىۋاتقان ئويغۇردىن ئىبارەت بىر ئېتىنىڭ توپلۇق نامى يوقۇلۇش ئالدىدا تۈرۈۋاتىدۇ. بۇ يەردە ئېگىلىك ھوقوقى يۈرگۈزۈشكە ھەممىدىن بەكىرەك شەرتى توشۇدىغان بىر مىللەتنىڭ نامى بىلەن ئاتالىمغاندا مىللەي ھەرىكتىمىز قۇلایلىق غەلبە قىلالمايدۇ.

هازىرقى خەلقئارا ۋەزىيەتتە تۈرك دۇنياسىنىڭ بىرلىگى ئەمەس ئۆزىمىزنىڭ مەۋجۇتلىغىمىزنى ساقلاپ قىلىش مۇھىم. شۇنىڭ ئۈچۈن «ئويغۇرستان» دەپ ئاتاش تولىمۇ مۇۋاپىق ئىسىم دەپ ئىزاھلايدۇ . بۇ ھەقتە مەرھۇم شائىرىمىز سابىت ئابىداخمانوۋەمۇ ئۆزىنىڭ «ئويغۇرنامە» دېگەن كىتاۋىدا ۋە ياسىن كۆك بۆرنىڭ «ئازىپلانغان يۈرەك ئاۋازى» دېگەن كىتاۋىدا ناھايىتى كەڭ دائىرىلىك چۈشە نچە بېرىدۇ. دەر ھەقىقەت ھازىر ئۆز مۇستەقىللەغىنى قولغا ئالغان ئورتا ئاسىيەدىكى قازاق، قرغىز، ئۆزبەك، تۈركىمن ۋە ئەزەرىيەيدىجان قاتارلىق قېرىنداشلىرىمىز مەملىكتىنىڭ نامىنى ئۆز مىللەتنىڭ نامى بىلەن ئاتىماقتا. تېخى ھېچ كىم «غەربىي تۈركىستان» دېگەن ئاتالغۇ توغرۇلۇق ئويلىشىپمۇ كۆرگىنى يوق. بۇ نام ئۇلارنىڭ مىللەي مەنپەئەتتىگە تمامامىن زىت ئېكەنلىكىنى ھېس قىلىشىدۇ. بىزنىڭ

ئىلگىركى شىقلاپلىرىمىزدا «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نام ۋەتىنىمىزنىڭ شىچكى ۋەزىيتىگە مۇۋاپق توغرا ئىدى. لېكىن شۇ زاماندىمۇ پۇتون دۇنيا تۈرۈكلىرىنىڭ بىرلىكى مەناسىنى بىلدۈردىغان بۇ ئاتالغۇ ئامېرىكا، ئەنگىلىيە قاتارلىق چوڭ دۆلەتلەرگە، بولۇپمۇ سوۋېت ھاكىمىيەتىگە پۇتونلەي ياقماس ئىدى. شۇڭلاشقا روسلار بىزنىڭ شىككى قېتىم قۇرغان «شەرقىي تۈركىستان» نامىدىكى دۆلە تلىرىمىزنى يەر يۈزىدىن يوق قىلىۋەتتى. ھازىرمۇ ئۇلارنىڭ ئەشۇ كۆز قاراشلىرى ئۆزگەرگىنى يوق. ئۇلار پۇتون دۇنيا تۈرۈكلىرىنىڭ بىرىلىشىشنى خالمايدۇ. ئۇنىڭ ئۇستىگە خىتاي بىلەن بولغان دىپلوماتىك مۇناسىۋەتتە شەرقىي تۈركىستان مەسىلىسى دەپ مۇزاکىرە قىلىش تامامەن مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

توغرا ۋەتىنىمىزنىڭ دۆلەت نامىنى ۋەتەن ئازات بولغاندىن كېيىن ۋەتەندىكى خەلقىمىز ئۆزى بە لگۈلە پىدو، ئەلبىتتە. لېكىن بىزنىڭ ھازىرقى ئېلىپ بېرىۋاتقان ۋەتەن دەۋايمىزدا «ئۇيغۇرستان» دېگەن نام ھەممە ئېيتىراپ قىلىدىغان، تارىخ مۇئايىەنلەشتۈرگەن ئاتا بۇۋىمىزدىن قالغان، ئەۋلادىمىزنىڭ قان بەدىلىگە قالغان شەرەپلىك نامىمىز ئۇيغۇرستان. «ئۇيغۇرستان» يالغۇز ئۇيغۇرلاغلا ئەمەس بارلىق ئۇيغۇرستانلىقلارغا باش پاناھ بولسىدۇر ۋە شا پائەت قىلغۇسىدۇر، بارلىق مىللەتلەرنىڭ ئورتاق ئائىلىسىدۇر.

ئىننىمىز كۈرهش ئاتاخان «بىزنىڭ 200 يىلدىن بېرى ئېلىپ بېرىۋاتقان ئىنقلابى ھەرىكە تلىرىمىزنىڭ مە غلۇبىيە تكە ئۇچىراپ كېتىۋاتقانلىغى بىزنىڭ تەشكىلاتلىنالماسلق، ئۆزىمىزنى كە مستىش، مىللە ئىنكلاؤئىمىزنىڭ ھەققىي يېتە كچىلىرىنى يېتىم قالدۇرۇش، ھە دېسە ئۇلاردىن قۇسۇر ئىزدەش، ئۆز رولىنى جارى قىلماي ئۇنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ قىلىۋاتقان خىزمەتلىرىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىش، سەۋىرسىزلىك، ئاقساقاللىق قىلىش، ھەممە ئىشقا چېپلىۋىلىش، جىدىي پەيتىلەردە ئۇلارنى قوغدىماسلق، ئىختىياج

دەرەقىقدەت داهىي ئاسمانىدىن چۈشمەيدۇ، ئۇنى ئىنقىلاپ تاۋلاپ،
خەلق يېتىشتۇرۇپ چىقىدۇ. كۈرەش ئاتاخان «مەنۋىي ئانىمىز رابىيە
قادىر، مىللەي مۇستەقلەلىق ھەرىكتىمىزدىكى تولىمۇ تەسلىكتە
قولغا كەلتۈرۈلگەن ئەڭگۈشتەرلىرىمىزنىڭ بىرى. ئەگەر مىللەي
مۇستەقلەلىق ھەرىكتىمىزنىڭ غەلبىسىنى خەلقىارا كۈچلەرنىڭ
ياردىمىز قولغا كەلتۈرگىلى بولمايدۇ، دەپ قاراش خاتا بولمىسا، ئۇ
حالدا «ئۇيغۇرستان» دەۋاسى ئۈچۈن رابىيە قادردەك بىر شە
خسىنىڭ قىممىتىنىڭ قانچىلىك بولىدىغانلىغىغا باها بىرمەك قىين
ئەمەس»، دەپ ناھايىتى توغرى ئېيتتى. دېمىسىمۇ بۈگۈنگە قەدەر
رابىيە خانىمەدەك ئۇيغۇرلانى دۇنياغا تونۇتقان بىرەر رەھبەرنى تېخى
ئائىلاپ باقىغان ئىدۇق. بىز خىتايلار بىلەن ئۈچۈق ئاشكارە
كۈرەشىكەن، خىتاي زۇلۇمىنى ئۆزى تارتقان، خىتاي مىجەزىنى تولۇق
چۈشىنىدىغان، ۋەتنەن - مىللەت ئۈچۈن، مال - مۇلکى، بالا -
جاقىسىنى قۇربان قىلىپ، كۆكىرەك كېرىپ مەيدانغا چىققان رابىيە
قادىر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەڭ باتۇر، ئەڭ زىرەك، ئەڭ مەرت،
ئەقلەلىق تۇغما قەھرىمان پەرزەنتى، بىزنىڭ ۋەتنەن دەۋايىمىز ئۈچۈن
ئاللاھ بەرگەن تېپىلغۇسز داهىمۇز دەپ ھېساپلايمىز .

«بىز مەركىزىي تەشكىلاتلىرىمىزنىڭ ۋە خەلقىارا مە شەھۇر
لىدىرىرىمىزنىڭ ھۆرمىتىنى تولۇق قىلامىغانلىغىمىز ئۈچۈن ئۆز
ئارا ۋە باشقىلار تەرىپىدىن تولۇق قەدىرلەنمەيۋاتىمىز، بىر يازاينى
مىللەتچىلىكىمۇ نوپوزىمىزنى قوغدىيالمايۋاتىمىز . شۇنىڭ ئۈچۈن
بىزنىڭ مىللەي خاراكتېرىمىزدىكى باش باشتاقلىق، مەممەدانلىق،
هاۋاقتىلىق، گالۋاڭلىق، تەكەببۈرلۇق روھىي غالبييە تېچىلىك،

خىيالپەرەسىلىك، تاماخورلۇق، يالغانچىلىق، تەقدىرچىلىك ۋە
 گروھۇازلىق قاتارلىق نوخسانلىرىمىزنى تۈزۈتىشىمىز لازىم» دەيدۇ
 كۈرهش ئاتاخان. شۇڭلاشقا بىز رابىيە خانىمنىڭ ئەتراپىغا تېخىمۇ
 زىچ ئۇيۇشۇش، ئۇنى قوللاب قۇۋەتلەش، ئۇنىڭ ئىدىبىسىنى يېتەكچى
 ئىدىبىيە قىلىپ ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنى قەتىئى ئىجرا قىلىش، ئىش
 جەريانىدا كامچىلىق ئۆتۈلۈپ قالسا، ئۇنىڭغا ئاق كۆڭلۈك بىلەن
 ياردەم قىلىش، ئۇنى قوغداش، ئۇنىڭ ئابروىي - ئېتىبارىغا زىيان
 يەتكۈزۈدىغان ھەر قانداق ئىش ھەرىكەتتىن ساقلىنىشىمىز لازىم. بۇ
 هېچ قانداق شەخسىگە چوقۇنۇش بولماستىن ئەكسىچە ئىنقىلاپ
 زۇرۇرىتىدىن كېلىپ چىققان بىر شەخسىنىڭ ئابروىيىنى تىكىلەش
 ئارقىلىق ئىنقىلاپ غەلبىسىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈندۈر. پۇتون
 ئۇيغۇرستان خەلقىنىڭ ئارزو - ئۇمىدى مۇستەقىلىق - تۆمۈر قە
 پەزگە چۈشۈپ قالغان خەلقىمىز ئۆزلىرىنىڭ قۇتۇلىشىغا سىلدەرنىڭ
 ياردەم قىلىشىڭلارنى ئۆمۈت قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۇچۇن بىز دۇنيا ئۇيغۇر
 قۇرۇلتىبىينىڭ ئۆز قوشۇنى تازىلاپ ئالدىمىزدا كېلىۋاتقان ھەل
 قىلغۇچى جەڭكۈوار كۈنلەرنى تەنترىمەي كۈتۈپ ئالدىغان، شەخسى
 غەرمەسز پولاتىك ئۇيۇشقان، مىللەت يولىدا ئۆز ھاياتىنى قۇربان
 قىلىشقا تىيار تۈرىدىغان، قەتىئى ئىرادىلىك قۇرۇق گەپ، قۇرۇق
 خىيال قىلمايدىغان، كىشىلەرنى تەبىقەلرگە بۆلمەي ئۇيۇشتۇرۇشنى
 بىلدىغان جەڭكۈوار بىر تەشكىلاتقا ئايلاندۇرۇشنى ئارزو قىلىمۇز .
 بىز دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىبىدىكى بەزى رەھىپلىرىمىزنىڭ خىتاي
 جاسۇسلىرى بىلەن بولغان ئۇرۇق - تۈققان ۋە دوستلۇق ئالاقلىرىدىن
 قاتىق تەشۇشلىنىمىز.

ئەزىز ۋە تەنداشلار! بىزنىڭ مىللەتتىمىز، مىللەت سۈپىتىدە يوقۇلۇپ
 كېتىش خۇۋىپى ئاستىدا تۈرىدۇ . كۈرهش ئاتاخان «بىز ئەڭ ئاددىي
 ئىچكى مە سىلىلىرىمىزنى باتۇرلۇق بىلەن ئىنتايىن تېزلىكتە ھەل
 قىلىمساق دەۋرىىگە، رىئاللىققا قاراپ ئىش تۇتمىساق يەنە 50 يىلدىن

كېيىن ئىسىم قويىدىغان ۋەته نمۇ يوق، ئۆز ئارا بىر- بىرىمىزىگە دۇشمن بولىدىغان ئۇيغۇرمۇ يوق، مۇقدىدەس دىنلىرى ئىسلاممۇ يوق بولىدۇ» دەپ ناھايىتى توغرا ئېيتتى . بىزنى، مىللەتنى جىددىي قۇتقۇزۇپ قىلىشتەك ئېغىر ۋە شەرەپلىك ۋەزىپە كۆتۈپ تۇرماقتا . بىز ھەممىز بىر نىيەتكە كېلىپ، بىر ياقتىن باش، بىر يەڭىدىن قول چىقىرىپ، دۇشمه ندىن ھېچ قورقماي، مەزلۇم مىللەتلىمىزنى ئەجىدەهارنىڭ ژۇتىۋېتىشىدىن قۇتقۇزۇپ قىلىش ئۇچۇن كۈرەش قىلىشىمىز لازىم . شۇنى مۇئىيەيە نىلەشتۈرۈش كېرەككى خىتايلارغا ئىشىنىش تامامەن مۇمكىن ئەمدىس . ئۇلار بىلەن بىر ئۇستە لە ئۇلتۇرۇپ سۆھبەتلىشىش ئارقىلىق بىرەر نەتىجىگە ئېرىشىشمو مۇمكىن ئەمدىس . خىتايلار ئۆزى بىلگەنى قىلىۋېرىدۇ . بىز تۇرماق بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتنىڭ گېپىگەمۇ قولاق سالمايدۇ . ھەتتا باشقا مەملىكەتلەردىنە خىتاي مەنپەئەتىگە ئۇيغۇن سىياسەت يۈرگۈزۈشنى تەلەپ قىلماقتا . شۇنداقلا نورغۇن مۇھىم خەلقئارا تە شكىلاتلارغىمۇ ئەزا بولۇپ كىرمىدى . كۈرەش ئاتاخان «بىزنىڭ ۋەتهن مۇنقارىز بولۇپ قىلىشتەك تراگىدىيەگە دۇچار بولۇپ قىلىشىمىز، ئۆزىمىزدىن ئۆزگىنى چوڭ بىلىشتىن، ئۆز ئىچىمىزدىن يېتىشىپ چىققان ھۆكۈمدارلارغا باش ئېگىشتىن، ياتلارغا قول بولۇشنى ئەلا بىلىدىغان تە سلمىچىلىك خاراكتېرىمىزدىن كېلىپ چىقىتى» دەپ ناھايىتى توغرا ئېيتتى .

شۇنداقلا ئۇ خىتايلارنىڭ ئۇيغۇرلارغا مۇستەقىللىق تۇرماق ئاددىي ئەقەللى ئىنسان ھەقللىرى دائىرىسى ئىچىدىكى ئۆز ئەركى بىلەن ياشاش ھوقوقىنىمۇ بەرمەيدىغانلىقى ھەممىزىگە بەش قولىدەك ئىيان . ئۇنداق بولسا، نېمە ئىش قىلىشىمىز كېرەك؟ دېكەن سوئالغا «بىر مىللەتنىڭ تارىخىدا شۇ مىللەتنىڭ ئار - نومۇسغا، شان - شەرپىگە ۋە ئىززەت - نەپىسىگە ۋە كىلىلىك قىلىدىغان بىر سىنپ يېتىشىپ چىققان بولىدۇ . ئۇلار ياخشى يامان كۈنلەرده خەلقنىڭ، ۋەتە

ئىنىڭ ئار - نومۇسى ئۈچۈن كۈرەش قىلىدۇ . بىزدە ئۇ سىنىپنىڭ رولىنى ئېلىۋاتقان بىر قوشۇن بار . ئۇنى كۈچەيتىشىمىز ، قەدرى قىممىتىنى قىلىشىمىز ، ئۇنىڭ ئەتراپىغا ئۇيىشۇشىمىز ، بېھودلۇق قىلماسلىغىمىز كېرەك . ئۇلار تارىخنى ، تارىخ ئۇلارنى يارىتىدۇ . بۇ سىنپ ۋەتنى ، مىللەتى ئۈچۈن جېنىدىن ، مىلىدىن ۋاز كېچە لە يىدىغان ، ۋەتن - مىللەت يولدا ئەسکەرىي ، سىياسىي ، دىنىي ، ئىلمىي ئىختىسادىي ۋە مەنىئىي تەرەپلەردىن پىداكارلىق بىلەن ئىزدىنىپ شۇ مىللە ئىنىڭ مەۋجۇتلۇغىنى ئىلىگىرى سۈرىدۇ» دەپ جاۋاپ بېرىدۇ كۈرەش ئاتاخان .

بىزنىڭ ئاتا - بۇ ئۆبلىرىمىز «جاندىن كەچىمگۈنچە جانانغا يە تكىلى بولمايدۇ» دېگەن ئەمە سىدى . ئۇيغۇرستان مۇستە قىللەق ھەرىكتىگە «ئۇيغۇرستانلىقلارنىڭ ھەممىسى ئالا بۇرۇن ئىشتىراك قىلىدۇ . تېخىچە ئىشتىراك قىلمىغانلارنى بولسا ، تاجاۋۇزچىلار تەرىپىدىن ئۇزاققا قالدىرمىاي ئىشتىراك قىلدۇردى . ئۇيغۇرستان بىلەن ختاي دولتى ئوتتۇرىسىدا هامان ئوتتۇرىغا چىقماي قالالمايدىغان بۇ ئاقۇھەت بىز ئۈچۈن تېپىلغۇسىز پۇرسە تەلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ . بۇ ھەرىكە ئىنىڭ ، ئىستىقبالنىڭ تولىمۇ پارلاق بولىغانلىقى بەش قولدهك ئايىان بولماقتا . شۇڭا ختاي تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ يۈزىگى پوكۇلداشقا باشلىدى» دەپ ئاكاھلاندىردى كۈرەش ئاتاخان .

«ئايىنى ئېتىك بىلەن يابىقلى بولمايدۇ» شۇڭلاشقا بىز ئەشۇ جە ڭىڭىۋار كۇنلەرنى تە نىترىمەي كۈتۈپ ئېلىش ئۈچۈن ۋەتنىمىزنىڭ جۈغراپىيەلەك ئەھۋالى ، خەلقئارادىكى بىزگە پايدىلىق ۋەزىيەت ۋە قېرىندىاش خەلقەرنىڭ قانداشلىق مېھرى مۇھەببەتلىرى ۋە ئۇلۇق ئىسلام دېنىمىزنىڭ مەدەتكارلىغىدىن تولۇق پايدىلىنىپ ۋەتن دەۋايمىز ئۈچۈن مۇكەممەل تەيیارلىق قىلىشىمىز لازىم . تە غەدىرىمىز ئۆز قولىمىزدا ئەزىز ۋەتەنداشلار !

بىزگە پەقەت ئەركىنلىك كېرەك

يېقىندىن بېرى گېزىتىمىزنىڭ سەھىپىلىرىدە بېسىلغان، ھەممىگە تونۇلغان، مەشھۇر يازغۇچىلىرىمىزدىن ئۆمەر ئەختەمنىڭ «ئۇيغۇرلاردا ئانا تىربىيەسى ۋە ئانىلارنىڭ ساپاپاسى»، ئابدۇقادىر جالالدىنىڭ «بىزگە قانداق ئانىلار كېرەك»، يالقۇن روزىنىڭ «بىزگە قانداق دادىلار كېرەك» دېگەن ماقالىلىرىنى زور قىزىقىش بىلەن ئۇقۇپ چىقتۇق . مەزكۇر ماقالىلاردا كۆرسۈتىلگەن فاكتلار، دىلىل - ئىسپاتلار ناھايىتى ئۇرونلىق بولۇپ ھازىرقى ئۇيغۇر جە مىيىتىدىكى ھاياتلىقنىڭ ھەققى كۆرۈنىشى ۋە رىئال مەۋجۇدىيىتىدۇر . شۇڭلاشقا بۇ ماقالىلار ئۇستىدە يەنە بىر قېتىم تە پىسىلى چۈشە ندۇرۇپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق دەپ ھېسپاپلايمەن . لېكىن مەزكۇر ماقالىلارنىڭ مۇئەللىلىپىرىنىڭ ئۇيغۇر جە مىيىتى ئەزەلدىنلا شۇنداق ئىدىمۇ؟ ھازىر نېمە ئۆچۈن موشۇ ھالەتكە كېلىپ قالدى؟ ئۇنىڭ بۇزۇللىشىغا سەۋەب نېمە؟ ئۇنىڭ مەنبىي ئەنەن ئۇنىڭغا كىم جاۋاپكەر؟ ئۇنداق بولسا قانداق قىلغاندا دۇنيادىكى باشقا ئىلغار مىللە تىلەردەك ياكى ئەزەلدىكى ئۇيغۇر جە مىيىتىدە قېلىپلاشقان، ئىلمىي، ئەخلاقى، ئالىي مەدەنىي پەزىلەتلىرىنى ھازىرقى زامان تەرەققىياتىغا ماسلاشتۇرۇپ، ئۆز ئەكسىگە كە لتۇرگىلى بولامدۇ؟ دېگەن سوئاللارغا تولۇق جاۋاپ يازمىغانلىقى ھېچ كىمگە سىر ئەمەس . مەن موشۇ ماقالەم ئارقىلىق ئاشۇ ماقالىلەرنىڭ ئاۋ توپلىرى بىزنىڭ سۆيۈملۈك، تالانتلىق، ۋەتە نېھرۇھەر، چىن مەنادىكى ئۇيغۇر پەرزەنتلىرى بولغان قېرىنداشلىرىمىزغا ژۇرەك قەلبىمىدىن چىققان قېرىنداشلىق مېھرى مۇھە بىتىمنى، ئالىي ھورمەت ئەھترامىمنى ئىزهار قىلىشنى ئارزو قىلىمەن . چۈنكى، بىز ۋەتەن

ئىچىدىكى ئەھؤال بىلەن ۋەتەن سىرتىدىكى مۇھىتىنىڭ ئاسمانى - زىمن پەرقى بارلىغىنى ياخشى چۈشىنىمىز . شۇڭلاشقا مەزكۈر ماقالىم ئارقىلىق ژۇقۇرىدىكى مۇئەللېرنىڭ تولۇق چۈشە ندۇرىشىگە ۋاقت ئىمکانىيە تلىرى تۈپە يلى يېزىلماي قالغان يەرلىرىنى بىر ئاز بولسىمۇ ئوقۇرمە نلهرنىڭ روشنەن تولۇقلاب چۈشۈنۈپ ئېلىشىغا ياردىمى بولارمىكىن دېگەن ئۆمۈت بىلەن قولۇمغا قەلەم ئالدىم .

ھەممىمىزگە مەلۇم ئۇيغۇرلار قاراخانىلار دۆلتى، ئىدىقۇد ئۇيغۇر دۆلتى، ياركەندخانلىغى قاتارلىق دۆلە تلهرنى قۇرۇپ دۇنياغا تونۇلغان، دۇنيا مەدەنىيەتىگە ئۆزىنىڭ ھەسسىنى قوشقان، ئىككى قېتىم شەرقىي تۈركستان جۇمھۇرىيىتى قۇرۇپ دۇنياغا تونۇلغان خەلقىدۇر . ئۇيغۇر ئانلىرى ئەينى زاماندىكى ماھمۇد قەشقەرى، يۈسۈپ خاس حاجىپ، ئەللىشىر ناۋايى قاتارلىك داشلىق مەشھۇر ئالىم - مۇتەپە كىۈرلەرنى، سابىت دامۇللام، ئابدۇقادىر دامۇللام، غوجا نىياز حاجىم، ماھمۇت سىجالك، ئەخىمەتجان قاسىمى قاتارلىق دۆلت ئەرباپلىرىنى، سادىر پالۋان، كىچىك ئاخۇن، غېنى باتۇر كەبى قەيسەر - قەھرىمانلارنى، شۇنداقلا پۇتون ئالەمگە مەشھۇر ئىپارخان، مايمىخان، گۈلنسا، نازۇڭگۇم قاتارلىق جەسۇر - جەڭگۈار قىزلارنى تۈغقانامۇ ئەشۇ ئۇيغۇر ئاياللىرى ئېدى . يېقىنلىق زاماندىمۇ ئابدۇخالق ئۇيغۇر، ئابلىز مە خسۇم، لۇتپۇلا مۇتە للېپ، ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، ئابدۇشۇكۈر مەممەت ئىمنىن، زوردۇن سابىر قاتارلىق يۈزلىگەن ۋەتەنپەرۋەر، مىللەت سۆيەر ئوغانلارنى تۈغقانلارمۇ يە نە شۇ ئاياللار . غۈلجا فېۋرال ۋاقەسىدە، - 5 ئىيۇل ئۇرۇمچى ۋە قدسىدە مەرتلەرچە قۇربان بولۇپ شېھىت كەتكەنلەرنىمۇ ئۇيغۇر ئانلىرى تەۋەللۇت قىلغان . ئەپسۇس، مىڭ ئەپسۇسكى بىزنىڭ ئىچىمىزدىن هاراقكەش، قىماۋاز، ئوغرى، سولامچى، سۇخەنچى، ھەسەتخور،

داتخور، داخداز - پوچى، ئۇرۇشقاڭ، قۇرۇق گەپچى، مەمدەدان، بېكار تەلەپ، ئاقنانچى، ساتقۇن، پىتىنخورلار كۆپ چىقىشقا باشلىغىنى 250 يىلدىن سەل ئاشتى. بولۇپمۇ كېيىنكى 60 يىلدا بۇ لەنتى ئىپلاس ئەسكىلكلەرنى تېخىمۇ رىۋاجلاندۇرۇپ، قوتۇر ئىشتىنىڭ قوتۇرى ژۇققاندەك ئۇمۇمى يۈزلىك خەلقىمىزنىڭ ئىچىگە تارقىتىپ، پىسە نت قىلمايدىغان ئادەتتىكى بىر ئىشقا ئايالاندۇرۇۋەتتى. بۇ نىجىس ئىپلاسلىقلار كىمدىن، نەدىن ژۇقتى، ئەزەلدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەخلاقى پەزىلتى قانداق ئىدى؟ شۇنى ئۇزۇل - كېسىل ئېيتىش كېرەككى خەلقىمىز مۇندىن ئىلگىرى ژۇقۇرىدا ئىزهار قىلىنغان ئىپلاسلىقلار تۇرماق، ھەتتا ھاراق ئىچىشنى، تاماكا چېكىشىنى بىلمەتتى. ساتقۇنلۇق، خايىنلىق قىلىش بىزنىڭ تەبىيەتىمىزگە يات ئىشلار ئىدى. بىز ئەدەپ - ئەخلاق، ھايا - نومۇس، مەرتلىك - مەردانلىق، جەگئوارلىق، مېھرى - مۇھەببەت، ئاق كۆڭۈل، ھۆنەر - كەسپىلىك، ئىجاتكار خەلق ئىدۇق. قاچان بىزنىڭ زىمنىمىزگە جاللات زو - زۇختاڭنىڭ قەدىمى يەتتى، شۇ كۈندىن باشلاپ بىزنىڭ ۋەتەنەتىنىڭ ھاۋاسى، سۈپى، خەلقىمىزنىڭ مىجهز - خۇلقى بۈزۈلۈشقا باشلىدى. ھەر قانداق بىر مىللەت ئۆز دۆلىتىنىڭ قانۇنىنى ئەشۇ مەملىكە ئىنىڭ تۈپلىك ئېگىسى بولغان مىللەتنىڭ پىسخولوگىيە سىگە مۇۋاپىق تۈزۈپ چىقىدۇ. شۇڭلاشقا ھۆكۈمران مىللەتنىڭ پىسخولوگىيەسى ئەشۇ دۆلەتتە ياشاؤاتقان بارلىق خەلققە ئۆز تە سىرىنى كۆرسىتىدۇ. مانا شۇنىڭ ئۇچۇن خىتاي مىللەتتىدىكى سەلبىي ھادىسىلەر خىتاي جۇمھۇرىيەتتىنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايالانغان بىزنىڭ ۋەتەنەتىمىزدىكى خەلقىدرىگە خۇددىي ئاق كۆينە كە تۈرخۇندىن چىققان مايلىق قارا خۇرۇمەدەك تېز ژۇقۇپ كەتتى. خىتاي كومۇنىستلىرى ئۆز ئاتا - بۇ ئىلىرىنىڭ تۈتقان يولدا مېڭىپ ژۇقۇرىدىكى بىزگە يات ئەسكىلكلەرنى تېخىمۇ

رمۇاجلاندۇرۇپ ئۇيغۇرلارنى مىللەت سۈپىتىدە يوق قىلىشنىڭ ئەك ئۇڭۇشلىق چارسى دەپ پايدىلىنىشقا باشلىدى. ئۇلار ئاغىزىدا بۇ ئىشلارغا يول قويىمايمىز، دېسىمۇ يەر ئاستىدىن ئۆز ئاگېتلىرى ئارقىلىق بۇ ئىشلارنىڭ كەڭ ئەۋچ ئېلىپ كېتىشى ئۇچۇن شارايىت هازىرلاب بەرمە كەتە. بۇنىڭ مىساللىرى : مە سىلەن، ئۇيغۇر قىزلىرىنى ئىچكىركى ئۆلکىلدەدىكى پاھىشخانىلارغا ئالداب ئاپىرسپ، سولاب بېرىۋاتقانلارنى، خېرىوپىن ئەكلىپ ئۇيغۇر ئاۋتونوم رايونىدا تارقىتۇۋاتقانلارنى، 80 گرادۇسلۇق ھاراقلارنى ئىشلەپ چىقىرىۋاتقانلارنى، قىمارخانە - جالاپخانىلارنى ئېچۋاتقانلارنى ھۆكۈمىت بىلمەمدو؟ دېمەك ئەنە شۇنداق ئىپلاس نىجىس ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانلارغا يول قويىۋاتقانلار يەنلا خىتاي كوممۇنىستلىرىنىڭ رەبەرىي كادىرىلىرى ئىكەنلىگىنى كىم بىلمەيدۇ؟ دېمەك پاراخورلۇق قىلىپ بېپىپ كېتىۋاتقانلار، ئەنە شۇ خىتاي كوممۇنىستلىرىنىدۇر. شۇڭلاشقا ئىسلام دىنىنىڭ تە لىماتىنى قاتتقى چەكلەپ ئۆزلىرىنىڭ رەزىل قارانىيەتلرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۇچۇن ياشلارنى ئاتىزىملق روھىدا تەربىيەلەپ ئىسلامىيەت يولىدىن چىقىرىپ ئۇيغۇرلارنى ختايلاشتۇرۇش ئۇچۇن پايدىلىنىشنى نىشان قىلماقتا . بۇ ئىشلار خىتاي كوممۇنىستلىرىنىڭ ئۇيغۇرلارنى يەر يۈزىدىن يوق قىلىۋېتىپ زىمن بۈشتىشى ئۇچۇن قوللىنىۋاتقان قارانىيەتلەك سىياسەتلرىنىڭ بىر قىسىمىدۇر. ئۇلارنىڭ ئۇيغۇر تىلىنى، مەدەنىيەتنى، ئۇرپ- ئادىتىنى يوقۇتۇش، خىتاي كۆچمەنلىرىنىڭ سانىنى جىددىي كۆپەيتىش ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنى ژۇتىۋېتىش ئاساسىي مۇددىئاسىدۇر. شۇڭلاشقا خەلقىمىز قانداق قىلىپ موشۇ كەرزىستىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى تاپالىمغانلىقتىن، ئاچچىقنى هاراقتىن ئېلىپ، كەپىنى قىمار بىلەن پاھىشىدىن سورىدىغان يامان يولىغا كەرسىپ قالدى. خەلقىمىز روھى چۈشكۈنلۈك

ئەزىز قېرىنداشلىرىم، مىللەتنىڭ تەغدىرى ئۇستىدە ئويلىۇنۇش
ئۇزىنى ئۇيغۇرمەن دەپ ھېساپلايدىغان ھەر بىر ئادەمنىڭ ئاللا
تائالا ئالدىدىكى قەرىزىدۇر .

ئەدەپ - ئەخلاق تۇغرسىدا بەزى پىكىرلەر

ھەر بىر مىللەتنىڭ ئۆزۈن مۇددەتلىك مەدەنىيەت تارىخى جىريانىدا پەيدا بولۇپ، تەدرىجى مۇكەممەلەشكەن ۋە قېلىپلاشقان ئۆزىگە خاس ئەخلاقى سۈپىتى بولسىدۇ. ئۇرۇپ - ئادەت بىلەن ئەخلاق بىر - بىرىدىن ئاجرالمايدىغان بىر پۇتۇن ندرسە بولۇپ، ئۇ ھەر بىر مىللەتنىڭ قانچىلىك مەدەنىيەتلىك تارىخقا ئىكە ئېكەنلىگىنى رېتال تۈرمۇشتىكى ئىپادىلىرى ئارقىلىق ئۆلچەيدىغان مىزاندۇر. قىسىچە ئېيتقاندا، مىللىي مەدەنىيەتنىڭ جۆھەرىدۇر. شۇڭلاشقا بىزنىڭ خەلقىمىز ھەر بىر ئادەمنىڭ سالاھىتىنى ئەشۈ ئادەمنىڭ ئەدەپ - ئەخلاقى بىلەن ئۆلچەيدۇ. بۇ ئەخلاق ئىمانى كامىللىق دىنى ئېتىقادىمىز بىلەن تېخىمۇ مۇستەھكم مۇكەممەلىشىپ، باشقىلاردىن ئالاھىدە پەرىقلەنىپ تۈرىدىغان مىللىي مۇجۇزىگە ئايلانغاندۇر. ئۇنداق بولسا، ئەخلاق كۈندۈلۈك جەمىيەت ھاياتىغا ئۆز تەسىرىنى قانداق كۆرسىتىدۇ؟

بىرىنچىدىن، چوڭلارنى ھۆرمەت قىلىشتا، كېسەللەردىن ھال ھوراش، يوقسۇلارغا ياردەم قولنى سوزۇش، كىشىلەر بىلەن سىلىق ۋە سەممىي مۇئەمەلە قىلىشتا ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، يول ماڭغاندا چوڭلارنىڭ ئالدىغا ئۆتىۋالماسلق، چوڭلار ئولتارغان جايىدا تەرتىپ بىلەن يەكتىز، ياكى چازا كۈرۈپ ئولتۇرۇش، يانپاشالپ يېتىۋالماسلق، تىزىنى قۇچاقلاپ ئولتۇرۇۋالماسلق، كۆپ سۆزلەپ كەتمەسلىك، ئەدەپسىز چاقچاق قىلماسلق، چوڭلار دەستىرخانغا قول سالىمغىچە، دەستىرخانغا قول ئۆزۈتماسلق، تاماڭا چەكمەسلىك، ساھىخان تەكلىپ قىلمىغىچە تەخىر قىلىپ ئولتۇرۇش، دۇئا قىلمىغىچە ئورنىدىن تۈرۈپ كەتمەسلىك،

دەستىرخاندىن كەنىپۇت، ئالما قاتارلىق نەرسىلەرنى ئېلىپ يانچۇقتا سېلىئەمالاسلىق، كېسىللەردىن ھال سورىغاندا ئۇلارغا «قانداق قىلىمىز، ئەللىك - موللا دېمدى ئىلاجىمىز يوق، بۇ قېرىلىقنىڭ ئالامىتى. ئاللاھتىن كېلىۋاتقان خەۋەرلەر» دېگەنگە ئوخشاش بېمەنى سۆزلەرنى قىلماي، «ئاللاھ بؤيرىسا ياخشى بولۇپ كېتىسىز، چىرايىخىز ياخشى» دېگەندەك يۈمىشاق گەپلەرنى قىلىپ، بېمارنىڭ كۆشلىنى كۆتۈرۈپ قويۇش. يوقسۇلارغا ياردەم قىلغىنىڭزدا «ئۇڭ قولىخىز بىلەن بەرگىنىڭىزنى سول قولىخىز كۆرمىسۇن»، «مەن پالانچىغا مۇنداق نەرسە بەردىم» دەپ ماختانماڭ، مىننت قىلماڭ. كىشىلەر بىلەن سۆزلەشكەندە ئوچۇق چىراي، سىلىق ۋە سەممىي سۆزلەڭ. سۆھىبەتدىشىڭىزنىڭ دىلغا تېكىدىغان گەپلەرنى قىلىپ، رەنجىتىپ قويۇشتىن ساقلىنىڭ، پىيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «كۆپ تاماق يېگەن، كۆپ سۆزلىگەن، كۆپ ئۇخلۇغان ئادەملەر ئەقلىسىز كىشىلەردىر» دېگەن. ئۇ يەنە شۇنداقلا «نەپسى ئاۋاڭەرچىلىك شەيتاننىڭ خۇلقىدىر» دېگەن ئېدى.

ئىككىنچىدىن، ئاياللارنى ھۆرمەتلەش. ئاياللار ھەر بىر ئائىلىدە كام بولسا بولمايدىغان مۆجزىدىر. بۇ يەرde ئالدى بىلەن بىر نەرسىنى ئەسلىپ ئۆتىشنى توغرا دەپ ئۇيىلۇدۇم. بەزى كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ياشىنىپ قالغان قېرى ئېكەنلىگىنى سەزمىدىدىغان بولساق كېرەك. مەسىلەن، ئاياللار يولدا كېتىۋېتىپ، ياكى بىر جايدا ئولتۇرغان بولسا، چوڭلارنى كۆرۈپ قالغاندا كۈلۈمسۈرەپ، ئوچۇق چىrai سالاملىشىدۇ. لېكىن بۇنى ھېلىقى يەكپايان قېرى «كۆرۈڭلەرەمۇ، ماشا جىلۇھ قىلىۋاتۇدۇ» دەپ چۈشەندۈرۈدۇ. ھەي، هماقت، ئۇ ئاياللار سېنىڭ بىلەن بىزنى قېرى بۇۋايىلار دەپ ھۆرمەت قىلىشى يۈزىسىدىن شۇنداق قىلدى. ئەگەر سېنىڭ موشۇ قارا نىيەتىڭنى بىلىپ قالسا، يۈزۈڭە تۈكۈرۈۋېتىپ كېتىپ قالاتتى.

ئەندى بەزىلەرنىڭ ئائىلىسىدە جىدەل - ماجرا تۈگىمەيدۇ. ئۇنىڭ سەۋەپلىرى ناھايىتى كۆپ بولسىمۇ، ئەڭ مۇھىمى ئۇنىڭ گۈمانخورلىغىدۇر. ئۇنداق كىشىلەر ھەر قانداق ئادەمدىن كۈنلەيدۇ. شۇڭلاشقا ئۇرۇشۇپ قالغان ھامان ئايالىنى «سەن بۇزۇق» دەپ تىللايدۇ. توغرا، بىزنىڭ ئىسلام دىنلىزدا «ئاياللارنى كۈنلىمىگەن كىشى ئىمانى كامىل مۇسۇلمان ئەمەستۈر» دېگەن. لېكىن يەنە بىر تەرەپتىن «قولى بىلەن تۇتۇپ ئالماي تۇرۇپ ئايالىنى بۇزۇق» دەپ تىللىسا، ئايالى ئۇنىڭ ئەمرىدىن جۇدا بولۇپ كېتىدۇ، دېيلىگەن. يەنە شۇنداقلا ئاياللار ئەرلەرنىڭ سول قۇۋۇرغىسىدىن پەيدا بولغان، شۇنىڭ ئۇچۇن «ئۇنى تۈزىتمەن دەپ ئاۋارە بولماي ئۆز مەيلىگە قويىپ بېرىخلار» دېگەن. بۇ، ئاياللارنى تۈزەتكىلى بولمايدۇ دېگەنلىك ئەمەن، بىلكى ئۇ ناھايىتى نازۇك ئىنسان، شۇڭلاشقا ئۇنىڭ بىلەن سىلىق، چىرايلىق، يۈمىشاق مۇئامىلە قىلغىن، چۈنكى سېنىڭ ئاناڭمۇ ئاشۇنداق ئايال بولغان، دېگەنلىكتۇر.

ئۇچىنچى، بالىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتە. سېنىڭ بالاڭ، سېنىڭ گەپ - سۆزىخنى، مېشىش - تۇرۇشىخنى، كىشىلەر بىلەن بولىدىغان مۇئامىلەتنى، قىسىسى بارلىق ھەرىكەتلەرىخنى تەكشۈرۈپ تۈرىدىغان نازارەتچىدۇر. سەن نېمە قىلساك شۇنى قىلىدىغان بولۇپ چىقىدۇ. مەسىلەن، سەن ھاراق ئىچىدەك - بالاخمۇ ھاراقكەش، تاماڭا چەكسەك - بالاڭ بەڭى، تولا سۆزلىسىك - بالاخمۇ كاسكا، قىمار ئوينىساڭ - بالاڭ قىمارۋاز، ئۇرۇشقاڭ بولساڭ - بالاخمۇ لۆكچەك بولىدۇ. ئوغرى بولساڭ - بالاخمۇ ئوغۇرلۇق قىلىدۇ. سېنىڭ ھەممە ئىشىك باللار ئۇچۇن ئورنەكتۇر. شۇڭلاشقا، ئەخلاقىي تەربىيەنى ئۆزەخدىن باشلىشىك كېرەك، نەسەھەتتىن تولاراق ئۆز ئەمەلىي ھەرىكتىك ئارقىلىق باللىرىخغا تەسىر كۆرسىتىشىك كېرەك.

تۇرتسىچىدىن، دوستلار بىلەن مۇئامىلىدە. ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ
كۆپىرەك تىلەپچان بولۇشىڭ لازىم. مەن نېمە ئىش قىلىدىم، نېمە
قىلىشىم كېرەك، نېمە ئۇچۇن باشقىلار مېنىڭدىن ئۆزىنى تارتىپ
قالدى؟ - دېگەندەك ئۆزىگە - ئۆزى ھېساب بېرىپ تۇرۇشى كېرەك.
كىشىلەر بىلەن ئالاقە قىلغاندا «بىر باپلىدىم»، «ھەجەپ
دەسىتىۋالدىم»، دەيدىغان شەخسىيەتچىلىك، ئالدامچىلىق،
پۇرسەتنىن پايدىلىنىپ مەنپىئەت ئېلىشقا ئۇخشاش ساختا دوستلۇق
سېنى باشقىلارنىڭ نەزەرىدىن چىتكە چىقىرىپ قويىدۇ. سېنىڭ بىلەن
مۇئامىلە قىلىۋاتقان كىشىلەرنىڭ سەندىن ئەقلىلىگەرەك - زېرەك
كىشىلەر بولۇپ قېلىشى ئېھتىمالىنى ئېسىڭدىن چىقىرىپ قويىمىغىن.
ھەممىگە ئۇخشاش بىردهك ئاق كۆڭۈللىك بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا
ئادەتلەنگىن.

بەشىنجى، ئاياللار كىيمى ھەققىدە.

ئاياللارنىڭ ئۆزىگە يارىشىملىق قىلىپ پاكىز كىينىپ، ئۆزىنى،
قاش - كۆزىنى ياساپ، چىرايلىق ژۇرىشىگە ئادەتلەنگەنلىكى
تولىمۇ ياخشى ئىشتۇر. بىزنىڭ ئاتا - بۇۋىلىرىمىز «ئاناڭنى
داداشقا پەدەزىسىز كۆرسەتمە» دېگەن. لېكىن، ھەممە نەرسىنىڭ
چېكى باردۇر. مەسىلەن، بەزى يائاللار، بولۇپمۇ ياشلار كۆكىرىگىنىڭ
يېرىمىنى ئوچۇق قويۇپ، ساغرىسىنى چىقىرىپ، قوسۇغىنىڭ بىر
قىسىمىنى يايپماي، قىسقا كوفتا، كالته ئىستان كىيۋىپلىشى،
كوفتىسىنىڭ چۆرىسىگە شىلدىرما تەققىۋىلىپ، ھىندىچە ئۇسسىۇل
ئوييناڭنى، چاچلىرىنى ھەر خىل رەڭدە بوياپ، چېچىنى كۆزىنىڭ
يېرىمىغىچە ساڭىلىتىپ قويۇپ، رۈسچە ئاشق - مەشقلەرنىڭ
ناخشىسىنى ئېيتىشنى ياخشى كۆرىدۇ.

قەدىرلىك قىزلىرىم! ھەر مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت
ئۆلچىمى بولىدۇ. سز ياخشى كۆرگەن يېۋروپىلىقلارچە يۈرۈش -
تۇرۇش ۋە كىيىنىشنى بىزنىڭ خەلقىمىز - ئەخلاقىسىزلىق،

بېھايالق، دەپ ھېسپاپلایدۇ. ھايىا بار جايىدا ئامان بار. كىيىم كىيىش، يۈرۈش - تۈرۈشنىڭ ھەممىسى ھايىا - نامؤس بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۈر. ئۇيغۇر يىگىتلەرى قىزلارنىڭ ياخشى - يامانلىغىنى، ئۇلارنىڭ نومۇسلۇق ياكى نومۇسىزلىغى بىلەن ئۆلچەيدۇ. سىز ئۆزىخىزنىڭ ياخشى ئەخلاق يۈرۈش - تۈرۈشىخىز بىلەن باشقىلارنىڭ دىققىتىنى ئۆزىخىزگە جەلب قىلاليسز. ئۆزىگە قىزلىرىنىڭ بېشىدا دوپپا، چاچلىرى چىرايىلىق تارالغان، ئۆزىگە يارىشىملق كىيمىلىرىنى كىيۇالغان، نازۇك، خوش چىراي، يۈرۈشلىرى پۇتۇن دونيا خەلقنى لال قىلغانلىغىنى كىم بىلمەيدۇ. ھايىا - نومۇس ئارقىلىق ئىنسان قەدر - قىممەتكە، ئابروي - ئېتىۋارغا سازاۋەر بولىدۇ.

ئالتنىچى، ئادەملەر بىلەن مۇئامىلىدە. بىرەر كىشىدىن قەرىز ئالساڭ، ئۇنىڭ قەرەلىدە بېرىۋېتىشكە ئادەتلەنگەن. يالغان ئېيتىپ ۋاقتىنى سوزساڭ، سائى قەرىز بېرىپ قويغان كىشىنى پۇشايمان قىلدۇرۇپ قويىسىن، قەرىزىخىنى تۆلەمەي ئۆلۈپ كەتسەڭ، سېنىڭ قەرىزىخىنى باشقا بىرسى ئۆز ئۇستىگە ئالمىغىچە نامزىخىنى چۈشەرمىدیدۇ. چۈنكى سېنىڭ باشقا گۇناھلىرىخىنى ئاللاھ مەغپىرەت قىلىشى مۇمكۇن. لېكىن، بىرەر كىشىگە قەرىزدار بولساڭ، ئەشۇ ئادەمنى رازى قىلمىغىچە سېنىڭ گۇناھىخىنى ئاللاھ كەچۈرمىدیدۇ. مابادا، سېنىڭ بىرەر كىشىدىن ئېلىشىڭ بولسا، ئۇنىڭ ئەھۇالغا قاراپ تەخىر قىلىپ تۈرغىن. كىشىلەر بار جايىدا ئۇنىڭ يۈزىگە سالما، خىجالەت قىلما، يامان سۆزلەرنى قىلىپ، تىللاپ، ئۇنى رەجىتىمە، كەڭ قورساق - مەرت بولغىن. قىلغان ياخشىلىقلارنىڭ ساۋابىغا مۇيەسسەر بولىسىن.

يەتتىنچى، كىيىم - كېچك كىيىشتە. ھەر مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئېگە بىرەر كىيىمى بولىدۇ. مەسلىن، ئۇيغۇر - ئۆزبەكلەرنىڭ دوپپىسى، قازاق-قىرغىزلارنىڭ قالپىغى ئۇلارنىڭ

میللی فورمسیدور. شۇلاشقا، سەن بېشىخغا دايىم دوپا كىيىتى
زۇرۇشكە ئادەتلەنگىن. سەن بېشىخغا، ئۆزەتنىڭ مىللەي دوپىڭنى
كىيىپ زۇرسەك، سېنى ياخشى ھۆرمەت قىلىدۇ. چۈنكى، سەن
بېشىخغا ئۆز مىللەي دوپىڭنى كىيىۋېلىش ئارقىلىق كۆپ مىللەتلىك
قىرغىزستاندا، ھەممە مىللەتلىك نىڭ تەڭ باڭا، بىرىلىك -

ئىتتىياقلىقتا، ئەركىن ياشاؤاتقانلىغىنى نامايدىن قىلغان بولىسىن.

سدكىزىنچى، چاج- ساقال قويۇشتا. چاچنى ئۆستۈرۈپ، يەللىكىسىگىچە تۈرۈپ، قوللىرىغا ئىككى - ئۆچ ئۆزۈك تاقاپ، هەتتا چاچلىرىنى ئۆرۈپ يۈرۈش، ئاياللارچە كىيىنۋېلىپ يۈرۈش ئارتىستىلارغا خاش ئىشتىور. ئارتىستىلار ئەركەكچە ۋە ئاياللارچە رولىنىمۇ ئوخشاشلا مۇۋەپەققىيەتلەك ئورۇنلاب چقا لايدۇ. سىز ئارتىست ئەمە سقۇ؟! شۇڭلاشقا، ئۆزىخىزىگە يارىشىدىغان دەرىجىدە چاج - ساقال قويۇپ، سۈپەتلەك يۈرۈشكە ئادەتلەنىڭ. ھەر نەرسىنىڭ ئۆز ۋاقتى بولدۇ. ئۆلۈق شائىرىمىز لۇتپۇللا مۇتەللېپ «يىللارغا جاۋاپ» شېرىدا: «يىللار سېخى قۇرۇق كەلمەيدۇ، ئەكىلىپ بېرىدۇ، قىزلارغا قورۇق، ئەرلەرگە ساقال» - دەپ يازغان ئېدى. يېشىخىز 60 دىن ئاشقاندا ئۆز لايىغىدا ساقال - بۇرۇت قويۇپ يۈرۈشنىڭ يامىنى بولمايدۇ. چۈنكى، بۇرۇنقى بىزنىڭ ئاتا - بۇئىلىرىمىز ساقال - بۇرۇتسىز يۈرەلمەتتى. ئۆز ئەنئەنلىرىمىزنى ئۇنىتۇپ قېلىش باخشى ئەمە ستۇر، ئەلۋەتتە.

قەدەرلىك دوستلار! مانا موشۇ ئىنسانلاردىكى ئەدەپ - ئەخلاق ناھايىتى مۇھىم مەسىلە. بۇ توغرىدا قەلەم تەۋرىتىشكە مېنىڭ قۇدرىتىم يەتمىسىمۇ، دەسلىپكى قەدەمدە خەلقىمىزنىڭ ئويلىۇنۇپ كۆرىشىگە تۈركە بولامدىكىن دېگەن نىيەتتە مەذکۈر ماقالىنى يېزىشقا جۈرۈت قىلىدىم. ھەر بىر خەلقىنىڭ مىللەي پىسخولوگىيەسى بىلەن مۇناسىۋەتلىك مىللەي ئۇرۇپ - ئادىتى، دىنىي ئىتىقىاتى، سىجىتىمائىي قۇرۇلمىسى ۋە دۇنيياۋىي كۆز قارىشى بىلەن

چەمبەرچەس باغلانغا مىللەي ئەخلاقى سۈپىتى بولىدۇ. مەن بۇ ماقالەمە كۈندىلىك تۈرمۈشىمىزدا ئۆچۈرىتىپ تۈرىدىغان بەزى بىر ئەخلاقىي مەسىلىر ئۈستىدە توختالدىم. مىللەتتىمىزنىڭ دۇنياغا كۆز قارىشى، ۋەتن - مىللەت، سۆيۈش ئەخلاقى پەزىلەتلەرى ئۈستىدە ئايىرمەما قالىلار يېزىلىشلىرى لازىم. كۆپچىلىكىنىڭ موشۇ ھەقتە مۇنازىرە قىلىپ، خاتا يەرلىرىنى تۈزۈتۈپ، كام جايىلرىنى تولۇقلاب، ھەممىمىزنىڭ ئورتاق چۈشەنچىلىرىنى بەرپا قىلىشنى ئۆمۈت قىلىمەن. ئاللاھ مەدەت قىلسۇن، ئامىن!

بىز ئۆقىرىدا ھەر بىر مىللەتنىڭ مىللەي پىسخولوگىيەسگە مۇناسىۋەتلىك ئۆزىگە خاس ئاھلاقي سۈپىتى بولىدۇ دېدۇق. شۇنداق ئېكەن، ئۇيغۇر خەلقنىڭ مىللەي غۇرۇرى مىللەت سۆيۈش ئېڭى ۋە ئۇنىڭ ھاياتىمىزدىكى رېئال كۆرۈنىشى قانداق؟ بۇ مەسىلە ئۈستىدە كۆپچىلىكىنىڭ چوقۇرمىراق ئويلىشۇپ، ئۆزىمىزگە تەدبىقلىپ كۆرۈشلىرىنى تەۋسىيە قىلار ئېدىم.

بىز ئالدى بىلەن ئۆتۈمۈش تارىخىمىزغا ئازغىنە بىر نەزەر تاشلىساق ھازىرقى مىللەي پىسخولوگىيەمىزنىڭ نەقەدەر ئۆزگۈرۈپ كەتكەنلىكىنى سېزىپ ئالغان بولار ئېدۇق. ئۇنداق بولسا، بىزنىڭ ئاتا - بۇ ئۆبىلىرىمىزنىڭ مىللەت سۆيۈش ئېڭى قانچىلىك دەرىجىدە ئېدى. ئۇيغۇرلار ئەزەلدىنلا باشقىلارغا بېقىندى بولۇپ ياشاپ كەلگەنمۇ؟ نېمە سەۋەپلەر بىلەن مۇستەقىللىكىدىن ئايىرىلىپ قالغان؟ مىللەي ئازاتلىق كۆرۈشلىرى قانداق سەۋەپلەر تۆپەيلى مەغلوبىيەتكە ئۆچۈرىغان؟ نېمە ئۇچۇن بىزنىڭ ئىچىمىزدىن مىللەي مۇناپىقلار كۆپ چىقىدۇ؟ ئۇلارنىڭ سالغان زىيانلىرى قايىسى دەرىجىدە بولدى؟

بىزنىڭ ئاتا - بۇ ئۆبىلىرىمىز قاراخانىلار خانلىغى، ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىغى، ياركەنت خانلىغى قاتارلىق پۈتۈن دۇنياغا مەشھۇر قۇدرەتلىك دۆلەتلەرنى قۇرۇپ داڭ چىقارغان. ئۇزۇن مۇددەتلىر

ئۇتكەندىن كېيىن مەلۇم تارىخى سەۋەپلەر بىلدەن ئۆز
هاكىميه تلىرىنى قولدىن چىقىرىپ قويغان بولسىمۇ، يەنىلا ئۆز ئەلمۇن
قەھرەمانلىرىمىز ئىسىق قانلىرىنى توکۇپ، ئەزىز جانلىرىنى
قۇربان قىلىپ، قەشقەرde «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام
جۇمھۇرىيەتتىنى»، غۇلجدا مۇستەقىل «شەرقىي تۈركىستان
جۇمھۇرىيەتتىنى» قۇروشقا مۇيەسىدە بولغان ئىدى. بۇ دۆلەتلەرمۇ
بىر قانچە يىل ئۆمۈر سۈرۈپ مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى. مۇنداق
بولۇشنىڭ ئاساسىي سەۋەۋى: بىزنىڭ زىمنىمىزنىڭ مول بايلىغى،
ئىككى چوڭ ئىمپېرىيەنىڭ ئوتتۇرىسىدا قالغانلىغىمىز، قۇدرەتلىك
چوڭ مەملىكتەرنىڭ ئۆز مىللەي مەنپىيەتلىرىنى بىر تەرەپ قىلىش
ئۇچۇن پايدىلىنىپ ئۇينايىدىغان قارتىغا ئايلىنىپ قالغانلىغىمىز،
ئۆزىمىزدە قۇرال - ياراق ئىشلەپ چىقىرايدىغان ھەربىي سانائەت
بازىلىرىمىزنىڭ يوقلىغى، ئۆز ئىچىمىزدە پىشىپ يېتىلگەن
سەياسيي، ھەربىي رەھبەرلەرنىڭ يوقلىغى، رۇسلارنىڭ يالانمىسىغا
ئايلىنىپ قالغانلىغىمىز قاتارلىق ئەھۋاللار سەۋەپ بولغان بولسىمۇ،
يەنە بىر مۇھىمى، بىزنىڭ ئىچىمىزدىن ساتقۇنلارنىڭ كۆپ
چىققانلىغىدۇر. مىسال ئۇچۇن، ئۇيغۇرستانغا دەسلەپكى چەت
ئەللىكلەرنى باشلاپ چىققانلارمۇ ئەنە شۇ ساتقۇنلار ئىدى. قەشقەرde
ئابىدۇقادىر دامۇللامىنى ئۆلتۈرگەن، لۇتپۇللا مۇتەللىپنى جادۇغا بېسىپ
ئۆلتۈرۈشكە سەۋەپ بولغان، ئاتۇشلۇق كىچىك ئاخۇن تەشكىلاتنى
پاش قىلىپ، پۇتۇنسۇرۇك ئىنلىكابىي قوشۇننى مەغلۇبىيەتكە
ئۇچراتقان، تۆمۈر خەلپە، غوجا نىياز ھاجىملارنى توتۇپ بەرگەن،
شەرقىي تۈركىستان ئارمىيەسىگە زور زىيان يەتكۈزگەن، راخمانوۋ
ئىنلىكابىي تەشكىلاتنى پاش قىلغان، ئۇيغۇر خەلقنىڭ مىللەي
مەنپىئەتسىگە ئورنىنى تولتۇرۇپ بولمايدىغان زىيانلارنى سالغان ئەنە
شۇ ساتقۇنلاردۇر. ئۇلار يالغۇز تارىختىنلا ئەمەس، ھازىرقى كۈندە
بۇرۇنقىدىنمۇ كۆپسەك (ۋەتەن ئىچىدە بولسۇن، ۋەتەن سىرتىدا

بولسۇن). خەلقىمىزنىڭ دۇشىمەنلىرىكە خىزمەت قىلماقتا. بۇ بىر توب كىشىلەردىكى ئىماننىڭ ۋە مىللەي غۇرۇرۇنىڭ يوقلىغى، ئىنسانىيى ئەخلاقنىڭ تامامەن بۇزۇلغانلىسى تۈپەيلىدىن بولسىمۇ، يەنە بىر تەرەپتنىن خەلقىمىزدىكى مىللەي روھ ھىسىسىياتنىڭ ئاجىزلاپ كەتكەنلىكىدۇر. بىز كىمدۇر بېرسىنىڭ ئاشكارە ساتقۇنلۇق قىلىپ يۈركىنى بىلىپ تۈرساقمۇ، ئۇنىڭغا سۈكۈت قىلىپ، هەتا ئۇنىڭ بىلەن ئاپاپاق - چاپاپاق بولۇپ كېتىمىز. مىللەي مەنپىستىمىزگە قانچىلىك زىيان سېلىۋاتقانلىسى بىلەن كارىمىز يوق. بەزى يالغان ۋە تەنپەرۋەر كىشىلەرىمىز كومەنلىكىلىرىنىڭ ئانالىز قىلىپ، ئۇلارغا پەتىۋا تېپىپ بېرىشكە ئۇرۇنىسىدۇ. مىللەت مەنپىشتى ئۇچۇن ئەزىز جانلىرىنى قوربان قىلىۋاتقان شېھتىلارنى كۆرۈپ تۈرساقمۇ ئۇلارغا ھېچ بولىمغاندا روھىي ھېسداشلىق قىلىشنىڭ ئورنىغا ئۇلاردىن قانداقتۇر بىر كامچىلىقنى ئىزدەپ تېرىشكە ئۇرۇنىمىز. باشقىلارنى قويۇپ، چېچەن مىللەتىنى ئالا يلىلۇق. ئۆز ئىچىدىن بىرر خائىنىڭ چىقىشىغا يول قويىمايدۇ. مابادا بىرر كىشىدىن ساتقۇنلۇق قىلىش ئېھتىمالى بارلىخنى سەزسە، ئۇنى شۇ ھامان ئۇجۇقتۇرۇيېتىدۇ. شۇڭلاشقا ئۇلار پۇتۇن دۇنيانى تىترەتكەن روسىسيادەك قۇدرەتلەك چوڭ دۆلەتكە ئۇن سەككىز يىل تاقابىل تۈرۈپ (چېچەنلەرنىڭ بارلىق نوبۇسى بىر مىللەتىونغا يەتمەيدۇ) ئۆزلىرىنىڭ ئالىي مىللەي ئاۋتونومىيەسىنى قولغا كەلتۈردى. تارىخچى دوستىمىز ئۆمەر ئېبراگىمۇ ئۆزىنىڭ «ئۆزىمىزنى ساقلاپ قالايلى دېسەك...» دېگەن ماقالىسىدا قانداق بولغاندا ئۇيغۇر مىللەتى مىللەت سۈپىتىدە يوقۇلىشى مۇمكىن، دېگەن سوئالغا جاۋاپ ئىزدەپ:

1. ئۇيغۇر بالىلىرى ئۇيغۇرچە سۆزلەلمەيدىغان، ئۇيغۇرچە خەت يازالمايدىغان، ئۇيغۇرچە خەتنى ئۇقۇيالمايدىغان بولغاندا:

2. ئۇيغۇرچە ناخشا ئېيتالمايدىغان، ياكى ئۇيغۇرچە ناخشىلارنى ئاخلاشنى خالىمايدىغان بولغاندا:

3. ئۇيغۇر سەنئىتىنى بىلەمەيدىغان، ياكى ياقتۇرمائىدىغان بولغاندا:

4. ئەڭ مۇھىم ئۇيغۇر تارىخنى بىلەيدىغان، ياكى ئۇنى
بىلىشنى خالىمايدىغانلار كۆپىيگەندە:

5. ئاتا - ئانلىرى باللىرىنىڭ ئۆز ئۇيىدە چەت تىللاردا سۆزلىگەنلىرىدىن پەخىرىلىنىدىغان، ئۇلارغا ئۆز تىللىنىمۇ ئۇگۇتسىشنىڭ لازىملۇغى توغرىسىدا ئويلىمايدىغان، مىللەتتىنىڭ كېلەچىكى ئۈچۈن قايغۇرمایدىغان بولغاندا مىللەت سۈپىتىدە يوقىلىپ كېتىدۇ، دەپ كۆرسەتتى.

ئەندى بىز ئەشۇ ئۆلچەمگە ئۆزىمىزنى سېلىشتۈرۈپ كۈرەيلى. بىزنىڭ ياشلىرىمىز ئۆز ئارا ئۇيغۇر تىلىدا سۆزلەشنى بىلەمەيدۇ. كۆپ قىسىم ياشلار ئۇيغۇرچە سۆزلەشنى خالمايدۇ. رۇسچە سۆزلەشكەننى «قالتىس» بىر پەزىلەت دەپ ھېساپلايدۇ. ئۇيغۇرچە خەت يازالمايدۇ ۋە ئوقامايدۇ. توپ - تۆكۈن، ئۇلتۇرۇشلاردا قانداقتۇر بىر مىللەتلەرنىڭ ناخشا - مۇزىكىلىرىنى ئاشلاشنى ياخشى كۈرۈدۇ. ئۇيغۇر سەنىتىگە قىزقىمايدۇ. ئۇيغۇر تارىخىنى پەقتەلا بىلەمەيدۇ. ئاتا - ئائىلىرى ئۆز ئۇيىدىمۇ بالىلىرى بىلەن رۇسچە سۆزلىشىشنى شەرەپلىك دەپ ھېساپلايدۇ. ھېچ بولىغاندا ھەر بىر سۆزگە بىر جۇملە رۇسچە قوشۇپ سۆزلەشنى ئەلا كۈرۈدۇ. مىللەتنىڭ كېلەچىگى توغرىسىدا قىلچىلىكىمۇ - باش قاتۇرۇپ ئۇلتۇرمایدۇ. قىسىسى، مىللەي غۇرۇرى، مىللەي روھى تمام يوقالغان دىسەك ئاشۇرۇۋە تەكەنلىك بولمايدۇ.

«بىزىنىڭ مىللەي پىسخولوگىيەمىزنىڭ ئۆزگۈرۈپ، ئەخلاقىمىزنىڭ شۇ دەرىجىدە بۆزۈلۈپ كېتىشىگە نېمە سەۋەپ بولدى؟ ئۇنىڭغا ۋەتەن ئىچىدە خىتايلارنىڭ ئۇيغۇرلارنى مىللەت سۈپىتىدە

ژۇتىۋېتىپ، يوق قىلىش ئۇچۇن يۈرگىزبۇاتقان مىللەي ئاسىسىمەلەتسىيە قىلىۋېتىش سەياسىتى سەۋەپ بولغان بولسا، ۋەتەن سىرتىدىكىلەرنىڭ پۇتۇن دۇنياغا تېرىقىتك تارقىلىپ كېتىپ، تۈرمۇش ھەلەكچىلىگىدە سەرسان - سەرگەندار بولۇپ كەتكەنلىكى تۈپەيلىدىن بولىدى. ئۇنداق بولسا ئەندى نېمە قىلىشىمىز كېرەك؟

مەن يېقىندا بىر توب ھاللىق ياشلار بىلەن ئولتۇرۇشتا بىلە بولۇپ قالدىم. ئۇلارغا بىزنىڭ ھازىرقى ئۇيغۇر تىل - يېزىغى، تارىخى، مىللەي مەددەنىيەتىمىزنىڭ دۇچ كېلىۋاتقان ئېغىر ۋەزىيەتنى ئۆزەمنىڭ بىلىشىمچە چۈشەندۈرۈشكە ھەرىكەت قىلىپ، مۇنداق بىر تەكلىپنى تەۋسىيە قىلدىم: «ئىسلام دىنى مىللەتىمىزنى خىتايلاشتۇرۇپ كېتىشتىن ساقلاپ قالدىغان، تەۋەنەمەس قورغاندۇر. سىزلەرنىڭ مېچىتلارنى قۇرۇپ، جانابىي ئاللاھنىڭ ئىنسانلار قەلبىگە سالغان نۇرى، ئىسلام ئىدىبىيەسىنى تەرغىپ قىلىپ، ياشلىرىمىزنى يامان يوللارغا كىرىپ كېتىشدىن ساقلاپ قىلىش ئۇچۇن ئۇلارنى ئاللاھنىڭ ئىشلى - مۇھەببىتى بىلەن ئىمانلىق قىلىپ، تەربىيەلەش يولدا قىلغان خىزمەتىخىلارنىڭ ئەجىرىنى ئاللاھ بىر سۈن. بۇ چىن ئېتىقاتلىق مۇمۇنلەرde بولۇشقا تېگىشلىك بەزىلە تتور. شۇ قاتارىدا مۇنۇ بىر مۇھىم مەسىلىنى نەزىرىخىلاردىن ساقت قىلىپ قويىما سلىغىخىلارنى ئىلتىماس قىلىمەن. بىزنىڭ ئانا ۋەتىنىمىزدە خىتايلارنىڭ ئۇيغۇلارنى مىللەت سۈپىتىدە ژۇتىۋېتىش ئۇچۇن ئېلىپ بېرىۋاتقان ئاسىسىمەلەتسىيە سەياسىتى ئەڭ خەتلەرلىك خەۋىپ بولغان بولسا، ۋەتەن سىرتىدا نىكاھ بىلەن چاشلىشىپ كېتىش، ئۆز خاھىشى بىلەن باشقىلارغا سىخىپ كېتىش ئۇچۇن ھازىرلانغان زىمىندۇر. بىز ۋەتەن سىرتىدىكى مەملىكتەرde بەكمۇ ئاز سانلىق خەلىقدۈرمىز. شۇنىڭ ئۇچۇن يالغۇز ئورۇس، نېمىس قاتارلىق باشقا دىندىكى خەلقەر بىلەنلا ئەمەس، شۇنداقلا مۇسۇلمان بولسىلا بولىدى دەپ نىكاھلەندۈرۈشمۇ ناھايىتى چوڭ مىللەي يوقۇلۇپ كېتىشكە ئۆز

ئىختىيارى بىلەن يول قويۇلغان خاتالىق تۇر. ھەققىي ئىمانلىق كىشىلەر چىن مەنادا ۋەتەنگە، مىللەتكە مۇھەببەت باغلغان ئاشقلاردۇر. «مىللەتنى سۆيۈش - ۋەتەننى سۆيۈش دېمدەتكۈر، ۋەتەننى سۆيۈش ئىماننىڭ جۇملىسىدىندۇر». ئەرەپلەر ئۆز مىللەتدىن باشقا مىللەتلەر بىلەن نىكاھلىنىشقا يول قويمىدۇ. بىزنىڭ قازاق، قىرغىز قېرىنداشلىرىمىز قۇدا بولىدىغان كىشىلەرنىڭ يەتتە ئاتىسىنى، يەنە كېلىپ - چىقىش نەسلىنى سۈرۈشتە قىلىپ، ئاندىن قۇدىلىشىدۇ. بۇ دېگەنلىك ھەرگىزمۇ باشقىلارنى يامان دېگەنلىك بولماستىن، بىلكى ئۇيغۇر نەسلىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن بولغان زۇرۇر شەرتلەرنىڭ بىرىدىر. شۇڭلاشقا، سىز ياشلىرىمىزنىڭ سەزگۈرلىك بىلەن دىققەت قېلىشىنى ئۇمۇت قىلىمەن. ئۇنىڭدىن باشقا ئەڭ مۇھىم مەسىلە، مەن يۈقۈرىدا ئېيتقىنىمەك، مىللەتىمىز يوقۇلۇپ كېتىش گىرداۋىغا كېلىپ قالدى، شۇڭلاشقا مىللەتنى قۇتقۇزۇپ قېلىشنىڭ چارىسىنى جىددىي ئويلاشتۇرۇپ كۆرۈش پەيتى كەلدى. مەن سىزلەرنىڭ بىر قىسىم مەبلغ ئاجرىتىپ، شەھرىرىمىزدە بىر ئۇيغۇر مەكتۇپنى سېلىشقا ھەرىكەت قېلىشىڭلارنىڭ، ھەتتا بىر قىسىم چوڭلارنىڭ ئۇيغۇر تىلىنى، يېزىغىنى، ئۇيغۇر تارixinى بىلؤېلىشىغا، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەدەنیيەتىنى، ئۇرۇپ - ئادىتىنى ساقلاپ، ئادەبىيات - سەنئىتىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا، قىسىسى، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مىللەت سۈپىتىدە ساقلىنىپ قېلىشىغا زىمن ھازىرلىغان بولار ئېدۇق»، دەپ چۈشەندۈردىم. ئۇلار «ئىتتىپاڭ» جەمىيەتى بىر مەكتەپ قۇرۇش كومىسسىياسىنى تەشكىللەپ بەرسۈن. بىز شۇنىڭغا ماسلىشىپ بارلىق ئىشلارنى ئۇچۇق مەسلىھەتلىشىپ بىر تەرەپ قىلىمىز، - دەپ جاۋاپ بېرىشتى. مەسىلە «ئىتتىپاڭ» ھەيەتلىرىنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن مۇناسىسەتلىك ئېكەنلىكى روشه نلهشتى.

دېمەك، بىز ئەندى ئۆزىمىزدىكى مىللەي ئەخلاقىمىزنىڭ قانچىلىق زەيپلىشىپ، مىللەي غۇزۇرىمىزنىڭ ئاجىزلىشىپ، مىللەتتىمىزنىڭ مۇتقىدرىز بولۇپ كېتىش گىرداۋىغا كېلىپ قالغانلىغىنى سېزىشكە باشلىدۇق. ھېلىمو كەچ ئەمەس، بىز ئۆزىمىزنىڭ بېشىمىزنى بىر سىلکۈپتىپ، مىللەتنى قۇتقۇزۇپ قېلىش ئۇچۇن ئۆمۈمىيۈزلىك ھەركەتنى باشلىۋېتىشىمىز كېرەك، بۇ كېچىكتۈرۈپ بولمايدىغان يەرىز بولۇپ قالدى.

بىزنىڭ ئىچىمىزدىكى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ كومۇنىستلارچە تەتۈر ئانالىز قىلىپ، خەلقنىڭ دىققىتنى مىللەي روھىدىن چەتلەشتۈرۈدىغان قۇرۇق پەلسەپە سېتىشنى توختۇتۇپ، خەلقىمىزنىڭ بېشىغا كېلىۋاتقان مىللەي بۆھراندىن قۇتۇلۇش يولىنى ئىزدىنىشىگە يۈزلىنىشى لازىم.

ئىنسانلار ھەر خىل ئىككى مۇھەببەت بىلەن ياشايىدۇ. بۇلارنىڭ ئەڭ ئۈلۈغى ئاللاھقا ئاشق بولۇپ ياشاشتۇر. ئاللاھقا ھەققى ئاشق كىشىلەر ئاللاھ بۇزىرىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى بېجاندىل ئورۇنلایىدۇغان كىشىلەردىر. ئاللاھ ۋەتەن، مىللەتنى قۇتفۇزۇشنى پەرىز قىلىپ بەلگۈلىدى. شۇڭلاشقا ئۇلار بار بىساتىنى ۋەتەن - مىللەتنىڭ ئازاتلىق يولىدا سەرىپ قىلىشقا زورۇر تېپىلسا ئۆز ھاياتىنىمۇ ئاشۇ يولغا قۇربان قىلىشقا تەييار كىشىلەردىر (من بۇ يەردە جىهەت قىللايلى دېمەكچى ئەمدىسمەن. پەقتە كىشىلەردىكى ئەخلاقى سۈپەتنىڭ پەرقىنى چۈشەندۈرۈشنى كۆزدە توقۇمن).

يەنە بەزىلەر پۇل - مال دۇنياسىغا ئاشق كىشىلەر دۇر. ئۇلار بىر نەچچە خىل بولىدۇ. ئۇلارنىڭ بەزىلەرى پۇل - مال تېپىشىمۇ، شۇنداقلا ئۇنى مىللەي مەنپىيەت يولدا سەرىپ قىلىشىمۇ ئويلايدۇ. شۇ يولدا بايلىغىنى سەرىپ قىلىشنى ئۆزلىرىگە شەرەپ دەپ بىلىدۇ. يەنە بىر قىسىم كىشىلەر مال دۇنياغا شۇنچىلىك ھەرسىكى، ئۆز مەنپىيەتدىن باشقا ھېچ قانداق نەرسىگە كۆڭۈل بۆلۈشنى

خالمايدۇ ۋە ئويلىمايدۇ. ئۇلار ھددى - ھېساپسىز بېخىل قادەملەردىر. يەندە ئاز ساندىكى بىر قىسىم كىشىلەر ئەمگەك قىلىپ حالال پۇل تېپىشنى ئەمەس، ئەكسىچە ۋەتەن - مىللەتكە خائىلىق قىلىش ھېساۋىغا ياشاش يولىنى تاللاپ ئالغان ئىمانسىز، نومۇسىز مەخلۇقلاردىر. ئۇلار قارا نىيەتلەك ئىپلاس، ئەخلاقى تامامەن بۆزۈلغان كىشىلەردىر، ئۇلار پانىي دۇنيادا ئىنسانلارنىڭ نەپرىتىكە، ئۇچرايدىغان نېجىسلىاردىر. بۇ خىتاي مۇستەملەكچىلىرىنىڭ ئىككى ئۇز يىل ماپايىندا ئۇيغۇرلارنى ئۆز تەسىرى ئاستىدا تۇتۇپ تۈرۈشى ئۇچۇن ئەمەلگە ئاشۇرۇپ كېلىۋاتقان سىياستىنىڭ مەھسۇلىدۇر. مانا شۇنىڭ ئۇچۇن بىزنىڭ ئىچىمىزدىن مۇناپىقلار كۆپ چىقدۇ. مانا بۇ بىزنىڭ مىللەي پىسخولوگىيەمىزگە يات ناچار ئەخلاقىتۇر.

مەدەنیيەتلەك بولۇشنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟

1 - كىيمىم كىيش ھەققىدە: ئۆتكەندە ئۇزىنى خېلى سالاپەتلەك ھېسپاپلايدىغان بىر كىشى ھېيت نامىزىغا قىرغىز قالپىغىنى كىيىپ چىقىپتۇ. بۇنى كۈرگەن ئاغىينىلىرى ساڭا بۇ قالپاق ياراشماپتۇ، كىيمىسىمۇ بوبىتكەن دېسە، ئۇ تۈزۈك بىر سەۋەپ كۈرسىتەلەمىستىن تېرىكىپ كەتتى.

بۇ مەسىلىدە زادى كىمنىڭ توغرا بۇنى ئانالىز قىلىپ كۈرەيلى. بىز قىرغىز قالپىغىنى كىيمەڭلار دېمەيمىز. بۇ ئەلبەتتە ھەر كىشىنىڭ ئۆز ئىختىيارى. لېكىن شۇنى مەسىلهت بېرىمىزكى، قىرغىزستاندا ھەممە مىللەت ئوخشاشلا ھوقۇققا ئېگە. ھېچ كم ئالاھىدە ئىمتىيازلىق ئەمەس. ئەگەر ئەشۇ ئادەم ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇزىگە خاس مىللەي دوپىلىرىدىن كىيىپ چىققان بولسا تېخىمۇ نور ئۇستىگە نور بولار ئىدى. چۈنكى ھەر مىللەت ئۆز كىيمىلىرى بىلەن بايراملارغا چىقسا بۇ قىرغىز جۇمھۇرىيىتدىكى ھەممە مىللەتلەرنىڭ ئۆزلىرىنى باشقىلارغا ئوخشاش ئەركىن ھېس قىلىۋاتقانلىغىنى ئىسپاتلىغان بولار ئىدى. شۇڭا قىرغىز خلقى بىزنىڭ قىرغىز قالپىغى ئەمەس بەلكى ئۆز دوپىمىز بىلەن يۈرگۈنۈمىزنى ئالاھىدە ھۆرمەت قىلىدۇ.

2- تىل ھەققىدە: بىر ئېغىز سۆز بىلەن ئېيتقاندا ئانا تىلىنى بىلمەيدىغان كىشىنى شۇ مىللەتكە مەنسۇپ دېيىشكە بولمايدۇ. تىل مىللەت قۇرۇلماسىنىڭ ئالىنىقى شەرتىدۇر. شۇڭا ئانا تىل ئانا سۈتىدىن باشلىنىشى كېرەك. بىز بۇ ماقالىدا مەدەنیيەتلەك بولۇش توغرىلىق يېزىۋاتقىنىمىز ئۈچۈن ئۆز ئارا چوڭلار ، ئاياللار ۋە ياشلار بىلەن سۆزلەشكەندە قانداق ئىبارىلەرددە سۆزلىشىش لازىملىغى

هەققىدە سىلەر بىلەن مەسىلەھەتلىشىشنى خالار ئېدۇق. ئالدى بىلەن شۇنى ئېيىتىش كېرىھكى باشقا ئادەم بىلەن سۆزلەشكەندە يۈمىشاق ۋە سىلىق سۆزلەش، ئويلىنىپ تۈرۈپ مەقسەتنى روشن چۈشەندۈرۈشكە ھەرىكەت قىلىش لازىم.

چوڭلار بىلەن سىلى، ئۆزلىرى، ئاياللار بىلەن (ھەتتا ئۇ سىزنىڭ قىزىخىز بولسىمۇ) سىز دەپ مۇلايم سۆزلەشنى، تەختوش دوستلىرىخىز بىلەن سەن دەپ سۆزلەشىشىز بولىدۇ دەپ تەۋسىيە قىلىمiz. بەزىلەر چوڭ - كىچىك، ئور - ئايال دېمەستىن سەنلەپ سۆزلىسە يەنە بەزىلەر ئۆزىچە خوشاؤازلىق قىلىمەن دەپ ئورۇنسىز چاق - چاق سۆزلەرنى ئارىلاشتۇرۇپ سۆزىنى قوپاللاشتۇرۇۋالىدۇ. بۇ چاق - چاق بەزى ئادەملەرگە ئېغىر كېلىپ كۆڭلىنى قالدۇرىدۇ. شۇڭا ئاثىلغۇچىنىڭ شۇ ئادەمدىن رايى قايتىپ ھۆرمەت قىلىشى سۆسلىشىدۇ. شۇڭا بىزنىڭ ئاتا - بۇۋىمىز ئۆزەئىدىن چوڭ ئادەم چاقىرسا لەببىي دەپ تۈرگىن، سۆز قىلسا - خوش دەپ قول قوشتۇرۇپ تۈرۈپ ئاشلا، ئىشقا بۇيرۇسا خوب دەپ بېجار كەلتۈر باللار بىلەن سۆزلەشكەندە باش كۆزىنى سلاپ تۈرۈپ يۈمىشاق سۆزلەڭلار دەپ نەسەت قىلاتتى. ئاياللارنىڭ يۈمىشاق ۋە چىرايلق سۆزنى ياختۇرىدىغانلىغىنى چوشەندۈرۈشنىڭ حاجتى يوق. ھەتتا ئۇ سېنىڭ ئايالىڭ بولسىمۇ، يۈمىشاق سۆزلەپ سىلىق مۇئامىلە قىلىشىڭ لازىم. كۆپ سۆزلەش ئەقلىسىزلىقنىڭ ئىپادىسىدۇر. شۇڭا ئاز سۆزلەپ كۆپ ئاشلاش مەدەنیيەتلىكىنىڭ بىر شەرتىسىدۇر. كۆپ سۆزلىسەڭ دوستۇڭنىڭ ۋاقتىنى ئالىسىن، دۇشمنىڭىگە سىرىڭنى ئالدۇرۇپ قويىسىن دەپ بېكار ئېيتىمىغان.

- مەدەنیيەتلەك بولۇشنىڭ مۇھىم شەرتى بىلىم ئېلىش - ئوقۇشتۇر ئەلۋەتتە. بىلىملىك ئادەم ھەممە ۋاقت ئۆز - ئۆزىگە ھېساب بېرىپ تۈرىدۇ. مەن نېمە ئىش قىلدىم؟ مېنىڭدىن قانداق خاتالىق ئۇتۇلدى؟ ئۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟ دەپ ئويلايدۇ. كىشىلەرنىڭ

سۆزىنى دىققەت بىلەن تىخشىپ ئۆز سەۋەنلىكلىرىنى تۈزۈتۈشكە
ھەرىكەت قىلىدۇ. مەنمەنلىك شەخسىيەتچىلىك، زىددىيەتچىلىك،
مەنسەپ پەرەستلىك بىلمىزلىكىنىڭ مەھسۇلىدۇر. بۇ ئىللەتلەر
ئاخرى ۋېزدانسىزلىق ۋە ساتقىنىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.
ئۇنداقلار ئاسانلا دۈشمەنگە سېتىلىپ كېتىدۇ.

ۋەتەن سەۋادىسىغا ئايلانغان ئاشق!

يېقىندا شائىر ئابدۇمانىپ قاسىمنىڭ «خەلقىمگە» ناملىق شېئىرلار تۆپلىمى نەشىرىدىن چىقىتى. كىتاپنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن ئالغان تەسىراتىمىنى گېزىت ئوقۇغۇچىلىرىغا يەتكۈزۈشنى مۇۋاپىق كۆرдۈم. ئۇنىڭ «خەلقىمگە» دېگەن شېئىرنى ئوقۇغان هامان، ئۇتقا بەرداشلىق بېرەلمىگەن قوغۇشۇنداك ئېرىپ كەتسىخىز، «ۋەتەنلىكدىن چىقىپ كەت» دېگەن داستاننى ئوقۇغاندا پۇتون ۋۇجۇدىنىز پولاتتەك چىخىپ، قولىخىزغا زۇلپىقار تۇتۇپ جەڭ مەيدانىغا كىرگەندەك جەڭگىۋار ھالەتكە كېلىپ قالسىز.

شائىرنىڭ «خەلقىمگە» ناملىق شېئىرلار تۆپلىمىنى ئوقۇغاندا ئۇنىڭ ۋەتەن، مىللەت ئىشىقىدا ئوت بولۇپ كۈيۈپ - بىننەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئۆزىخىزنى ئۇنىڭ بىلەن بىلە تىرىك دوزاقتا بىلە كۈيۈۋاتقاندەك ھېسىقلىسىز.

ئابدۇمانىپ قاسىم ھەققىي چىن دىلى بىلەن ۋەتەن سەۋادىسىغا ئايلانغان ئاشق.

پەلىسەپە پەنلىرىنىڭ نامازاتى ئىننىمىز ئەكبەرجان بائۇدۇنۇۋە: «ئەپسۈسكى بۈگۈنكى ئۇيغۇر شېئىرىيەتىدە ساپاسىز شېئىرلار يامراپ، كۆپلىگەن ھەۋەسكارلىرىمىز ئىنجىقلاب ئولتۇرۇپ مىسرا تولدىرۇش ھەلەكچىلىگەدە مەنا - مازمۇنى ئەمەس، بوغۇم، قاپىيە، تۇراق ۋەزىن دېگەندەكەلەرنى قوغلىشىدىغان بولۇپ كەتتى. شۇ سەۋەپتىن مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنۋاتقان بىر قىسىم شېئىرلارنى ئوقۇسخىز، كىشىگە بىر پىيالە قايناقسو ئىچكەنچىلىكمۇ تەسىر قىلالمايدۇ. ئەلبەتتە، شېئىرنى بوغۇم، تۇراق، قاپىيە قاتارلىق شېئىرى ئامىلىلارسىز تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. بىراق شېئىرىيەتىمىزدە كۆرىلىۋاتقان پىكىر يېشىلىقنىڭ بولماسلىغى، شۇئار تۈسىنى ئالغان دەبىدە بىلەك ئىبارىلەرنىڭ كۆپلىگى ۋە

مەزمۇندىكى پۈچەكلىك قاتارلىق نۇقسانلار كىشىنى ئوبىلاندۇرمائى قالمايدۇ» دېگىننەك ئابدۇمانناپ قاسىم ئىنجىقلاب مىسرا تولتۇرىدىغان، باشقىلارنىڭ شېئىرلىرىنى ئوغۇرلاپ، كۆچۈرۈپ، ئۆزەمنىڭ دەپ يازىدىغان، ئابرويپەرس، نام چىقىرىش ئۈچۈن جان تالىشىدىغان، ياسالما شائىرلاردىن ئەممەس. ئۇ بۇلاقتنەك قايناپ، فونتانىدەك ئېتلىپ چىقۇاتقان، «قوسغىدا ئومىچى بار» ھەقىقىي قەلم ئېگىسى، ئاتەشتەك يالقۇنلاپ كۆيۈپ تۇرغان، ئوت - ژورەك، كەمتەر، چىن مەنادا ۋەتەنپەرۋەر خەلق پەرزەنتىدۇر.

ئابدۇمانناپ ئۆزىمنىڭ «خەلقىمگە» دېگەن شېئىرىدا:

ھۇنلارنىڭ شانلىق يۈرۈشلىرىدە،

غەرپىنى پىسەنت قىلىمغان خەلقىم.

بابام مویۇنچۇر شاھلىق تەختىدە،

خىتاينى كۆزگە ئىلىمغان خەلقىم.

دەپ، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆتىمىش تارىخىدىكى قۇدرەتلىك دۆلت بولغانلىغىنى يازغان بولسا، ئەندى:

كم ئىدۇق ئەسلى بىز، كم بولۇپ قالىدۇق؟

كىملەرنىڭ قولىدا قول بولۇپ قالىدۇق؟

كىمنىڭ دومبىقىغا ئۇسسىۇللار ئويىناپ.

كىمنىڭ «ئويىنى»غا ناغرا - ساز چالدۇق.

دەپ، هازىر بىزنىڭ قانداق حالا چوشۇپ قالغانلىغىمىزنى شەرھىلەپ بېرىدۇ.

ئۇ شېئىرلىرىدە خەلقىمىزنىڭ تارتۇۋاتقان ئازاپ - ئۇقۇبەتلىرىنى ناھايىتى ماھىرىلىق بىلەن روشەن چۈشەندۈرۈپ، پۈچۈلۈنۈپ يىغلايدۇ، ئاخىرى قۇللۇقنىڭ ئازاپىغا تاقت قىلىپ ئولتۇرۇش مۇمكىن بولمىغانلىقتىن مۇستەملىكىچىلەرگە «ۋەتىنەمدىن چىقىپ كەت!»، دەپ ۋاقىرالاپ، جاكا قىلىپ، مۇنداق دەيدۇ:

سېنىڭ بىلەن مىڭ قايناتسا قوشۇلمایدۇ قېنىمىز،

(ئۇخشىمايدۇ ئۇرپى - ئادەت، ئېتىقات ۋە دىنلىمىز).
 جان چىقىسىمۇ ئانا ژۇرتتىن ئاييرىلمايدۇ تېنلىمىز،
 چۈنكى ئۇنىخدا تۆكۈلگەن بىزنىڭ كىندىك قىنلىمىز.
 سېنىڭ بىلەن ياشمايمەن، ۋە تىنمىدىن چىقىپ كەت!
 دەپ، ھەدقىقىي ۋە تەن ئېگىسى سۈپىتىدە ۋە تەن داۋاسىنى كۆتۈرۈپ
 مەيدانغا چىقىدۇ. ئۇ «ھەر زامان ئۇزەمدىن سوئال سورايمەن» دېگەن
 شېئىرىدە:

نە ئۇچۇن ساقايماس دىلىنىڭ يارىسى،
 نە ئۇچۇن چېكى يوق ژۇلمەتكە مەھكۈممەن؟
 نە ئۇچۇن تېپىلماس ئامالنىڭ چارىسى،
 نە ئۇچۇن تەلەيسىز، پېشانىم شور - شۇمەن؟
 دەپ، ئۇزىنىڭ ئىچ - ئىچدىن تىتتىت بولۇپ كېتۈۋاتقانلىغىنى
 ئىزهار قىلسا، «خاتاغا يول قويىدۇم، ئەل قۇرمىدىم» دېگەن
 شېئىرىدا:

ئۇقۇشماي، ئۆيۈمگە شەيتان كىرگەندە،
 «پەرىشتە» مىكىن دەپ كۆتۈپ ئالدىمغا!
 پىيالە لىق تولا زەھەر بەرگەندە،
 «لەزەتلەك قەھۋە» دەپ يوتۇپ سالدىمغا!
 دەپ خەلقىمىزنىڭ ئالدانغانلىغىنى چۈشەندۈرۈدۇ.
 بىزنىڭ موشۇنداق مۇستەملىكە بولۇپ قىلىشىمىزنىڭ سەۋەبىنىڭ
 يەنە بىرى مىللەي خائىنلارنىڭ ساتقۇنلىغىدىن ئېكەنلىگىنى
 «خائىن» دېگەن شېئىرىدە مۇنداق يازىدۇ:
 ۋىزدانىنى ئابرويغا، مەنسەپكە سېتىپ،
 جاللاتنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ يېتىپ.
 ھەق بىلەن ناھەقنى قوشۇپ ۋە چېتىپ،
 ئاغزىدا «سۈپىستوك» ئوشقۇرتقان خائىن!

دەپ خائىنلارنىڭ ئىككى يۈزلىملىك، نىجىس - پەسكەشلىكىنى
پاش قىلىپ، يەنە:

ئاگاھ بول مىللەتىم كەينىڭدە خائىن!

جەڭگۈار سېپىڭدە - قويىنىڭدا خائىن!

پۇتۇخىنىڭ تېكىدە - ئالدىڭدا خائىن!

تۆمار دەپ ئېسىلغان بويىنىڭدا خائىن!

دەپ خائىن ساتقۇنلاردىن چىغرانى ئايىرپ، ئاثاھ بولۇپ
ژۇروشىمىزگە چاقرىمۇ.

شاىر خىتاي مۇستەملەكىچىلىرىنىڭ ۋەتنىمۇنى بېسىپ
ئالغاندىن كېيىنكى ۋەزىيەتنى شەرهىلەپ، ئادالەتسىزلىككە نال
قىلىپ «مەللەتكە» ناملىق شېئرىدە:

ئادالەتسىزلىككە بىز كەلدۈق غالىپ،

قانۇن شۇلارنىڭ زۇرلۇق توختىماس.

شەھىرە، يېزىدا شۇجىلار غالىپ،

قاراقچى، ئوغىريلار تۈندە ئۇخلىماس.

قالىمىدى ئادەملەك، هايدا، پەدە - شەپ،

نە ھۆرمەت، ئە ئىززەت ۋە ياكى ئەدەپ.

ھاكىم مۇتلەقتۈر شەرمەندە زامان،

يوقالدى قېرىندىاش، ۋاپا دېكەن كەپ.

دەپ خىتاي جاللاتلىرىنىڭ بالائىي ئاپت - راسۇالقللىرىنى پاش
قىلىدۇ. ئابىدۇمانىپ قاسىم «يالقۇنلۇغان ئوت تۇتاشتى تېنىمگە»
ناملىق شېئرىدە:

پەتىۋاغا ئىشەنەمەڭلار يارانلار!

مەرت ئوغلانغا بۇ دۇنيادا زاۋال يوق ،

سېتىپ ئۆتسە ئۆتسۈن مەيلى خائىنلار

كۈرەشىمەستىن بىزگە باشقا ئامال يوق.

شائىر بۇ شېئىرىدە كۈرەشمەستىن ئۈركىنىلىكىنىڭ قولغا كەلمىدىغانلىغىنى دادىل ئوتتۇزىرغا قويىدۇ. ئابدۇمانناب قاسىمىنىڭ «خەلقىمگە» دېگەن شېئىرلار تۆپلىمىنى ئوقۇغان كىشى ئالتنىچى ئاي تومۇزدا تەكلىماكان چۆللەرىدە كاراۋان بىلەن بىلە ژۈرۈپ چاڭقاپ كەتكىننەدە مۇزىدەك بۈلاق سۈيىنى ئىچىپ ئۆسىلىغى قېنىپ ھوزىر لانغاندەك، سىز ئېيتالمايۋاتقان دىل سادالرىخىزنى سۆزلەپ بىرىۋاتقانلىغىنى ئاڭلىغىنىڭىزدا جان - تېنىڭىز بىلەن راھەتلەنلىپ كېتىسىز.

خەلقىمىزنىڭ بېشىغا چۈشۈۋاتقان ئېغىر زۇلمەتنى، مىللەتتىمىزنىڭ مىللەت سۈپىتىدە يوقۇلۇپ كىتىش خەۋپىنىڭ كۈچۈيپ كېتىۋاتقانلىغىنى ھېس قىلغىنىڭىزدا، ئۆزىخىزنى ۋەتن - مىللەت يولىدا قۇربان قىلىشىقىمۇ تېيار، جاشىڭىۋار ھالەتتە تۇرغاندەك ھېس قىلىسىز. قانچە تالانتلىق ئۆسسىلچى بولىغىنى بىلەن شۇنىڭغا لايىق فورما كىيدۈرۈلمىسە، باشقىلارغا تەسرى كام بولغىنىدەك، كىتاپنىڭ مۇقاۋىسى مەزمۇنغا مۇۋاپىق چىرايلىق ئىشلەنمىسە، بەستىگە چۈشلۈق قالپاق كەيدۈرۈلمىگەندەك بولۇپقاڭلار ئىدى. بۇ جەھەتنىن كىتاپنىڭ مومنرىرى ئەكبەر جان باۋدۇنۇنىڭ قىلغان خىزمەتلىرى ئالاھىدە كۆزگە چىلىقىپ تۇرۇپتۇ. ئۇيغۇر خەلننىڭ مەدەنبىيەت مەركىزى تارىخى مەسئىلى سۈپىتىدە قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان ئۆلۈق قەشقەر ھېتكارنىڭ كۆرۈنۈشى كىتاپنىڭ «خەلقىمگە» دېگەن نامىغا ناھايىتى ماس كەلگەن. ھەر بىر قۇشنىڭ ئۆزىگە خاس ئاۋازى بولىدۇ. شۇڭلاشقا مەن شائىر دوستىمىز ئابدۇمانناب قاسىمىنى ۋەتنەن ئىشىدا بارلىق ۋۇجۇدى بىلەن چىن دىلىدا سايرأۋاتقان خەلق بۈلۈل كېلىدى.

ئۆلۈق ئاللاھ، ئەشۇ ھېتسىكا ئالدىدا مىللەتتىمىزنىڭ ئازاتلىغى، ۋەتنىنىمىزنىڭ مۇستەقىلىلىغىغا بېغىشلانغان تەنەنەلىك توپىنى ئۆتكۈزىشكە نەسپ قىلغاي.

تالاقنى قالىشپ قالدى

- كىمدو - كىم رەپىقىسىنى ئۇچ قېتىم «تالاق» قىلسا يەنە ئۇرۇشقاندا «تالاق» دەپ ئۇچ قېتىم دېسە ياكى بىر قېتىمدىلا «ئۇچتالاق» دەۋەتكەن بولسا ئۇ كىشىگە ئەشۇ ئايالى راۋابولمايدۇ. ئۇنىڭ بىلەن بىللە ياشاش دۇرۇس ئەمەس - دېدى ئۆيىنىڭ تۈرىدە ئولتۇرغان كەساقال، ئاق ئۇزلىك چىرايلىق كەلگەن، ئۇستىگە ئۇزۇن پېرىجە، بېشىغا ئاق دۇپپا كەيگەن، ئۆزىنى سىلىق - سىپايد تۇتۇپ ئەمرى - مەرۇب سۆزلىپ ئولتۇرغان ئىمام. لېكىن ئىمامانىڭ ئۇدۇلسا بېشىغا بېغىرەڭ دۇپپا، ئۇچىسىغا كۆستىيۇم - بېرىۋكا كىيىپ ئولتۇرغان، چىشلىرى ئاپپاقي سەدەپتەك پاقىراپ تۇرغان، ئۆزى قاپ - قارا ئورۇق ئادەم. ئېھتىمال «تالاق» توغرىسىدىكى بۇ گەپكە قانائەت ھاسىل قىلمىغان ئوخشايدۇ.

- تەخسىر، بىزنىڭ ياشلىرىمىز «تالاق» دېگەننى چۈشەنمەيدۇ، ئۇلار ئۆز ئارا چىقىشالماي قالسا «من سەن بىلەن ياشاشنى خالمايمەن» دەيدۈدە زاكىسقا بېرىپ بىر ئاز پۇل تۆلەپ، نىكاھتنىن چىقىپ كېتىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئىش تاماملىتىدۇ. مىسالى، سىز دېگەندەك «تالاق» دەۋەتكەن بولسا ئۇ چاغدا نېمە قىلىش كېرەك؟ - دەپ يەنە سورىدى. ئىمام قۇرئان كەرىم سورىلىرىدىن ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەدىسىلىرىدىن دەلىللىر كۆرسىتىپ «ئۇچ تالاق» قىلىنغان ئايال بىلەن ياشاشقا بولمايدىغانلىغىنى ئىسپاتلاشقا كىرىشتى. بۇ سۆزلىرمۇ ئۇنىڭ ئۇسۇسلىغىنى قاندۇرالمىغان ئوخشايدۇ.

- ئەگەر ئۇلارنىڭ بىر بىرىگە كۆڭلى بولسا نېمە قىلىش لازىم؟ - ئۇنداق بولسا ئۇ ئايالنى باشقا بىر ئەركەكە «تەھلى» نىكاھ قىلىش ھاجىت. يەنە باشقا بىر ئەركەكە ۋاقتلىق نىكاھلەپ قويۇش كېرەك. ئۇلار مەلۇم ۋاقت ھېچ بولمىغاندا بىر كېچە بىلە

بولغانдин کېيىن ئۇ ئەركىشى بۇ ئايالنى «تالاق» قىلىشى لازىم. شۇندىن كېيىنلا ھېلىقى ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى ئېرىغا باشقىدىن نىكاھ قىلب ياراشتۇرۇپ قويىسا بولىدۇ - دېدى.

لېكىن ئۇيىدە ئۇچىسىدىكى پالتوسىنى يەشمەي، بېشىدىكى قۇلاقچىسىنىمۇ ئالماي ئولتۇرغان ئالپازىدىن مېجەزىنىڭ چۈسلۈغى بىلىنىپ تۇرغان كىشىنىڭ بىساتىغا بۇ سۆزلەر ئانچە سەغمەغان بولسا كېرەك. ئۇ كىشى سۆزىنى چورت ئۆزۈپ باشقا ياقتا بۇراش نىيىتىدە.

- تەخسىر! «تالاق - پالاق» نى قويىپ تۇرۇپ بىزگە هالال - هارام توغرىلىق چۈشەندۈرۈپ بېرىخا، قۇرئان ئوقۇشى ئۇچۇن ئالغان پۇل ھاراممۇ - ھالامۇ؟ - دەپ تىكىلى ئىمامغا قاراپ. ئەمما

ئىمام ئاخۇنۇم ئۇنىڭ سۆزىگە پىسەنت قىلمىغاندەك بولۇپ:

- مانا قۇرئان كەرىمە «تالاق- قىلىنغان ئايال بىلەن ياشاشنى ھارام قىلىدى. شۇشا «ئۈچ تالاق» دېگەننى ياشلىرىمىزغا چۈشەندۈرۈشىمىز جائىزدۇر - دېدى. لېكىن ھېلىقى ئاچىچىغى يامان كىشىنىڭ تېخىمۇ جۇدونى توتۇپ كەتتى.

تەخسىر! - دېدى ئۇ قاتىققى ۋاقىرالاپ، - زادى «تالاق» دېگەن نېمە، شۇنىڭغا جاۋاب بېرىخا؟

- «تالاق» دېگەن ئەرەپچە سۆز بولۇپ بىزچە «قويدۇم» دېگەن سۆزدۇر - دېدى ئىمام. ھېلىقى ئادەم بۇرۇنقىدىن بەتتەر قايىناپ كەتتى.

- ئۇنداق بولسا، «قويدۇم» دەپ قويغانغا ئۆزىنىڭ خوتۇنى ئۆزىگە ھارام بولۇپ كېتەمدۇ؟ قويىسلا ئاخۇنۇم، مۇنداق قاماڭىشىغان سۆزىنى، - دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. ئۆيىنىڭ ئوڭ تەرىپىدە ئۇچىغا قارا كوشىتۇم بىرىيۇكا، ئاق كۆينەك، بېشىغا شىلەپا كېيۇالغان ئەپەندى مېجەز بىرسى:

- قويۇڭلار شۇ يوقىلاڭ سۆزلەرنى بىزگە ھازىر «تالاق» -
تۇغرىلىق ئەمەس، قانداق قىلىپ بالىلىرىمىزنى ٹۇقۇتساقدۇ ؟
قانداق قىلغاندا خەلقىمىز بېشىغا چۈشكەن كۈلپەتنىن قۇتلۇغلى
بولىدۇ ؟ مانا شۇ مەسىلىلەرنى مەسىلەھەتلىشىپ ئولتۇرساقدۇ
بولاسمىدى. بىزنىڭ قوسىغىمىز توق، هالال - ھارامنى مۇنازىرە
قىلىپ ئولتۇرمىز. ھازىر مىڭىلغان ئادەملەر ئىشسىزلىق،
يوقىزلىقتىن قىينالماقتا. ئۇلارغا قانداق ياردەم بېرىشكە
بولىدىغانلىقى ھەققىدە ئۇيلاشساقدا ياخشى بولماسامىدى - دېدى. بۇ
سۆزلەر ئېھتىمال ئاخۇنۇمنىڭ ئېسىنى ژىغۇپلىشىغا ئىمكەن بەرگەن
ئوخشайдۇ. ئىمام دەرھال ئۆزىنى تۆزەپ بايلارنىڭ مال - مۇلکى
ئۇچۇن بېرىدىغان زاکات، جانلىرى ئۇچۇن بېرىدىغان پىتىر -
سەدقىلىرىنى مەسچىتكە تاپشۇرسا ئۇنى يوقسۇللارغا تارتىپ
بېرىدىغانلىقى، شۇنداق قىلىپ كەمبەغەللەرگە يار - بىلەك بولۇش
لازىملىغىنى سۆزلەپ كەتتى. لېكىن بۇ سۆزلەرمۇ ھېلىقى مېجەزى
چۈس ئادەمنىڭ كۆڭلىگە ياقمىدى.

- تەخسir! - دېدى ئۇ يەنە - زاکات، پىتىر دەپ ئولتۇرمائى
نەزىر - چىراقلارنى قىسقارتىپ، توبىلىرىمىزنى سەندىن مەن
قالامدىم - دەپ ھارغىچە كۈچەپ داغدۇغۇلۇق قىلماي، ئۆز ئارا
ژىغىنچاگراغ قىلىپ سىز بىلەن ماڭا ئوخشاش قوسىغى توقلارغا
بېرىدىغىنىمىزنى كەمبەغەللەرگە بەرسەك ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى
بولاتى. بىزنىڭ توي، نەزىرلىرىمىزدە بولۇۋاتقان ئىسراپچىلىق
ئازىمۇ؟ بۇزۇلۇپ كېتىۋاتقان نانلار، تۆكۈلۈپ كېتىۋاتقان ئاش -
تاماقلارنىڭ ھېسابى يوق. بىز ئۆزىمىزنىڭ يانچۇغىمىزنى ئوپلىماي،
манا شۇ ئىسراپچىلىقلارغا چەك قويۇش كېرەكلىكى توغرىسىدا ئەمرى
- مەرۇپ قىلساق بولىدۇ. قۇلاق سېلىپ ئاشلىسام «تالاق» دېگەننمۇ
مولامنىڭ يانچۇغىنىڭ غېمسىكەن - دەپ قايىناب كەتتى.

بایاتىن سورۇندا ئۈنچىقماي تىخشاپ ئولتۇرغان سالاپەتلەك بىر
كىشى سالماقلق قىلىپ جامائەت ھازىر بىزگە تالاقنى تالىشىپ
ئولتۇرۇشنىڭ حاجتى يوق. چۈنكى بۇنى ھازىرقى ياشلار بىلمەيدۇ
ۋە چۈشەنمهيدۇ. شۇڭلاشقا ھازىر جامائىتىمىز ئىچىدە مەۋجۇت
مەسىلىلەر ئۈستىدە ئۆز ئارا ئەستايىدىل مەسىلەتلىشىپ كۆرسەك
ياخشى بولاتتى دەپ تالاش - تارتىشنى توختىتىپ قويىدى.

ئۇنتۇلماس كۈنلەر

1) - ئاقۇست تۆمۈرى يولچىلار بايرىمى مۇناسىۋىتى بىلەن تۆمۈر يولدا ئىشلەپ ئالىمدىن ئۆتكەن ۋەتەنداشلىرىمنىڭ روھىغا بېغىشلايمەن)

«مۇسائىر بولىغىچە، مۇسۇلمان بولماسى»، دېگەندەك كىنىدك قېنىمىز تۆكۈلگەن ئىزىز ئانا ۋەتەنمىزدە خىتايلارنىڭ قىلغان زۆلۈمىغا بەرداشلىق بېرىشى مۇمكىن بولىغانلىقتىن، جانى ساقلاپ قىلىش ئۈچۈن، ئۆي - ماكانىمىزنى، مال - ۋارانىمىز تاشلاپ سابق سوۋىتى ئىلگە چىقىپ، تېرىقىتكەن ھەر تەرەپكە تارىلىپ كەتتۈق. جان بېقىش كېرەكتۈق. ھەر كىم، ھەر جايىدا قولىدىن كەلگەن ئىشنى قىلىپ تىرىكچىلىك قىلدۇق.

كۈنلەرنىڭ بېرىدە قېلىن توقايلىقتىن يول تېپىپ ماڭغان سەيياھلار كەبى دەسلەپ كىلەردىن بولۇپ 6 كىشى قازاق تۆمۈر يولى بېشكەك بۆلۈمىگە ئۆزاتقۇچى (پروۋۆدنىڭ) تەييارلاش كۈرسىغا كىرىشكە مۇيەسىدر بولىدۇ. ۋە بىر ئىلاجى قىلىپ ئوقۇشنى تۈگۈتۈپ، ئىمتهان بېرىپ، خىزمەتكە ئورۇنلىشىدۇ. ئۇلار بىر ئاز ئىشلەپ، ئىشنىڭ يول - يورۇغىنى بىلىپ ئالغاندىن كېيىن بېرىنى - بىرى تارتىپ 1961 - يىلدىن 1969 - يىلىغىچە 80 دىن ئوشۇق ئۇيىغۇر تۆمۈر يولغا ئىشقا ئورۇنلىشىدۇ. ئۇلار: «فرۇنزا» - موسكۋا، «نوۋوسېرىسك» - فرۇنزا، «فرونزا» - نوۋوكۇزنتىسىك، «فرۇنزا» - جالال - ئاباد» قاتارلىق بىرىگادىلارغا 10، 15 تىن بولۇپ بۆلۈنۈپ سەپەرگە چىقىشقا باشلايدۇ.

سەپەر ئۆزۈن، يۈل قىيىن، كېچە-كۈندۈز توخىتماي تومۇز چاقلىق ھارۋۇنىڭ تاراق - تۈرۈق، جالدۇر - جۈلدۈرلىرىغا پەرۋا
قىلىماي بىر قانچە سوتقا، هەتتا 10 - 15 كۈنلەپ مىخىش لازىم.
بىز ئۇن نەچچە ئۇيغۇر پروۋودنىكىلار «فرونزى - موسكۋا» پۇئىزدا ئۇن يىل بىرگە ئىشلىدۇق. كۆپ ۋاقتىلاردا بىر ۋاگونغا يىغىلىپ چاي ئىچىپ، تاماق يەپ مۇڭدىشاتتۇق. مانا بۇ نۇۋەتمۇ «فرۇنزا - موسكۋا» پۇئىزىدىكى ھەممە ۋەندىداشلارنى ئىسمائىل ئاكام بىلەن ئالماس ئۆز ۋاگوننىڭ بىرىنچى كۆپىسىغا مېھمانغا چاقىرىدى. مىرئابدۇل ئاكام ئۆيدىن پىشىرىپ ئېلىپ چىققان گۆشىنى ئۆستەلنىڭ ئۇستىگە قويىدى. كەينىدلا ئابدۇرېھىم ئاكا تارانوۋ گۆشىنان، ئابلىز سالىمۇ قورىغان گۆش، ئابدۇكپىرىم چىلغان سەيلىرىنى ۋە باشقىلار ئۆيدىن ئېلىپ چىققان تاماقلىرىنى ئوتتۇرۇغا قويىدى. ھەممىمىز جەم بولۇپ چىرايىلىق ئولتۇرۇشتۇق. مانا شۇ چاغدا بۇنىڭدىن 50 - 60 يىل ئىلگەرکى ئىسمائىل ئاكىنىڭ قىياپىتى كۆز ئالدىمغا كېلىشكە باشلىدى. غۈلجا شەھرىدىكى «ئارغۇ مەھەللە» تۈگەمنىڭ ئالدىدا بىر توب ئادەملەر توپلىشىپ ئالغان ئىدى. مەن، خالىمەت، ئەمدەت تاخۇن ئابدۇكپىرىم قاتارلىق باللار توب ئارىسىغا كىرىپلا مېيداننىڭ ئوتتۇرسىدا ئاتلىق تۇرغان بىر ئادەمگە كۆزىمىز چۈشۈپ قالدى. چىرايىلىق جەدە قاشقا ئات ئالدىنى ئىككى ئايىغىنى تىك كۆتۈرۈپ كىشىنەپ، يەرنى تەپكىلەپ تۇراتتى. ئاتنىڭ ئۇستىدە بېشىغا ئاي - يۈلتۈزلۈق كاكارى بار شەپكە، ئۇستىدە چىرايىلىق گىمناستوركا، ئاستىدا گەلەپى ئىشتان كىيىگەن، كىچىككىنە چىرايىلىق بۇرۇت قويغان، بىر يېنىغا تاپانچە (ماۋزۇر)، يەنە بىر يېنىغا قىلىچ ئاسقان، تۇرت يۈلتۈزلۈق پوگونى بار، چىبدەس، ھەربىچە كىيىم ئۆزىگە شۇنداق ياراشقان بىر ئادەم تۇراتتى.

— بُو كِم؟ — دهپ سورىدىم خالماھىتىن. ئۇ:

- ئىسمائىل ئاكام دېگەن ئادەم شۇ، - دېدى.
- نېمە ئىش قىلىدۇ؟، - دەپ يەنە سورىدىم.
- «كومبات»، - دېدى.

- كومبات دېگىنىڭ نېمە؟، - دەپ سورىسام، ئۇ:

- خىتايىلارنى كۆمۈلدۈتۈپ ئۆلتىرىدىغان ئادەم، - دېدى.

بىز ھەممىمىز بۇ ئادەمنىڭ تۈرقىغا كۆزىمىزنى ئۆزىمەي قاراپ تۈرأتىق. ئەنە شۇ شەرقىي تۈركىستان مىللەي ئارمىيەسىنىڭ ئوفىتسىرى ئىسمائىل ئاكام بىزنى مېھمانغا چاقىرىغان ئىدى. يەنە مېنىڭ خىيالىم ئاللىقانداق ژىراقلارغا ئۇچۇپ كەتتى. ئېھ، بېتلەلي، شۇم پىشانە ئۇيغۇرۇم قېنى سېنىڭ:

«كاشدەك چىنلىقان ۋەتەن ئوغلى بىز،
دۇشەنگە قارشى قانلىق كۈرەشلەردە،
پۇلات كۆكىرەك كىرىپ ئالغا باسىمىز.

دېگەن مارشىنى چاڭ كەلتۈرۈپ ئېيتىپ، گۈپ - گۈپ دەسسىپ پاراتىن ئۆتۈنچان جەڭىۋار ئارمىيەڭ قېنى؟! قېنى سېنىڭ رەھبرلىرىڭ؟ قېنى سېنىڭ ئاي يولتۇزلىق كۈك بايرىغىڭ؟ قېنى سېنىڭ «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتالغان دولىتىڭ، نەگە كەتتى؟... نەگە؟ نېمە بولىنى؟ قۇشقاچىلىكمۇ قارشىلىق كۆرسىتەلمەي، ئىبلىس دۇمبىمىزگە مىنىۋالسا ئۇنچىقماي يېتىپ بەرگەن، ئاق كۆڭۈل - سادەه قورقانچاق ئۇيغۇرۇم، مانا ئەندى بىز كىم بولۇپ قالدىق؟...

بېشىمنى بىر سلىكىۋەتكە قارسام ھەر تۈرلۈك يېمەك ئىچمەكلىك توشوپ كېتىپتۇ. ئىسمائىل ئاكنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئالماس شۇنداق ئوخشۇتۇپ پولو ئېيتىپتۇ. شۇ دەۋىرىدىكى تۈرسۈنئاخۇن ئۆستامىمۇ مۇنداق شېرىن پولو ئىتالماس ئىدى. يولىدا توختىماي كېتىپ بارغان پۇئىزد ئۆستىدە تاماق قىلىش ئۇڭاي ئەمەس. پۇئىزد قاتىق تورمۇز قىلىپ قالسا، قىلىۋاتقان ئاش

تۈكۈلۈپ كېتىشى مۇمكىن. بىز ھەممىمىز قىزىق چاقچاclar بىلەن تاماق يېيىشتۇق. كۈلۈشۈپ ۋە مۇخىدۇشۇپ ئولتۇرۇپ ئىشتىها بىلەن دوستىمىز ئابلىز سەلمۇلار بولۇپمىۇ مەرھۇم ئابدۇرپەھىم ئاكام بىلەن دوستىمىز ئابلىز سەلمۇلار قىزىق چاقچاڭ قىلىشاتتى. تاماق يەپ دۇئا قىلىپ بولغاندىن كېيىن ناخشا ئېيتىشقا باشلىدۇق. ئابدۇرپەھىم ئاكا باشلاپ «خان لىلۇن»، «قاپقارا قوي كۆزلىگىم» ۋە سادىر پالۇاننىڭ، ئىلاخۇن كۆك كۆزنىڭ ناخشىلىرىنى بىرلىشىپ ئېيتىشاتتۇق.

كېيىندىن يالغۇز يەككە ناخشا ئېيتاتتۇق. مىجىت «بولبۇلۇم» دېگەن ناخشىنى، مەن «تۈگۈمەس ناخشا»نى، جامالدىن، سەلمىلەرمۇ ئايىرىم - ئايىرىم ئېيتىپ بېرەتتى. ئۇيغۇرلارنىڭ «بېۋاپا قېرىنداشتىن جان كويىر يات ياخشى» دېگىنى بەك راستقۇ. بىز بىر - بىرىمىزگە شۇنداق ئىچىكىپ كەتكەن ئىدۇقى يولدا ۋاگون - ۋاگونغا بېرىپ بىر - بىرىمىزنى يوقلاپ تۇراتتۇق. ئۇيىگە كەلگەنده چوقۇم ئۆز ئارا مېھمان بولۇشۇپ ئەھۋاللىرىمىزدىن خەۋەر ئىلىشاتتۇق. مانا شۇنداق پۇتمەس - تۈگۈمەس مېھر - شەپقەت، ئىززەت - هۇرمەت بىلەن ئالدىمىز 40 يىل، كېينىمىز 20 يىلدىن ئوشۇق كېچە - كۈندۈز بىلەلە ياشىغان قەدىرداڭ دوستلىرىمىزدىن ئابىلەت ئاكا، مانناب ئاكا نۇردىننۇ، ئەسپەر ئاكا قۇربانۇ، غوجا قاسىم ئاكا، ئىسمائىل ئاكا، ئابدۇرپەھىم ئاكا تارانۇ، ئىززەت تۈلا ئاكا، ئابدۇۋاھىت ئاكا، ئابلەي ئاكا، زەينىدىن ئاكا، مىرئابدۇللام ئاكا، ئەخدمەت مۇسا ئاكا، رەخىم ئاكا، قاتارلىق مويسۈپەت ئاكىلىرىمىز، ئابلىز سەلمۇۋ، زەينىدىن، ئابىتجان، نۇراخۇن، مۇمۇنىئاخۇن، ياسىن ئاخۇن، ياسىن قاسىم، ماخમۇت، تاھىروۋ، جالالدىن، جامالدىن، مانناب، ئەرشىدىن، ئابدۇساتтар، ئابلىكىم، سەلمىجان، سادىق، جۇماخۇن، ئەبىدۇللا، شەمشىدىن، ئابدۇراخمان ئاكا، خېلىل، جامالدىن قاسىم، ئەنۋەر، سادىقجان، قەمىردىن، سېيىت، مېجىت، ئابدۇپېشتى، مۇيدۇن، ئابلىكىم

هاجم، قادرجان سەدىقجان، ئابىلىمت، مەھەممەتجان، پاتىگۈل، ئابدۇجىلىل، ئابدۇكېرىم قاتارلىق قەدردان دوستلىرىمىز ئالەمدىن ئۆتى.

پروۋەدىنىكىلار سېپىدىن ئىنىمىز ھېلالدىن ئىزمىۋىنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدۇ. ئۇ دەسلەپ پروۋەدىنىڭ بولۇپ ئىشلەپ، ئىش جەريانىدا ئۆز ماھارىتىنى كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن ئىنسىرۇكتورلۇققا كۆتەردى. ئۆز ۋەزىپىسىنى ياخشى ئورۇنلىغانلىغى ئۈچۈن «رېزبۇ پروۋەدىنىڭ» نىڭ باشلىغى قىلىپ تەيىنلهندى. ئۇنىڭدىن كېيىن «تېخنىكىلىك تەكسۈرەش بۆلۈم» نىڭ باشلىغى بولۇپ ئىشلىدى. شۇنداق قىلىپ تەدرجى خىزمەت دەرىجىسى ژۇقۇرى كۆتۈرۈلۈپ ھازىر «بىشكەك تۆمۈر يول ۋۆكزالى» نىڭ مۇئاۇين باشلىغى بولۇپ ئىشلىمەكتە. ئۇ، ئۇيغۇر پەرزەتنلىرىگە خاس ئۆزىنىڭ تالانتلىق، ئىشچان ئېكەنلىكىنى نامايدىن قىلماقتا. ئۇيغۇر خەلقى ئۆز ئىچىدىن ھېلالدىنىدەك يېگىتلەرنىڭ كۆپلەپ چىقىشنى ئارزو قىلىدۇ ۋە پەخلىنىدۇ.

بۇ يىل بىشكەك تۆمۈر يول ئىدارىسىدا 1- ئاۋغۇست تۆمۈر يولچىلار بايرىمى مۇناسىۋىتى بىلەن يىغىن ئۆتكۈزۈلۈپ، تۆمۈر يولدا ئىشلەپ ئالەمدىن ئۆتكەن پروۋەدىنىكەر تىلغا ئېلىنى. ھازىر ھايات پېنسىونپەرارغا ماددى ياردىم بېرىلىدۇ.

بىز بىلەن بىلە ئىشلەپ ئالەمدىن ئۆتكەن ئەزىز ۋە تەنداشلىرىم ئۇلۇق ئاللاھ سىلەرنىڭ جايىخالارنى جەندەتتە قىلسۇن! سىلەرنىڭ تۆمۈر يول فورمىسىدىكى ئەسکەرلەر كەبى ئۇيغۇر يېگىتلەرنىگە خاس تېتىك، چەبدەس، جەڭگۈئار قىياپەتتىكى كۆرۈنۈشىخlar مەڭگۈ ئېسىمدىن چىقمايدۇ.

مۇندەرىجە

3.....	كىرىش سۆز.....
	شېئىرلار
7.....	ياشلىغىم
8.....	دوستۇم حاجى ئەسلىھىمن سېنى.....
9.....	مەشرىپىم.....
11.....	كۈرهش ئۆلمەيدۇ.....
12.....	ئىرادىخىز ئەلگە بىر كۈن ئەسقاتىدۇ
15.....	ئەسلىھىمن سېنى.....
17.....	بولدۇم.....
18.....	ئەۋلادىك مەشكۇگە ئۇنتۇماس سېنى.....
19.....	دوستلارغا.....
20.....	ئائىلەمگە.....

ھېكايانلار

27.....	قەپەزدىكى توتى قۇش.....
32.....	خائىننىڭ كاللىسى.....
37.....	ئايلىخاننىڭ كۈلكىسى.....

ماقالالار

49.....	«مىللەتلىك» دېگەن نېمە?.....
55.....	بىز نەگە كېتىپ بارىمىز?.....
60.....	ئۇنىڭ يىلتىزى نەدە?.....
66.....	ۋەتنەن داۋاسىنى كىم قىلىش كېرەك?.....

شۇنداق قىلىساق بولامدۇ؟.....	74.....
ۋەتەن داۋاسى مؤسەتلىق ئۈچۈندۇر!.....	77.....
بىزگە پەقت ئەركىنلىك كېرەك.....	89.....
ئەدەپ - ئەخلاق توغرىسىدا بەزى پىكىرلەر.....	94.....
مەدەنىيەتلەك بولۇشنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟.....	108.....
ۋەتەن ساۋاداسىغا ئايلانغان ئاشق!.....	111.....
تالاقنى تالىشىپ قالدى.....	116.....
ئۇنتۇلماش كۈنلەر.....	120

ياسىن ھاجىم ماهمۇدى

ۋەتەنگە مۇھەببەت

مۇھەرریر: مۇزەپپەرخان قۇربان

كۇررېكتور: مەھەممەتجان ياسىن

پىكىر يازغان: ئەكىدەر جان باۋدۇن - پەلسەپە پەنلىرىنىڭ نامزاڭى

كۆپيۈتىرىلىق دىزايىن: مەدىنە سوفىيەۋا

ئۇفسېتلىق قەغەز 80 گىر.

ھەجمى 9 ب.ت. تىراز 200 دانە.

ئۇ س ۋ ئۇ «ئايات»

بىشкەك، تەشكەنت كۆچىسى، 60

Ясын-хаджим Махмуди

Вәтәнгә муھәббәт Любовь к родине (стихи и рассказы)

Редактор: Музаппархан Курбанов

Корректор: Махамматжан Ясын

Рецензент: Акбаржан Баудунов – кандидат философских наук

Компьютерная верстка: Мадина Софиева

Бумага офсетная 80 г. Объем 9,0 п.л. Тираж 200 экз. Формат 60 x 84/16

Отпечатано в ОсОО «Айат» г. Бишкек, ул. Ташкентская 60